

Alm.
III-143

1942

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

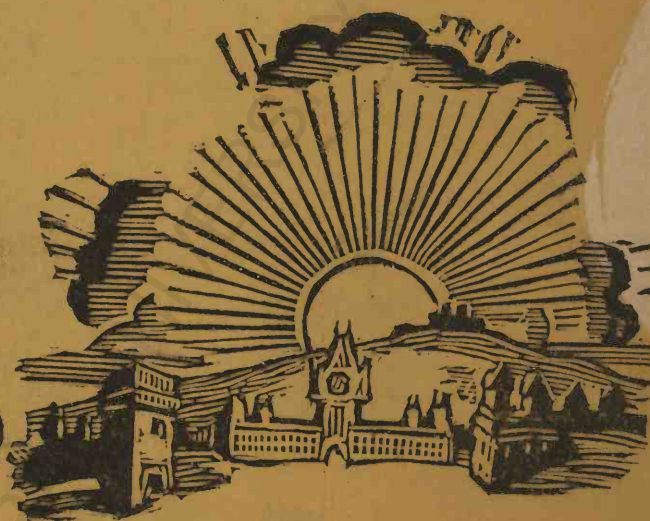
Alm. III-143

4027665
Periodice

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ALMANAHUL ZIARULUI MOLDOVA

1942

INKIRIACOF

Ediția a Librăriei
A16. Gheorghe I. Iași

No. inv. 1623
B.C.U. "M. EMINESCU"
IASI
13 SEP 1958

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

almanahul
ziarului
Moldova

pe anul
1942

1 IANUARIE

Răsăr. soarelui :
7 ore 54 minute.
Apus. soarelui :
16 ore 45 min.

(Gerar)

zodia :
Vărsătorului

15 IANUAR

Răsăr. soarelui :
7 ore 50 minute.
Apus. soarelui :
16 ore 50 min.

Ciudad

— E ciudad ! Nu pot
scrie versuri decât atunci
când fumez !

— Atunci de ce nu te
lași de fumat ?

I a n u a r i e

Ziua 10 ore

Noaptea 14 ore

J	1	† Tăier. împ. a DI; Sf. Vasile; An Nou
V	2	sf. Silvastru arhiepisc. Romei [† 386]
S	3	sf. proor. Myleahi, mc. Gordie
D	4	Soborul sf. 70 apostoli; mc. Eustație

Duminică înainte a Botezului, Ev: Marcu I, 1-8
Ap.: II Tim. IV, 5-8; gl. 5, vos. 8.

L	5	sf. mc. Teopemet, Teona (post mare)
	6	† Botezul Domnului (aghiazmă mare)
M	7	† Sf. Prooroc Ioan Botezătorul
J	8	cv. Domnica, Emilian
V	9	sf. mc. Polieuct
S	10	cv. Grigorie, episcopul Nisei
D	11	cv. Teodosie cel mare

Duminică după Botez; Matei IV, 12-17; Ap.:
Efes IV, 7-13; glas 6, vos 9.

L	12	sf. mc. Tatiana
M	13	sf. mc. Ermil și Stratonie
M	14	sf. uciși în Sinai și Rait, cv. Nina
J	15	cv. Pavel tebeul și Ioan Colibașul
V	16	Inchinarea lanțului sf. ap. Petru
S	17	† cv. Antonie cel Mare (Atanasie)
D	18	† sf. Atanasie și Chiril al Alexandriei

Duminică 32 d. Rusali (15 Luca) a lui Zebeu;
Ev.: Luca XIX, 1-10; Ap: I Tim. IV, 9-15, gl.
7, vos. 10.

L	19	cv. Macarie și Arsenie
M	20	† cv. Eftimie cel Mare
M	21	cv. Maxim mărturisitorul, Neofit
J	22	sf. ap. Timotei, sf. Atanasie persul
V	23	sf. mc. Clement și Agatanghel
	24	cv. mlaică Xenia (Unirea Principatelor)
D	25	† sf. Ierarh Grigorie teologul

Duminică a 33 d. Rus. (16 Luca) a Vameșu ui
și Fariseului, Ev.: Luca, XVIII, 10-14; Ap: 2
Tim. III, 10-15 gl. 6, vos. 11

L	26	cv. Xenofont și cei împreună cu el
V	27	† aducerea moșt. sf. Ioan Gurădeaur
M	28	cv. Elrem Sirul
J	29	aducerea moaștelor sf. mc. Ignatie
V	30	† sf. 3 Ier. Vasile, Grigorie și Ioan
S	31	sf. fără de arginți Chir și Ioan

1 FEBRUARIE

Februarie

Ziua 11 ore

Noaptea 13 ore

D 1 sf mc Trifon

Duminică Fiului Risipitor. Ev: Luca XV, 11-32;
Ap: I Cor. 11, 12-20; gl. 1, vos. 1.

L 2 † întâmpinarea Domnului (Stratenia)

M 3 sf și drept. Simeon, Ana proor.

M 4 cv părinte Isidor pelusiotul

J 5 sf mc Agafia

V 6 cv Vicol, episcopul Smirnei

S 7 cv Partenie și Luca

D 8 sf mc Teod. Stratila*, proor. Zaharia

Duminică Înfricoșatei Judecăți (lăsat sec. de carne)
Ev: Matei XXV, 31-46; Ap: I Cor. VIII, 8-XI-2.
gl. 2, vos. 2.

L 9 sf mc Nichifor

M 10 † sf mare mc Haralambie

M 11 sf mucei: Vlăsie

J 12 cv Meletie al Antiohiei

V 13 cv Martinian

S 14 cv Auxentie

D 15 sf mc Onisim

Duminică Izgonirii lui Adam (lăsat secu'ui de
brânză) Ev: Matei XI, 14-21; Ap: Rom. XIII-11;
gl. 3, vos. 3.

L 16 sf mc Pamfil și cei cu dânsul (inc. post)

M 17 sf marele mc Teodor Tiron

M 18 cv Leon

J 19 sf ap Arhip

V 20 cv Leon, episc. Cataniei

S 21 cv Timotei, sf Evstație episc. Antiohiei

D 22 moaștele sf mc din Evg Mavr.

Duminică I d. Post (a Ortodoxiei) Ev: Ioan, I,
43-51; Ap: Ev. XI 24-24; gl. 4, vos. 4

L 23 sf mc Policarp

M 24 † I și II aflare a cap. Sf. Ioan Botez.

M 25 cv Terasie al Constantinopolului

J 26 cv Porfirie, episcopul Gazei

V 27 cv Procopie mărturisitorul

S 28 cv ap Vasile mărturisitorul

Răsăr. soarelui:
7 ore 46 minute.
Apus. soarelui:
17 ore 20 min.

(Făurar)

zodia:
Peștelui

15 FEBR.

Răsăr. soarelui:
7 ore 19 minute.
Apus. soarelui:
17 ore 41 min.

Da, dar...

— În locul tău, eu l-aș
prefera pe Jorj. E operlă.
— Da, dar Bob este
un colier de perle.

MARTIE

Răsăr. soarelui:
6 ore 55 minute.
Apus. soarelui:
18 ore 3 minute.

(Mărțișor)
zodia:
Berbecului

15 MARTIE

Răsăr. soarelui:
6 ore 33 minute.
Apus. soarelui:
18 ore 19 min.

Fiindcă...

— Isprăvește, Nicule;
atfel o chem pe tanti!
— De ce tocmai pe
tanti?
— Fiindcă ea e surdă.

M a r t i e

Ziua 12 ore

Noaptea 12 ore

D 1 sf mc Evdochia

Duminica II d. Post (a lui Grigore Palama). Ev:
Ma. cu, II, 1-12; Ap; Evr. I, 11-14, gl. 5, vos. 5.

L 2 sf mc Teodot episc., mc Isihie

M 3 sf mc Evtropie, Cleonie și Vasilisie

M 4 cv Gherasim d. Iordan

J 5 sf mc Conon

V 6 sf 42 mî din Armorieia, cv Arcadie

S 7 sf mc din Herson, Vaslie, Efram

D 8 cv Teofilact mărturisitorul

Duminica III d. Post (a sf. Crucii), Ev: Marcu,
VIII 34-38 Ap; Evr. IV. 14-16. gl. 6, vos. 6.

L 9 † sf 40 mc din Sevasta, Chesarie

M 10 sf mc Codrat și cei împreună cu el

M 11 cv Sofronie, patr. Ierusalimului

J 12 cv Teofan mărturisitorul

V 13 ad. moașt. sf Nichifor, patr. C-polului

S 14 cv Benedict, mc Alexandru preot

D 15 mc Agapie și cei cu el

Duminica IV d. Post (a sf. Ioan Scărar) Ev:
Marcu. IX, 17-23; Ap. Evrei, VI, 13-20; gl.
7, vos. 7

L 16 mc Savin și Papia

M 17 cv Alexie, omul lui Dumnezeu

M 18 cv Chiril, arhiep. Ierusalimului

J 19 mc Hrisant și Daria

V 20 sf pār uciși în m-reă sf Sava, mc Sergiu

D 21 cv Iacov mărturisitorul

D 22 sf mc Vasile preotul

Duminica V d. Post (a sf. Maria Egi t.) Ev:
Marcu, X, 33-45; Ap; Evrei, IX, 11-14; gl.
8, vos. 8.

L 23 sf mc Nikon și ucenicii lui

M 24 sf Zaharia

M 25 † Buna Vestire (dezleg. la pește)

J 26 Soborul sf Arhanghel Gavril

V 27 sf mc Matrona din Tesalonic

S 28 cv Ștefan făc. de min. Ilarion cel nou

D 29 cv Marcu, ep. Arteusiei, Chiril diac.

Duminica VI d. Post (a Florilor) Ev.: Ioan XII,
1-18; Ap: Fi'io. IV 4-9; toate ale praznicului

L 30 cv Ioan Scărarul

M 31 sf mc Ipatie, episcopul Gangrei

1 APRILIE

A p r i l i e

Ziua 13 ore

Noaptea 11 ore

- M 1 cv maica Maria egipteanca
J 2 cv Tit, făcător de minuni
V 3 cv Nichita, egumen m-rii Midichiei
S 4 cv păr Iosif, Gheorghe
D 5 † Sf. Paște; sf mc. Teotul, Claudiu

Duminica Învierii. Slujba Pentecostarului

- L 6 † Sf. Paște; cv. Eutihie arhiepiscop
M 7 † Sf. Paște; cv Gheorghe, m Caliope
J 8 sf ap Irodion
M 9 sf mc Evsiliu
V 10 sf mc Terentie și Pompei (L. I.)
S 11 sf mc Antipa
D 12 cv păr. Vasile mărturisitorul

Duminica Tomei, a II d. Paște; Ev: Ioan, XX, 19—31; Ap: Fapte. VI—I, gl. 1, vos. 1.

- L 13 sf mc Artemon
M 14 cv Martin
J 15 sf ap Aristarh, Trofin
M 16 sf mc Agapia, Irina, Ilionia
V 17 cv păr Simeon, Acachie
S 18 cv păr Ioan, uc. sf Grigorie decap.
D 19 cv păr Ioan din pesteră veche

Duminica III d. Paște (a Mironosițelor) Ev.: XV Marcu, 43; Ap: Fapte, VI, 1—8, gl. 2 vos. 4.

- L 20 cv Teodor Trichina
M 21 mc Ianuarie, Diodor
J 22 cv Teodor sicheetul
M 23 † sf mare mc Gheorghe
V 24 sf Sava Stratilat, cv Elisabeta
S 25 sf ap și ev Marcu
D 26 sf mc Vasile, episc Amasiei

Duminica IV-a d. Paște, a Săbânogului; Ev: Ioan V, 1—15, Ap: Fapte, IX, 33—42, gl. 3, vos. 5.

- L 27 sf mc Simeon, ruda Domnului
M 28 sf ap Ioan și Sosipatru
M 29 sf 9 mc din Cizic, Memnon făc. de min.
J 30 sf ap Iacob Zevedeul.

(Prier)

zodia:
Taurului

15 APRILIE

Răsăr. soarelui:
5 ore 33 minute.
Apus. soarelui:
18 ore 57 min.

Deprindere

— Te vestesc, fetico,
că serviciul în casă la noi
nu prea e ușor...

— O, sunt deprinsă, cu-
coană... Acasă eu îngrî-
jeam de porci și vite!

1 MAIU

Răsăr. soarelui:
5 ore 10 minute.
Apus. soarelui:
19 ore 17 min.

(Florar)

zodia:
Gemenilor

15 MAIU

Răsăr. soarelui:
4 ore 52 minute.
Apus. soarelui:
19 ore 33 min.

De ce?

— Știi de ce poartă
Georgescu bretele albas-
tre cu dungi roșii?

— Nu. De ce?

— Ca să nu-i cadă
pantalonii!

M a i u

Ziua 14 ore

Noaptea 10 ore

V	1	sf prooroc Ieremia (<i>Armindenul</i>)
S	2	† aduc. moașt. sf Atanasie cel Mare
D	3	sf mc Timotei și Mavra
Duminică V d. Paște, a Samarinenții, Ev. Ioan IV 5 42; Ap: Fa 1e. 19-20: gl. 4, vos. 7.		
L	4	sf mc Pelaghia
M	5	sf mc Irina
M	6	sf și dreptul Iov mult răbdătorul
J	7	† arăt. st. Cruci, sf. mc. Achachie
V	8	† st ap și cv Ioan, cv Arsenie
~	9	sf proor Isaia, sf m Hristofor
D	10	sf „p Simion Zilotul (<i>sărb. națională</i>)
Duminică VI d. Paște, a Orbului; Ev. Ioan. IX. 1-38 Ap: Fapte, XVI-1e: gl. 5, vos. 8.		
L	11	sf mc Mochie
M	12	cv Gherman patr. și Epifanie episcop
M	13	sf mc Gliceria
J	14	sf mc din Hios (<i>Înălțarea Domnului</i>)
V	15	cv Pahomie c. Mare, Ahilie ep. Larisei
S	16	cv Teodor cel sfințit
D	17	sf an Andronic; cv Iulia
Dum. VII d. Paște (a sf. Părinți) Ev. Ioan XII, 1-3 Ap: Fapte, XX, 16-26: gl. 6, vos. 10.		
L	18	sf mc Teodot, Petru și Dionisie
~	19	sf mc Patrichie, epis. Brusiei
~	20	sf mc Talaleu
J	21	† sf. Împărași Constantin și Elena
V	22	sf mc Vasilisc, cei 318 păr. dela Nicea
~	23	cv Mihail mărt, episc. Sinadelor
D	24	Rusaliile cv Simion din M. cel minunat
Dum. Pog. sf. Duh (VIII d. P.) Ev. Ioan VII: 37-53; Ap. Fapte II, 1-11 (Toate a'le praznicului)		
L	25	sf. Treime † a 3 aflare a cap. sf. Ioa B.
M	26	sf ap Carp din cei 70
M	27	sf mc Terapont
J	28	cv Nichita ep. Halc. și Eladie
V	29	cv mc Teodosia
~	30	cv păr Isachie din Dalmația
D	31	sf ap Erma, mc Ermia filosof.
Dum. I-a Rus. (a tuturor sf.) Ev. Matei X, 31-38; Ap. Evr. XI, 33, gl. 1, vos. 1.		

1 Iunie

Răsăr. soarelui :
4 ore 37 minute.
Apus. soarelui :
19 ore 51 min.

I u n i e

Ziua 15 ore

Noaptea 9 ore

L	1	sf mc Justin mart și filosoful (inc. post)
M	2	§ Sf. Ioan dela Suceava, cv. Ni. hifor
M	3	mc Luchian și Paula
J	4	cv Mitrofan, episcopul Tirului
V	5	mc Dorotei
S	6	cv Visarion și Ilarion
D	7	mc. Teodot, episcopul Ancirii

Duminica II d. Rus. Ev: Matei; 18—23; Ap.:
Rom. 10—16; gl. vos. 2.

L	8	cv moaște sf m Teodor Stratulat
M	9	cv Chiril, arhiep Alexandriei
M	10	mc Alexandru, cv Timotei episcopul
J	11	† sf ap Vartolomeu și Varnava
V	12	cv părinți Onufrei cel Mare și Petru
S	13	mc Achilina și Trifile
D	14	sf pr Elisai, cv Metodie Patriarhul

Duminica III d. Rus. Ev: Matei VI, 22—23;
Ap.: Rom. V, 1—10, gl. 2, vos. 3.

L	15	sf prooroc Amos
M	16	sf Tihon, episc Amatundei
M	17	mc Manuil, Savel și Ismail
J	18	mc Leonție și Ipatie
V	19	sf ap Iuda, ruda Domnului
S	20	sf mc Metodie episcopul
D	21	sf mc Iulian din Tars

Duminica IV d. Rus., Ev: Matei VIII. 5—13;
Ap: Rom. VI, 17—23, gl. 3. vos. 4.

L	22	sf mc Evsevie episcopul
M	23	sf mc Agripina
M	24	† Nașterea sf I. Botezătorul (Sânzâene)
J	25	sf mc Fevronia
V	26	cv păr David din Tesalonic
S	27	cv păr Samson, primitorul de străini
D	28	aducerea moaștelor sf. Chir și Ioan

Dum. V d. Rus.; Ev: Matei VIII, 28—34; Ap:
Rom. X' 1—10, gl. 4, vos. 5.

L	29	† Sf. Apostoli Petru și Pavel
M	30	Cinstitul brău al sf. Fec.; mc Meliton

(Cireșar)
zodia :
Racului

15 Iunie

Răsăr. soarelui :
4 ore 32 minute.
Apus. soarelui :
20 ore 0 minute.

Eu știu

— Ți-ai comandat o
blană acum când băr-
batu-tău este în pragul
falimentului ?

— Eu știu, dar blă-
narul nu știe.

1 IULIE

Răsăr. soarelui:
4 ore 36 minute:
Apus. soarelui.
20 ore 3 min.

(Cuptor)
zodia
Leului

15 IULIE

Răsăr. soarelui:
4 ore 46 min.
Apus. soarelui:
19 ore 56 min.

Ieri...

— Băete, eu când m'am
însurat cu mamă-ta, nu
eram decât un simplu
funcționar.

— Bine, tăticule, parcă
erî spuneai mamei că ai
fost un mare măgar când
ai luat-o de nevastă!

I u l i e

Ziua 14 ore

Noaptea 10 ore

M	1	sf dr fără de arginți Cosma și Damian
J	2	pue. veșm. Maicii D-lui în Vlach. Juv.
V	3	sf mc Iachiet și sf Anatolie patriarh
S	4	cv pār Andrei arhiep Cr.; cv Marta
D	5	cv pār Atanasie din Atos și Lamp

Duminica VI după Rus.; Ev. Matei IX, 1-8;
Ap: Rom. XII, 6-14; gl. 5, vos. 6.

L	6	cv pār Sisoie cel Mare
M	7	cv pār Toma, Acachie, sf mc Chiriachi
M	8	sf mare muceic Procopie
J	9	sf mc Pancratie, episc. Tarromen
V	10	sf mc 45 din Nicopoli, mc Mavrichie
S	11	sf mc Evfimla
D	12	sf mc Proclu și Ilarie, cv Mikail

Duminica VII d. Rusalii: Ev. Matei IX, 27-35;
Ap: Rom. XIII, 1-7, gl. 6, vos. 7.

L	13	sob. sf arh Gavril, cuvi Iosif din Tes
M	14	sf Ap Achila, unul din cei 70
M	15	sf mc Chiriac, Iulita și Vi-dimir
J	16	sf mc Atinoghen și cei 10 uc. ai săi
V	17	sf mc Marina
S	18	sf mc Iachint și Emilian
D	19	cv năr Dia cv Marina

Duminica VIII d. Rus. (a sf. Părinți) Ev. Matei
XIV, 14-22; Ap: 1 Cor. I, 10 gl. 7, vos. 8.

L	20	† sf prooroc Ilie Tesviteanul
M	21	cv pār Simion și Ioan, pr Iezeichil
M	22	† sf mironosiță Maria Magdalena
J	23	† sf Trofim și Teofil
V	24	sf mc Hristina
S	25	adorm sf Ana, sf Olimpiada, Epraxia
D	26	sf mc Ermolae, cv Parascheva

Duminica IX d. Rus.; Ev. Matei, XIV, 23-34,
Ap: 1 Cor. I, 9-17, gl. 8, vos. 9.

L	27	† sf mare mc Pantelimon
M	28	† sf ap și diac Prohor, Toma, Parmeu
M	29	sf mc Calinic și Teodota
J	30	sf ap Silva și Silvan
V	31	sf și dreptul Evdochim

1 AUGUST

A u g u s t

Ziua 13 ore

Noaptea 11 ore

S 1 scoaterea sf Cruci, sf 7 mc Macab (inc post)
D 2 aducerea moaștelor sf arh Ștefan

Duminica X d. Rus.; Ev. Mat. X, 11, 14—23;
Ap. 1 Cor. IV, 9—26, glas 1, vos. 10.

L 3 cv pār Isachie, Dalmat, Faust
M 4 sf 7 tineri din Efes, sf mc Evdochia
M 5 sf mc Evsigie
J 6 † S. hmbarea la față (Probajne)
V 7 sf mc Dometie Persul
S 8 sf Emilian mărturisitorul
D 9 sf apostol Matia

Duminica XI d. Rus.; Ev. Matei XVIII, 23—35;
Ap. 1 Cor. IX, 2—12; glas 2 vos. 11.

L 10 sf mc și arhid Iavrentie
M 11 sf Nifon patr., diacon Evplu
M 12 sf mc Fotie și Anichit
J 13 cv Maxim mărturisitorul
V 14 sf prooroc Miheea, mc Mircel
S 15 † Adormirea Măicii Domnului
D 16 sf Mahramă, mc Diomid

Duminica XII d. Rus.; Ev. Matei XIX, 16—26;
Ap. 1 Cor. XV, 1—; gl. 3, vos. 1.

L 17 sf mc Miron
M 18 sf mc Floru și Lavru
M 19 sf mc Andrei Stretilat
J 20 sf prooroc Samuel
V 21 sf apostol Tadeu, mc Vasa
S 22 sf mc Agatonie
D 23 sf Iineu, episc al Lugdunului

Duminica XIII d. Rusalii; Ev. Matei XXI 33-34;
Ap. 1 Cor. XVI, 13, glas 4, vos. 2.

L 24 sf mc Eutihie, uc sf Ioan Teologul
M 25 aduc moașt sf ap Vartolomei, Tit
M 26 sf mc Adrian și Natalia
J 27 cv Pimen cel Mare
V 28 cv Moise arapul
S 29 † Tăierea cap sf Ioan Botez. (post mare)
D 30 sf Alexandru, Ioan și Pavel, patr.

Duminica XIV d. Rusalii; Ev. Matei XXI, 1-14;
Ap. II Cor. I, 21, glas 5, vos. 3.

L 31 ciostitul brău al sf Fec., mc Chiprian

Răsăr. soarelui:
5 ore 3 minute.
Apus. soarelui:
19 ore 44 min.

(Gustar)

zodia:
Fecioarei

15 AUGUST

Răsăr. soarelui:
5 ore 19 minute.
Apus. soarelui:
19 ore 22 min.

S'a jurat

— Ești destul de bogat.
Dece porți mereu pălăria
aia veche?

— Fiindcă nevastă-mea
s'a jurat că nu mai lese
cu mine până când nu-mi
cumpăr una nouă.

1 SEPTEMB.

Răsăr. soarelui :
5 ore 38 minute.
Apus. soarelui :
19 ore 56 minute

(Răpciune)
zodia :
Balanței

15 SEPT.

Răsăr. soarelui :
5 ore 55 minute.
Apus. soarelui :
18 ore 30 min.

Reflexie

— Curios ! Acum cînd
Geo e soțul meu, l-ași
fi preferat ca amant..

Septembrie

Ziua 12 ore

Noaptea 12 ore

M	1	cv Simion Stălp (noul an bis 1943)
M	2	sî mc Mamant, cv Ioan pustnicul
J	3	sî mc Antim episc, cv Teoctist
V	4	sî mc Vavila, sî prooroc Moisi
	5	sî prooroc Zaharia
D	6	Minunea din Colose a sî arh Mihail (urcarea pe tron a M S Regelui Mihai I)

Duminică XV d Rusalii; Ev. Mat. XX.I, 35-46;
Ap: II Cor. IV, 6 gl. 6, vos. 4.

L	7	sî mc Sozont
M	8	† Nașterea Maicii Domnului
M	9	† sî păr Ioachim și Ana, mc Sever
J	10	sî mc Minodora, Mitrodora, Nimfodor
V	11	cv Teodora din Alex cv Eufrosin
	12	sî mc Avtonom
D	13	sî mc Corneliu setașul

Duminică înaintea Înălț. Sf. Cruci: Ev; Ioan
III, 13-17; Ap: Gal. VI, 11-18, gl. 7, vos. 5.

L	14	† Înălțarea sî Cruci (post mare)
M	15	sî mc Nichita romaetul, Visarion
M	16	sî mc Evfimie
J	17	sî mc Solia cu fiicele ei
V	18	cv Evmenie, făcătorul de minuni
	19	sî mc Trofin, Savatie, Dorimedont
D	20	sî mc Eustație, Teopisia, Agapie

Duminică după Înălțarea sî Cruci; Ev. Marcu:
VIII, 34-38; Ap: Gal. II, 16-20: g'as 8, vos. 6.

L	21	sî ap Codrat, sî prooroc Ionă
M	22	sî mc Foca, făcător de minuni
M	23	Zămisl. sî I. Botez, cv Polixenia
J	24	sî întâia mucenită Tecla
V	25	cv Eufrosina
S	26	mutarea moașt sî ev Ioan
D	27	sî mc Calistrat și cei cu dânsul

Duminică XVIII-a d. Rusă ii, Ev. Luca, V, 1-11.
Ap II Cor. IX. 31-XII gl. 4, vos. 7.

L	28	cv Hariton mărturisitorul
M	29	cv Chiriac sihastrul
M	30	sî mc Grigorie luminaătorul Armeniei

1 OCTOMB.

Răsăr. soarelui :
6 ore 14 minute.
Apus. soarelui :
17 ore 57 minute

Octombrie

Ziua 11 ore

Noaptea 13 ore

J	1	Ac. M. Domnului, sf Anania, Roman
V	2	sf mc Chiprian și Justina
S	3	sf Dionisie arceopagitul
D	4	cv Ierotei al Atenei

Duminica a XX d. Rus. (2-a Luca) Ev: Luca VI, 31-36; Ap: II Cor. XI, 31-XII-9, gl. 2, vos 8

L	5	sf mc Haritina
M	6	sf apostol Toma
M	7	sf mc Serghie și Vah
J	8	cv Pelaghia
V	9	sf ap Iacov a lui Alfeu
S	10	sf mc Evlampie și Evlampia
D	11	sf ap Filip cv Teofan mărturisitorul

Duminica a XX d. Ruslii (4-a Luca), Ev. Luca VIII, 5-51; Ap: Gal. II, 16-20; glas 3, vos. 9.

L	12	sf mc Prov. Tarah, cv Cosma
M	13	sf mc Carp, Papil, Agatonica
M	14	† Sf Cuvioasa Ma că Parascheva
J	15	sf mc Luchian preotul
V	16	sf mc Loghin sutașul
S	17	† sf prooroc Osie, sf mc Andrei criteanul
D	18	sf apostol și ev Luca

Duminica a XX d. Rus. (a 3-a Luca) Ev: Luca VII, 11-16; Ap: Gal. I, 11-19; glas 4, vos. 10.

L	19	sf pr loil, mc Cleopatra
M	20	sf mc Artenie cel Mare
M	21	cv păr Ilarion cel Mare
J	22	sf întocm cu ap Averchie episcop
V	23	sf ap și mc Iacov ruda Domnului
S	24	sf mc Areta și cei cu dânsul
D	25	sf mc Marchian și Martie (sărb. regală)

Duminica a XX II. (a 6-a Luca) Ev. Luca, VIII, Ap: Efes, II, 4-10; Gals 5, vos. 11.

L	26	† sf mare mc Dimitrie i. vor. de mir
M	27	† sf mc Nestor, cv Dimitrie basarabov
M	28	sf mc Terente și Neonila
J	29	sf mc Anastasia, cv Avramie
V	30	sf mc Zinovie și Zenovia
S	31	sf ap Stahie și cei cu dânsul

(Brumărel)

zodia :
Scorpionului

15 OCTOMB.

Răsăr. soarelui :
6 ore 30 minute.
Apus. soarelui :
17 ore 32 min.

Nu-i de-ajuns?

— Acuzat, ce ai de adăogat pentru apărarea d-tale?

— Am dat cinci mii de lei avocatului. Nu e de ajuns?

1 NOEMBRIE

Răsăr. soarelui :
0 ore 53 minute.
Apus. soarelui :
17 ore 5 min.

(Brumar)

zodia :
Săgetătorului

15 NOEMB.

Răsăr. soarelui :
7 ore 12 minute.
Apus. soarelui :
16 ore 38 minute

Ce grije mai ai?

— Doctorul mi-a spus
că nu mai trăiesc decât
o lună.

— Ești asigurat ?

— Da.

— Atunci ce grije mai ai?

Noembrie

Ziua 10 ore

Noaptea 14 ore

D 1 sf d-ri fără arginți Cosma și Damian

Duminica a XXI, după Rus. (a 5-a Luca) Ev :
Luca XVI, 19—31 ; Ap : Gal. VI, 11—18 ; glas
6, vos. 1.

L 2 sf mc Achindin, Pigasie, Elpidifor
M 3 sf mc Acheptim, Atala, Iosif
M 4 cv Ioanichie cel Mare
J 5 sf mc Galaction și Epistimia
V 6 cv Pavel mărturisitorul
S 7 sf 33 mc din Melitina, cv Lazăr
D 8 † sf mari v. Mihail și Gav. (sărb regală)

Duminica a XXIV după Rus. (a 7-a Luca) Ev :
Luca, VIII 41—56 ; Ap : Efec. II, 14—22 ; glas
7, vos. 2.

L 9 sf mc Onisifor, Porfirie, Matrona
M 10 sf ap Erast, Rodion, Olimp. mc Orest
M 11 sf mc Mina, Victor și Vichentie
J 12 sf Ioan cel milostiv, cv Nil pustnicul
V 13 † sf Ioan Gură de uier
S 14 sf ap Filip (lăsatul secului)
D 15 sf mc Samson Gurie (inc. post Crăciun)

Duminica a XXV după Rus. (a 8-a Luca) Lv :
Luca, X, 25—37 ; Ap : Efec. IV, 1—7, gl. 8, vos. 3.

L 16 sf apostol și evanghelist Matei
M 17 cv Grigorie, epi-c Neocezariei
M 18 sf mc Platon și Roman
J 19 sf prooroc Avdie, sf mc Varlaam
V 20 sf păr Proclu, Grigorie decapoliul
S 21 † intrarea în bis. a Maicii Domnului
D 22 sf ap Filimon și cei cu dânsul

Duminica a XXVI după Rus. (a 9-a Luca) Ev :
Luca, XXII, 16—21, Ap : Colos. III, gl. 1, vos. 4.

L 23 sf păr Grigorie epi-sc, sf Amfilochie
M 24 sf mc Climent și Petru uin Alex.
M 25 sf mc Ecaterina, sf m mc Mercurie
J 26 cv păr Alpie stălp, și Stelian
V 27 sf m Iacov Persul
S 28 sf mc Ștefan cel nou, Irinarh
D 29 sf mc Păramon, Filumen

Duminica a XXX după Rus. (a 13-a Luca) Ev :
Luca, XVIII, 18—27 ; Ap : Colos. III, gl. 2, vos. 5.

L 30 † sf apostol Andrei, cel întâi chemat

Decembrie

Ziua 9 ore

Noaptea 15 ore

M	1	sf prooroc Naum
M	2	sf prooroc Avacam
J	3	sf prooroc Sofronie
V	4	sf mc Varvara ; cv Ioan Damaschin
S	5	cv pār Sava cel sfințit
D	6	sf ierarh Nico'ae al Mirelor Lichiei

Duminica a XXVII d. Rus. (a 10-a Luca); Ev: Luca, XII, 10—17; Ap: Efes. VII, 10—17, glas 3. vos. 61

L	7	cv Ambr., sf Filofteia (moaște C. Argeș)
M	8	cv părinte Patapie
M	9	zămislirea sf Ana
J	10	st mc Mina, Ermoghen, Evgraf
V	11	cv Daniil stâpnicul
S	12	† sf ierarh piridon al Trinitundinei
D	13	sf Eustratie, Auxentie, Evghenie

Duminica a XXVIII după Rusalii, (a 11-a Luca); Ev: Luca, XIV, 16—24; Ap: Colos. I, 12—18; glas 4, vos. 7.

L	14	sf mc Calinic Tirs, Levchie
M	15	sf mc Elefterie, cv pār Pavel
M	16	st prooroc Agheu
J	17	sf pr Daniil și cei 3 tineri
V	18	sf mc evastian, Zoe, Modest
S	19	sf mc Bonifacie
D	20	sf mc Iguatie teoforul

Duminica înaintea Nașt. Domnului (a sf. Părinți) Ev: Matei I, 1—25; Ap: Evrei XI, 9—40; glas 3, vos. 8.

L	21	sf mc Iuliana
M	22	sf mc Anastasia
M	23	sf 30 mc din Crit, Nicon, Nifon
J	24	mc Evghenia
V	25	† Nașterea Domnului (Trăciunul)
S	26	† Soborul M D.; cv Nicogim cel sfințit
D	27	† Întâiul mc. și arhid Ștefan

Duminică după Nașt. Domnului : Ev: Matei II, 13—23; Ap: Gal. I, 11—19, glas 6, vos. 9.

L	28	sf 20.000 arși în Nicomed., ap. Nicandru
M	29	sf 14.000 prunci ucși de Irod
M	30	sf mc Onisie, cv pār Zotic
J	31	cv maica Melania romana

1 DECEMBRIE

Răsăr. soarelui :
7 ore 32 minute.
Apus. soarelui :
16 ore 36 min.

(Indrea)

zodia :
Capricornului

15 DECEMB.

Răsăr. roarelui :
7 ore 46 minute.
Apus. soarelui :
16 ore 35 min.

Ei și?

— Ei și, dacă e divorțat ? Poți să-l iei.

— Da, dar și-a surprins nevasta în flagrant delict de adulter.

— Auzi, mojicul ! Trimite-l la plimbare.

CALENDAR COMEMORATIV

IANUARIE

- 4 Ianuarie. Moartea Mareșalului J. J. J. (1931).
- 5 Ianuarie. Ziua nașterii A. S. Imperiale Arhiducesa Ileana (1910). Alegerea ca Domn al lui Cuza Vodă. (1859).
- 7 Ianuarie. Trupele române dezarmează trupele bolșevice la Galați (1918).
- 8 Ianuarie. Moartea lui Caton Theodorian (1939). Moartea Gen. C. I. Brătianu (1910). Moartea Prof. și compozitor muzical D. G. Kiriac (1918). Moartea lui Galileu (1642).
- 9 Ianuarie. Ziua nașterii M. S. Regina Maria a Jugoslaviei (1899).
- 10 Ianuarie. Moartea Haricleei Darclee (1939) Bă-

- tălia dela Podul Inalt (1475).
- 12 Ianuarie. Bătălia dela Smârdan (1878).
- 16 Ianuarie. Lupta dela Pralea (1917).
- 17 Ianuarie. Ziua numelui A. S. Imperiale Arhiducele Anton de Habsburg. Nașterea lui Benjamin Franklin (1706).
- 18 Ianuarie. Conferința Păcii de la Paris (1919).
- 19 Ianuarie. Luptele dela Vosgi (1914).
- 21 Ianuarie. Trupele româ-

- ne intră în Tighina și ajung la Nistru (1919).
- 22 Ianuarie. Moartea lui Vi-
centiu Babeș (1907).
- 23 Ianuarie. Armistițiul Ru-
so-Româno-Turc (1878).
- 24 Ianuarie. Proclamarea U-
nirii Principatelor Româ-
ne (1859).
- 25 Ianuarie. Moartea Gene-
ralului Poetaș în luptele
cu bolșevicii (1918).
Moartea lui Mihail Phe-
rekyde (1926).
- 26 Ianuarie. Luptele dela
Verdea și Răcoasa (1916).
- 28 Ianuarie. Moartea Gene-
ralului Berthelot (1931).
Moartea lui Giuseppe
Verdi (1901).
- 30 Ianuarie. Moartea prof.
dr. C. I. Istraty (1918)

FEBRUARIE

- 2 Februarie. Moartea lui W.
Wilson (1924).
- 3 Februarie. Trupele româ-
ne ocupă Basarabia (1918)
- 8 Februarie. Intrarea lui
Cuza Vodă în București
ca Domn al Principate-
lor Unite.
- 9 Februarie. Semnarea Pac-
tului Balcanic la Atena.
între România, Grecia.
Jugoslavia și Turcia (1934)
- 10 Februarie. Moartea Pa-
pei Pius XI (1939). Pa-
cea de Lunéville între
Franța și Austria (1801).
- 11 Februarie. Detronarea lui
Cuza Vodă (1866).
- 13 Februarie. Moartea lui

- Vasile Goldiș (1934).
- 16 Februarie. Horia și Cloș-
ca, capii revoluției Ro-
mânilor ardeleni sunt tra-
și pe roată și ruși în
bucăți de unguri, la Al-
ba-Iulia (1785).
- 17 Februarie. Moartea lui
Constantin Mille (1927)
- Moartea lui Glosuê Car-
ducci (1853).
- 19 Februarie. Tratatul dela
San-Stefano între Rusia
și Turcia (1878).

- 21 Februarie. Moartea lui
Spinoza (1677).
- 22 Februarie. Incepe marea
bătălie dela Verdun (1916)
- Nașterea lui G. Washing-
ton (1732).
- 24 Februarie. Procl. Inde-
pend., Esthoniiei (1918).
Intemeierea Fundației Fer-
dinand I (1927).
- 25 Februarie. Congresul de-
la Paris după războiul din
Crimeea (1856). Răpirea
Bucovinei (1777).
- 26 Februarie. Nașterea lui
Victor Hugo (1842). Naș-
t. lui Camille Flammarion
(1802).

MARTIE

- 1 Martie. Napoleon I părăsește insula Elba și se reîntoarne în Franța (1815)
- 2 Martie. Ziua morții Reginei Elisabeta a României (1916); Aleg. S. S. Papei Pius XII (1939).
- 3 Martie. Moartea Prof. Dr. Gerota (1939), Pacea dela Brest-Litovsk între Germania și Rusia (1918).
- 6 Martie. Moartea S. S. Patriarhului Dr. Miron Cristea, Prim Ministru și Consilier Regal (1939), Retragera Germanilor dela Noyon-Royé (1917), Bătălia dela Scheia (1486)
- 7 Martie. Moartea lui Aristide Briand (1932).
- 8 Martie. Revoluția lui Tudor Vladimirescu (1821)
- 13 Martie. Moartea lui Fre-

deric Mistral (1914).

14 Martie. Ridicarea României la rangul de Regat (1881).

15 Martie. Asasinarea lui Cezar (44 in. de Christ.)

18 Martie. Napoleon se proclamă Împărat al Franței (1804).

20 Martie. Moartea Mareșalului Foch (1929), Moartea academicianului Prof. D. Onciul (1923).

21 Martie. Moartea scriitorului I. Sandu Aldea (1929).

22 Martie. Rușii cuceresc cetatea Przemysl (1915).

Prima reprezentație la Teatrul Naț. din București a poemului „Fântâna Blanduziei” de Vasile Alecsandri (1848).

23 Martie. Arderea Bucureștiului în ziua de Paști (1847).

24 Martie. Moartea savantului G. Gr. Cantacuzino (1913).

25 Martie. Procl. Independ. Greciei (1830).

27 Martie. Unirea Basarabiei cu România (1918), Moartea prof. dr. Toma Ionescu (1926).

28 Martie. Moartea lui Las-car Catargi (1889).

30 Martie. Se recunoaște autonom. României (1856)

APRILIE

- 1 Aprilie. Horia este primit în audiență de Împăratul Iosif (1784).
- 2 Aprilie. Moartea Doamnei Elena Cuza (1909).
- 4 Aprilie. Moartea lui Petru Poni (1925).
- 6 Aprilie. Trimiterea lui Napoleon în insula Elena (1814), Chemarea Generalului Antonescu la prima adunare plebiseit. (1941).
- 7 Aprilie. Moartea lui C. A. Rosetti (1884).
- 8 Aprilie. Moartea poetului Gh. Coșbuc (1918), Alegerea Domnitorului Carol I (1886)
- 10 Aprilie. Pacea dela Sevres cu Turcia (1920).
- 11 Aprilie. Pacea dela U-

trecht (1713).

12 Aprilie. Apariția primului ziar românesc scos Ion Heliade Rădulescu (1829).

13 Aprilie. Incep. războiului de succesiune al Americii de Nord (1864).

14 Aprilie. Proclamarea Republicii Spaniole (1931)

15 Aprilie. Moartea lui Ion Heliade Rădulescu (1872)

16 Aprilie. Moartea lui Pierre Curie (1906).

17 Aprilie. Moartea lui Ben-

jamin Franklin (1790).

18 Aprilie. Catastrofa dela bisezica din Costești (1930).

20 Aprilie. Ziua nașterii M. S. Regina Mamă Elena.

21 Aprilie. Moartea lui Charles Darwin (1882), Inceperea războiului germano-sârb (1941).

23 Aprilie. Intemeierea guvernului național în Turcia. Sfînșirea Mitropoliei din Iași (1877).

25 Aprilie. Moartea prof. dr. Mina Minovici (1938).

29 Aprilie. Nașterea M. S. Împărat. Japoniei Hiro-Hito. (1901).

30 Aprilie. Capitulara Serbiei (1941).

M A I U

1 *Maiu.* Alegerea Princepelui Carol de Hohenzolern ca Domn al României (1866).

2 *Maiu.* Improprietărea țăranilor de către Cuza Vodă (1864).

4 *Maiu.* Moartea lui Ion C. Brătianu (1891).

5 *Maiu.* Moartea lui Napoleon (1821).

6 *Maiu.* Suirea pe tron a M. S. Regele George V al Angliei (1910).

10 *Maiu.* Sărbătonrea Națională a proclamării Independ. României (1877).

15 *Maiu.* Revoluția lui Avram Iancu (1848).

16 *Maiu.* Mihaiu Viteazu intră cu triumf în Iași (1600).

22 *Maiu.* Lindberg traversează Oceanul Atlantic (1927).

23 *Maiu.* Moarte Domnitorului Cuza-Vodă (1873).

25 *Maiu.* Moartea lui Pompiliu Eliade (1914).

26 *Maiu.* Uciderea lui Tudor Vladimirescu (1821).

28 *Maiu.* Răpirea Basarabiei (1812).

29 *Maiu.* Căderea Constantinopol. (1453).

I U N I E

4 *Iunie.* Moartea lui Camille Flammarion (1925). Tratatul dela Trianon cu Ungaria (1020). Ștefan cel Mare pune temelia Mănăstirii Putna (1466).

6 *Iunie.* Moartea lui Căvur (1861).

9 *Iunie.* Moartea lui Aurel Mureșanu (1919).

10 *Iunie.* Moartea lui I. L. Caragiale (1912). Intrarea în războiul a Italiei (1940). Mari lupte în Compiègne (1940).

11 *Iunie.* Proclamarea mării

revoluției române (1848)

15 *Iunie.* Moartea lui Mihail Eminescu (1889).

16 *Iunie.* Înființarea Academiei Mihăilene din Iași (1834).

19 *Iunie.* Bătălia dela Drăgășani (1821).

20 *Iunie.* Moartea lui M. Kogălniceanu (1891).

22 *Iunie.* Moartea lui Take

Ionescu (1923). Inceperea războiului dezbitor împotriva bolșevicilor (1941) Cruciada Germaniei și aliaților ei împotriva bolșevicilor (1941).

24 *Iunie.* Abjurarea lui Galileu (1633).

26 *Iunie.* Moartea prof. Vasile Pârvan (1927).

28 *Iunie.* Tratatul dela Versailles cu Germania (1919)

29 *Iunie.* Cedarea Basarabiei (1940). Intronarea Domnilor pământeni după izgon. Fanarioșilor (1822)

I U L I E

1 *Iulie.* Tratatul din Berlin (1878) Intrarea lui Mihaiu Viteazul în Alba-Iulia (1601).

2 *Iulie.* Moartea lui Ștefan cel Mare (1504).

4 *Iulie.* Moartea D-nei Curie (1934). Proclamarea Independenței Statelor Unite (1766).

6 *Iulie.* Istoricul întrevede-

re dintre Führer și General Antonescu, undeva pe frontul din Răsărit (1941). Decorarea Generalului Ion Antonescu, Comandantul de Căpetenie al armatelor Germano-Române de pe frontul

de Sud cu Crucea de Cavaler al Ordinului Crucea de Fer (1941). Bătălia dela Wagram (1809).

10 *Iulie.* Marea bătălie dela Plevna (1877). Căderea Parisului (1940).

11 *Iulie.* Bătălia dela Mărăști (1917).

14 *Iulie.* Dărâmarea Bastiei (1789).

- 19 Iulie. Moartea Reginei Maria (1939).
20 Iulie. Moartea Regelui Ferdinand I (1927).
21 Iulie. Proclamarea inde-

pendenții Belgiei (1831).
22 Iulie. Moartea pictorului N. Grigorescu (1907).

- 24 Iulie. Trupele germano-române au trecut Nistrul (1941).
25 Iulie. Bătălia dela Valea Albă (1466).

AUGUST

- 2 August. Moartea marelui Hindenburg (1934). Inceperea războiului mondial (1914).
4 August. Ocuparea Budapestei de armatele române (1919).
6 August. Marea bătălie de la Mărășești (1917).
8 August. Omorârea lui Mihail Viteazu (1601).
10 August. Pacea dela București (1913).
13 August. Bătălia dela Călugăreni (1555).
14 August. Moartea lui V.

Alecsandri (1890) Intrarea României în războiul mondial (1916).

15 August. Uciderea lui Constantin Brâncoveanu (1714).

17 August. Moartea lui Friederic cel Mare (1786).

18 August. Ziua nașterii A. S. R. Principele Nicolaie (1903).

19 August. Moartea pictorului Teodor Aman (1891).

21 August. Înălțarea la rangul de Mareșal al României a D-lui General Ion Antonescu (1941).

24 August. Bătălia dela Turtucaia (1916).

25 August. Bătălia dela Oituz (1917).

27 August. Bătălia dela Ciresoia (1917). Moartea aviatorului Aurel Vlaicu (1913).

30 August. Arbitrajul dela Viena (1940). Cucerirea Griviței (1877).

SEPTEMBRIE

- 1 Septembrie. Incepe războiul germano-polonez (1939).
2 Septembrie. Anglia și Franța declară războiu Germaniei (1939).
3 Septembrie. Moartea lui Petru Rareș (1564). Mînșirea N-rei Putna (1469).
4 Septembrie. General Ion Antonescu este însărcinat cu formarea guvernului (1940). Proclamarea republicii franceze (1870).
5 Septembrie. Suspendarea Constituției din 27 Februarie; Dizolvarea parlamentului (1940).
6 Septembrie. Abdicarea Regelui Carol II (1940). Depunerea jurământului M. S. Regelui Mihail I

(1940). Bătălia dela Moscova și Borodino (1812).

7 Septembrie. Bătălia dela Petroșani (1916).

9 Septembrie. Moartea lui Matei Millo (1896).

10 Septembrie. Moartea lui Avram Iancu (1872).

11 Septembrie. Pacea dela Saint-Germain cu Austria (1919).

13 Septembrie. Lupta din Dealul Spirii din București (1848).

14 Septembrie. Căderea Varșoviei (1939). Ocuparea unei părți din Polonia de armatele Rusiei (1939).

15 Septembrie. Sosirea în Țară a M. S. Elena Regina Mamă (1940).

16 Septembrie. Moartea lui Gheorghe Lazăr (1823).

18 Septembrie. Asediul Parisului (1870). Terminarea războiului polono-german (1939).

20 Septembrie. Aniversarea luării Romii (1870).

22 Septembrie. Proclamarea regatului Bulgariei (1908).

26 Septembrie. Izbucnirea războiului balcanic (1812).

27 Septembrie. Moartea Regelui Carol I (1914).

28 Septembrie. Moartea lui Costache Negri (1876).

29 Septembrie. Armistițiul dela Salonic (1918).

30 Septembrie. Moartea gener. Praporgescu (1916).

OCTOMBRIE

- 3 Octombrie. Moartea mareșal. Averescu (1938)
 15 Octombrie. Moartea lui Raymond Poincaré (1931)
 Incoronarea M. M. L. L. Regele Ferdinand I și Regina Maria la Alba-Iulia (1922).
 16 Octombrie. Moartea lui C. I. Nottara (1935).
 18 Octombrie. Moartea lui

Edison (1931).

- 19 Octombrie. Moartea lui Alex. Davilla (1929).
 21 Octombrie. Inaugurarea Universității din Iași (1892).

- 25 Octombrie. Ziua nașterii M. S. Regelui Mihai I (1921)
 26 Octombrie. A doua adunare prebiscitară (1941).
 28 Octombrie. Marșul fascist asupra Romei (1922).
 30 Octombrie. Constituirea guvernului fascist Benito Mussolini (1922).

NOEMBRIE

- 1 Noembrie. Investirea primului Patriarh al României (1925).
 8 Noembrie. Reintoarcerea trupelor biruitoare în București (1941).
 9 Noembrie. Bătălia dela Rahova (1877). Abdicarea împăratului Germaniei (1918).
 10 Noembrie. Moartea lui Kemal Atatürk (1938). Cutremur mare de pământ (1940).
 11 Noembrie. Dl. Ismet Inonu este ales președ. al republ. Turce (1938).

Sărb. Victoriei și a Păcii (1918). Capitularea Germaniei (1918).

- 12 Noembrie. Abdicarea împăratului Carol al Austro-Ungariei și proclamarea Republicii Austriei (1918).
 21 Noembrie. Evacuarea Bucureștiului (1918).

- 24 Noembrie. Moartea lui Ion I. C. Brătianu (1927)
 Moartea lui George Clejmercau (1929).
 25 Noembrie. Moartea poetului Grigore Alexandrescu (1885).
 26 Noembrie. Semnarea armistițiului dela Focșani (1917).
 28 Noembrie. A 63-a aniversare a căderii Plevnei (1877) și a 22-a a Unirii Bucovinei cu România (1918). Moartea D-rului Vasile Lucac (1925).

DECEMBRIE

- 9 Decembrie. Moartea compozitorului Gavril Muzicescu (1903)
 13 Decembrie. Moartea compozitorului Eduard Wachman (1906)
 18 Decembrie. Moartea lui Spiru Haret (1912).

- 19 Decembrie. Luptele dela Cașin (1916).
 27 Decembrie. Horia, Cloș-

ca și Crișan sunt prinși de Unguri și întemnițați (1784).

- 31 Decembrie. Inaugurarea Teatrului Național din București (1852). Moartea lui Ion Creangă (1889).

Săbători
a/e Familiei Regale

- 5 Ianuarie. Ziua Nașterii A. S. Imperiale Arhiducesa Ileana (1910).
 9 Ianuarie. Ziua Nașterii M.

S. Reginei Maria a Ju-

goslaviei (1899).

- 17 Ianuarie. Ziua Numelui A. S. Imperiale Arhiducese Anton de Habsburg.

- 24 Aprilie. Ziua Numelui
M. S. Reginei Elisabeta
a Greciei.
21 Maiu. Ziua Numelui M.
S. Elena și A. S. I. Ar-
hiducesa Ileana.
29 Iunie. Ziua Numelui M.
S. Regelui Petru II al
Iugoslaviei.
22 Iulie. Ziua Numelui M.

- S. Reginei Maria a Ju-
goslaviei.
18 August. Ziua Nașterii
A. S. R. Principele Ni-
colae al României (1903)
11 Octombrie. Ziua Naște-
rii M. S. Reginei Elisa-
beta a Greciei (1894).

- 27 Octombrie. Ziua Nașterii
Măriei Sale Regelui Mi-
hai I (1921).
8 Noembrie. Ziua Numelui
Măriei Sale Regelui Mi-
hai.
6 Decembrie. Ziua Numelui
A. S. R. Principelui Ni-
colae al României.

- 3 Martie 1916. Ziua Morții
M. S. Reginei Elisabeta
a României.
26 Martie 1874 Ziua Morții
Domnitei Maria, uni-
fiică a R. g. I. Carol I și
a Reginei Elisabeta.
19 Iulie 1935. Ziua Morții
M. S. Reginei Maria.
20 Iulie 1927. Ziua Morții

Aniversări necrologice ale Familiei Regale

- M. S. Regelui Ferdinand
I al tuturor Româniilor
27 Septembrie 1914 Ziua
Morții M. S. Regelui Ca-

rol I, primul Rege al Ro-
mâniei.

- 9 Octombrie 1934. Ziua
Morții M. S. Regelui A-
lexandru I al Iugoslaviei.
2 Noembrie 1916. Ziua
Morții Principelui Mircea
fiul M. S. Regelui Fer-
dinand I și al M. S. Re-
ginei Maria.

- 1 Ianuarie. Anul Nou și
Sf. Vasile.
6 Ianuarie, Boicul Dom-
nului.
24 Ianuarie, Ziua Unirii.
25 Martie, Buna Vestire.
5 zile de Paște.
23 Aprilie. Sf. Gheorghe.
2 zile de Rusalii,
1 Maiu, Sărbăt. Muncii.
10 Maiu, Ziua Independenței
Ziua Eroilor.

Sărbători religioase, naționale și legale, ce se țin de-a lungul anului

- 21 Maiu, Sfinții Impărați
Constantin și Elena.
29 Iunie sf. Petru și Pavel
August (Schimbarea la
Față).
15 August, sf. Maria Mare.

- 6 Septembrie, Ziua Liber-
tății.
8 Septembrie, Nașterea
Maicii Domnului.
14 Sept. Înălțarea sf. Cruci
26 Octombrie, sf. Dumitru.
8 Noembrie, sf. Mihail și
Gavril (onomastică M. S.
Regelui Mihai, în această
zi se serbează și ziua
nașterii sale.
6 Decembrie, sf. Neculai
4 zile de Crăciun.

- 12 Ianuarie 1878. Bătă-
lia de la Smârdan.
8 Martie 1821. Procla-
marea Revoluției lui Tudor
Vladimirescu.
9 Aprilie 1918. Unirea
Basarabiei cu România.
15 Maiu 1848. Procla-
marea Marii Revoluții a

Zile mari ale Nea- mului Românesc

- Românilor Ardeleni, con-
tra Ungurilor la Blaj pe
Câmpia Libertății.
11 Iunie 1848. Proclama-
rea Marii Revoluții în Mun-

tenia și Moldova.

22 Iunie 1941. Începerea
războiului sfânt de dezro-
bire a Basarabiei și Bu-
covinei.

24 Iulie 1941. Desrobi-
rea întregii Basarabiei.

13 August 1595. Bătălia
de la Călugăreni.

14 August 1916. Intrarea
României în războiul între-
gitor.

30 August 1877. Luarea
Griviței.

15 Octombrie 1922. Inco-

ronarea M. M. L. L. Re-
gele Ferdinand I și Regina
Maria la Alba Iulia.

Posturile

Postul Crăciunului, de 6
săptămâni, dela 15 Noem-
brie—24 Decembrie.

Postul Mare al Paștelor

de 7 săptămâni, dela 16
Febr.—5 Aprilie.

Postul Sf. Apostoli dela
1 Iunie—28 Iunie.

Postul Sântămăriei, dela
1 August—15 August.

Zile de post

Miercurea și Vinerea, a-
ră de cele din Cărneleagă.

Ajunul Bobotezei, 5 Ia-

nuarie.

Tăierea Capului Sf. Ioan

Botezătorul, 29 August.

Înălțarea Sf. Cruci, 14
Septembrie.

Zile deslegate de post

1. Miercurile și Vinerile
dela Nașterea Domnului
până în ajunul Bobotezei
(2 și 4 Ianuarie pentru toate
ale mănăstirii.

2. Miercurea și Vinerea
din cea dintâi săptămână
a Triodului (5 și 7 Feb)
pentru toate ale mănăstirii.

3. Miercurea și Vinerea
din cea de a treia săptă-
mână a Triodului sau săp-
tămână Brânzei (19 și 21
Februarie) numai pentru
apte, brânzi, unt, ouă, icre

și pește.

4 Buna Vestire (25 Mar-
tie) și Duminica Floriilor
(13 Aprilie), numai pentru
pește.

5. Miercurea și Vinerea
din Săptămâna luminată
(15 și 17 Aprilie) pentru
toate ale mănăstirii.

6. Miercurea și Vinerea
din Săptămâna Rusaliilor
(26 și 29 Mai) pentru toate
ale mănăstirii.

7. Schimbarea la față a
Domnului (6 August), din
postul Sântămăriei, numai
pentru pește.

8. Intrarea în Biserică a
Maicii Domnului (21 Noem-
brie) și Sf. Ierarh Nicolae
(6 Decembrie), din postul
Crăciunului, numai pentru
pește.

Nu se cade a se face nuntă

În postul Crăciunului (de-
la 15 Noembrie până la 25
Decembrie) și de la Cră-
ciun până la Bobotează
(dela 26 Decembrie până
la 6 Ianuarie).

În săptămâna albă.

În postul Mare (cap. 52
Iaodicea) și în săptămâna
Luminată de la Paști până

la Duminica Tomei.

În postul Sf. Apostoli,
(al Sămpetrului) și în pos-

tul Santei Mării 1-15 Aug.

Miercurile, Vinerile și
Sămbăta, peste tot anul.

În ajunul celor 12 Praz-
nice împărătești can. 90
Sinod. 6 ecumenic și la
ziua de Rusalii.

La 14 Sept., Sf. Cruci și
la 29 Aug. (Tăierea Capu-
lui Sf. Ioan Botez).

Toate Duminicile de peste an.

1 Ianuarie. Taierea im-
prejur. Sf. Vasile Anul Nou.

6 Ianuarie: Botezul Dom-
nului.

7 Ianuarie: Sf. Ioan Bo-
tezătorul.

2 Februarie: Întâmpina-
rea Domnului.

25 Martie: Buna Ves-
tire (Blagoveștenin).

5, 6 și 7 Aprilie: Sfin-
tele paște.

10 Aprilie: Isvorul Tă-
măduirii.

23 Aprilie: Sf. Mare mc-
Gheorghe.

Sărbători bisericești

14 Maiu: Înălțarea Dom-
nului.

21 Maiu: Împarați Con-
stantin și Elena.

24 Maiu: Pogorârea Sf.
Duh (Rusalii'e).

25 Maiu: Sf. Treime.

24 Iunie: Nașterea Sf.
Ioan Botezătorul (Sânziene).

29 Iunie: Sf. Apostoli

Petru și Pavel.

20 Iulie: Sf. Prooroc Ilie
Teseviteanul.

6 August: Schimbarea la

Față.

15 August: Adormirea
Maicii Domnului.

8 Septembrie: Nașterea
Maicii Domnului.

14 Septembrie: Înălțarea
sf. Cruci.

14 Octombrie: Cuvioasa
Paraschiva.

26 Octomb.: sf. Dumitru

8 Noembrie: sf. Arhan-
gheli Mihail și Gavril.

21 Noembrie: Întrarea
Maicii Domnului în Bis.

6 Decembrie: sf. Ierarh
Nicolae.

25, 26 și 27 Decembrie:
Crăciunul.

Miercuri 1 Ianuarie, A-
nul Nou cu Te-Deu la
Patriarhie.

Luni 6 Ianuarie, Botezul
Domnului, Sfințirea Apelor.

Vineri 24 Ianuarie, Săr-
bătoarea Unirii, cu Te-
Deu la Patriarhie.

Vineri 18 Aprilie, seara
de Vinerea Mare, Serviciu
Sfântului Epitaif la Patriar-

Sărbători oficiale (cu paradă militară)

hie.

Sămbătă 19 spre Dumi-
nică 20 Aprilie, Noaptea
Învierii, Serviciul Învierii
Patriarhie.

Sămbătă 10 Mai, Sărbă-
toarea Independenței, Te-
Deu la Patriarhie și defi-
larea Armatei.

Miercuri 21 Mai, Ziua
Eroilor, Serviciu solemn la
Patriarhie.

Sămbătă 25 Octombrie,
Ziua nașterii M. S. Regelui
Mihail I.

Toate instanțele Judecătorești
în următoarele sărbători:

1 Ianuarie, Anul Nou (sf.
Va-ile.

6 Ianuarie, Botezul Dom-
nului.

7 Ianuarie, sf. Ioan Bo-
tezătorul.

24 Ianuarie, Sărb. Unirii.

2 Februarie, Întâmpinarea
Domnului.

25 Martie, Buna Vestire.

20—22 Aprilie, Sfințele

Sărbători și vacanțe judiciare

Paști (3 zile afară de va-
canță).

23 Aprilie, Sf. Gheorghe.

1 Maiu, Sărbăt. Muncii.

10 Maiu, Sărbătoarea In-
dependenței.

21 Maiu, S-ții Imp. Con-
stantin și Elena.

29 Maiu, Ziua Eroilor.

8 Iunie, Rusaliiile.

9 Iunie, Sfânta Treime.

29 Iunie, S-ții Apostoli Pe-
tru și Pavel.

15 August, Adormirea Mai-
cii Domnului.

8 Septembrie, Nașterea
Maicii Domnului.

14 Septembrie, Înălț. Cruci.

26 Octomb. Sf. Dumitru.

8 Noembrie, S-ții Mihail
și Gavril.

6 Decembrie, Sf. Nicolae.

25—27 Decembrie, Crăciunul.

nul (3 zile afară de vacanță).

Curtea de Casație, Curțile de Apel și Tribunalele iau vacanță de la 24 Decembrie până la 8 Ianua-

rie, de la Duminică Floriilor până la Duminică Tonii și dela 15 Iulie

până la 15 Septembrie. Judecătoriile de Ocoale iau vacanță de la 24 Decembrie până la 3 Ianuarie și din Joia Mare până la Duminică Tomii.

Februarie în 3. *Întâmpinarea Domnului*, la Roznov [Neamțu], Cărbunești [Gorj], Galați, în 8 la Piața.

Marție în 9 40 *Mucenici*, la Comănești, Onești [Bacău], Grind [Ialomița], Roznov [Neamțu], Brâncoveni [Roman], Jupa, Ciupagea [Vlașca], Câmpu-Mare [Argeș], Tecuciu [Teleorman], Giurgeni [Ialomița]. În 13 *Bogdănești*, Onești [Bacău]. În 25 *Buna Vestire* Greci [Olt], Tigveni [Argeș], Chiojdeni, Stănești [R.-Sarat], Negrești [Vaslui], Bălănești [Gorj]. La *Sf. Teodor* în Iași, în săptămâna brânzei. *Marți și Miercuri* la Vaideeni [Vâlcea]. La *Duminică Floriilor* la Iași, Sutești [Brăila], Giurgeni, Ciocchina [Ialomița], Roznov [Neamțu], Negrești [Vaslui].

Aprilie în 23 *Sf. Gheorghe* la Moinești [Bacău], Bărgoeni [Neamțu], Botești, Nesporești [Roman], Slatina, Caracal. Pitești, Lupoaia [Mehedinți], R.-Sarat. Sălchioara [R.-Sarat], Poovraci [Chitul], Preajba [Gorj], Slobozia [Ialomița], Frățești [Vlașca], Iași, Bârlad.

Maiu în 21 *Sf. Cons-*

Bălciurile din România

tantin și Elena la Ocna, Dărmănești [Bacău], Dobroteni [Olt], Roznov [Neamțu], Galați. La *Înălțarea Domnului* în Pitești, T.-Jiu, Uda [Olt], Câmpu-Mare [Argeș], Mărelești [Muscel], Iași, Ceacăr, Brăila, Slobozia [Ialomița], Neamț, Trilești [Roman], R.-Sarat. La *Moști* în București, Mavrodin [Teleorman], Oltenița [Ilfov]. *Duminică Rusaliilor* la Alexandria [Teleorman], Vaideeni. În *Duminică tului* *Sfinților* la Pătra Neamțu, Chișinău [Ialomița]. În Pitești. Ulmeni [Argeș], Negoști [Doj], Luciu, Alții [Ialomița], Jilava [Ilfov], Pătra, Negrești [Vaslui].

Iunie în 24 *Dragaica* la Buzău, Focșani, Ipătești [Olt], Buda [R.-Sarat], Colentina [Ilfov], Giurgeni [Ialomița], Pitești, C.-Lung, Cornăței, Cărbunești, Broșteni [Mehedinți]. În 29 *Sf. Petru* la Bacău, Onești [Bacău], Viziru-de-Sus [Brăila], Broșteni [Ialomița], Talpa [Neamțu] Boghecea, Sagana, Burueni [Roman] Giurgiu.

Iulie în 20 *Sf. Ilie* la

C.-Lung, Florești [Vaslui], Dărmănești [Bacău], Sutești [Brăila], Budești - Ghicăi [Neamțu], Bârlad, Fălticeni, Băile Slănic [Bacău], Giurgeni [Ialomița], Dumitrești [Râmnicul-Sarat]. În 24 la Jilava [Ilfov], Tupilați [Roman] 27 *Sf. Pantelimon* la Ocna [Bacău], Davideni [Neamțu], Curtea-de-Argeș, Argintoaia [Mehedinți], Drăghiceni [Olt], Pleșești [R.-Sarat], Vaideeni [Vâlcea], Pantelimon [Ilfov].

August în 6 *Schimbarul la față* la Locu [Mehedinți], Poenari [Argeș], Neamțu [Muscel], Mogoșești [Roman], Bogdan [Tutova], Galați. În 15 *Sf. Maria Mare* în Tg.-Jiu, Curtea-de-Argeș, Ulmeni [Ilfov], Vârtești, Dumitrești [R.-Sarat], Giurgiu, Iași, Giurgeni [Ialomița], Cotroceni [Ilfov], Voinești, Deleni [Vaslui], Cașin [Bacău], Sinaia [Prahova]. În 29 *Tăierea capului Sf. Ioan* la Bacău, Comănești, Onești [Bacău], Călărași [Ialomița], Davideni [Neamțu], Mogoșești, Micești, Iugani [Roman]. În 30 la Bârlad, Cornăești [Dâmbovița].

Septembrie *Sf. Maria Mică* la București, Răureni [Vâlcea] (une 25 zile, Căr-

bunești [Gorj], Giurgeni [Ialomița], Bude [R.-Sărat], Bogdana [Bacău], Ciochina [Ialomița], Valea Hălăucești [Roman], Bușteni [Prahova], În 14 Ziua Crucii [Drăgășani [Olt], Negrești [Vaslui], S heia, Doliești [Roman], Bârlad, Telega [Prahova].

Octombrie Vinerea Ma-
re în Târgu-Jiu, Râmnicul-
Vâlcei, Godeni [Muscel].
Slobozia [Ialomița], Galați.
În 26 Moinești [Bacău],
Lupoaia [Roman], Ne-
grești [Vaslui]

Noembrie în 8 Sf-ții

Voivozi la Ocna, Dărmă-
nești, Onești [Bacău], Bâr-
lad, Piatra, Telega [Prahova].

Decembrie în 2 la Co
mănești [Bacău]. În 5 la
Piatra. În 7 la Moinești
[Bacău], Sutești [Brăila],
Neamțu, Boros ești, Ne-
grești [Vaslui].

Se implinesc în 1941 :
5942 de ani dela facerea
lumii, după geneză.

4286 de ani dela poto-
pul biblic.

2820 ani dela Fundarea
Cartaginei.

2694 de ani dela funda-
rea Romei (după Varron).

1942 de ani după ca-
lendarul Iulian

1909 ani dela moartea
lui Isus Christos.

1872 de ani dela distru-
gerea Ierusalimului.

1360 de ani dela Hegira

Cronologie pe 1942

(Anul 1353 a început Dumini-
că 15 Aprilie 1934 iar a-
nul 1354 începe Joi 4 Aprilie
1935).

844 de ani dela prima
cruciadă.

450 de ani dela desco-
p rirea Americii de către
Cristofor Columb.

425 ani dela reforma lui
Luther.

166 de ani dela indepen-
dența Statelor Unite ale A-
mericii (4 Iulie).

65 de ani dela descope-
rirea telefonului.

46 de ani dela descope-
rirea radiografiei.

44 de ani dela descope-
rirea telegrafiei fără fir.

28 de ani dela declara-
rea războiului mondial, de
către Germani.

24 de ani dela sfârșitul
războiului.

De pe geana îndepărtată a cimitirelor de pe Bug, în care-și dorm somnul de veci ostașii români, eroi ai Sfintei Cruci, se deschide largă perspectivă a spiritualității ieșene.

Factorul determinant al rășboiului sfânt, dus cu atâta cerbicie și elan de oastea

Mareșalului I.

Antonescu, rezidă în apărarea credinții religioase. Fenomen cu totul caracteristic istoriei noastre.

În vremuri îndepărtate lupta se ducea pe alte meleaguri, dar din aceiași temeiuri.

Mircea cel Bătrân se lupta la Nicopole apărând invazia păgânătății în laturea de Sud a românismului.

Ștefan cel Mare apăra granițele, din toate părțile, spre a nu se infiltra credințe religioase străine în lăuntrul Moldovei.

Revoluțiile sociale din Ardeal, ale lui Horia și Avram Iancu, au fost purtate tot din spiritul hotărât, de a nu se înăbuși ortodoxia în cribul românismului de peste munți.

Noțiunile de *patrie și lege*, la noi, sunt atât de înfrățite încât nu se pot despărți ca

să trăiască singular.

E o unire mistică între aceste entități.

În vremea noastră, problema spiritualității religioase reclamă o urgență și continuă preocupare.

Centrul deslegării acestei probleme. în chip ideal, îi revine Iașilor.

Rolul spiritual al Iașilor în viitor

de † Irineu
Mitropolitul Moldovei

Din punct de vedere geografic, Iașii se găsesc în mijlocul Moldovei reîntregite. Din punct de vedere spiritual, nu este oraș în părțile de Ră-

sărit ale României unde să pulseze aspirațiile etnice și religioase autohtone ca în Iași.

Și comunicațiile tuturor felurilor de drumuri se întretaie, în mod firesc, tot în Iași. Deci condițiile materiale ale unei expansiuni firești sunt prezente.

Iașii dețin însă și motorul spiritual. În trecut, un Mitropolit ca Varlaam reușea să adune în Ce atea Moldovei căpeteniile ierarhiei ortodoxismului și să țină un Sinod. În 1642, socotit astăzi ca panortodox.

Alt Mitropo'it, Dosoftei, ducea graiul și versul românesc până departe în părțile leșe-

ști. Marele Veniamin Costache răspândea până în Crimeia și Grusia, tipăriturile religioase scoase în tiparnița mănăstirii Neamțu.

În părțile transnistriene și până departe pe unde sunt resfirați românii, cuvântul Evangheliei trebuie să plămădească o viață nouă și unitară, așa cum au dorit-o cei ce și-au jertfit viața pentru distrugerea tiraniei bolșevice.

Locurile pustiite de ateism să fie reîncreștinate după data țării noastre.

Iași sunt un promontoriu înaintat al spiritualității românești și al ortodoxismului. Se împlinesc, în 1942, trei sute de ani de când s'a ținut, în

Sala Gotică dela Trei Sfetele, sinodul panortodox de sub arhiepiscopia Mitropoliei Varlaam.

Se cuvine, ca dela această piatră de hotar, să ne reînprospătăm puterile și să cuprindem sub faldurile duhului creștin, confiniile până la care au ajuns faptele de arme ale ostașilor noștri.

Cu acestea am răsplăti moralicește jertfa neprețuită din acest războiu și ne-am asigura locul de cinste în concertul celorlalte națiuni a neamului nostru.

Nădăjduim că vom răspunde tuturor chemărilor vremii, mai ales că pentru viitor numai dinamica spirituală va fi cea dătătoare de viață

Dimineață,

dimineață...

de Sandu Teleajen

Dimineață, dimineață
Vis, născut din stele,
Dă-ți obraji cu roșeață
Și-mi sărută dimineață,
Ochii dragei mele !...

Cu lumine, de rubine
Bate-i în fereastră,
Prinde-i degetele fine
Și mi-o ține, lângă tine
Ca pe-o floare-n glastră.

Rândunica, mititica
Pune-o să-i descântă,
Să n'o-ntrebe pe bunica,
Ce e dragostea și frica
Ini. nilor frânte.

Tu-i șoptește, ștregărește
Că eu vin deseară,
Vin, când luna 'i-nflorește
Ietăcelul, unde-mi crește
Ca o roză rară.

Dimineață, dimineață
Vis, născut din stele,
Dă-ți obraji cu roșeață
Și-mi sărută, dimineață,
Ochii dragei mele !...

Nenea Lache, — cum îi ziceam toți actori,... femei și bărbați — tineri și chiar cei de o vârstă aproape cu el; era actor format prin ucenicie în trupa Fani Tardini — Vlădicescu. — Fac potretul acestui actor, din două puncte de vedere: — Întâi pentru a da o oglindă vie, a felului, cum se recrutau pe vremea tineretului de ambe sexe, cari trebuia să formeze actorii de mai târziu, și al doilea, pentru a arăta că ori câtă pregătire ar avea cineva,... conservatoare—studii academice—de filosofie sau literatură — nu servesc la nimic pentru Teatru, dacă nu e talent. — Totuși, nu se poate tăgădui, că studiile, ajută în cel mai înalt grad, la dezvoltarea talentului, — împrumutându-i puterea de a diseca în toate amănuntele adâncimea psihologiei personagiilor ce va interpreta pe scenă. — asta este neîndoios.

Teatru a fost, și este încă și până azi mirajul atrăgător, fascinant al tineretului; — Fiecare se crede chemat să slujească în altarul Tahliei, fără însă aș cerceta în amănunt aptitudinile de care dispune. Trec cu ușurință

peste parabola din biblie ce zice: „Mulți chemați — puțini aleși!“

Dintre acești ce din urmă a făcut parte și Nenea Lache al nostru: — Loial și cinstit ca orice ture,—fanatic în credința lui,—Nenea Lache—pe numele adevărat—din botez — *Laalali Cherim*, născut în mahalaua

Turcească din Brăila, situată în sudul orașului pe malul Dunării; — O rămașiță de musulmani de pe timpul ocupației turcești. — Tatăl său *Cherim*

Amintiri din teatrul de altădată

Lache Chirimescu

de

C. Vernescu-Vâlcea

Sadaalah, de meserie Căingiu (tăetor de tutun), avea o mică tutungerie,— meserie și comerț foarte bănos înainte de introducerea Monopolului în țară; a avut un singur copil, pe Alaali și ea orice tată bun ținea morțiș să dea progeniturii sale o îndrumare spre comerț pe care el o socotea cea mai sigură; — Ca să-l deprindă încă de mic, cu câștigul banului, i-a făurit o tablă de lemn, pe care erau despărțite mici cutioare ca la Casele tipografice unde sunt împărțite literile; prinsă de o curea de pus pe dupe gât.—Hamâna soția lui Cherim, anume *Baladè* era mare meșteră în preparatul zaharicalilor; Ea îi fa-

brica fel de fel de acadele în culori țipătoare—roșii—verzi—albastre—și tot așa la fel—ciubuce de bigi-bigi—iar ca o specialitate mai atrăgătoare — bucăți de Sougiuc—un fel de rahat cu miezuri de nucă, încondeiate ca oule roșii de paste—cu fel de fel de zahăr colorat — toate așezate în cutioarele de pe tablă. — Odată tablaua garnisită cu marfă i-o pune pe după gât și pe ușă afară băete la vânzare pe ulițele mahallilor.

Astfel și-a petrecut Nenea Lache copilăria, după terminarea celor patru clase primare până la etatea de 17 ani — colindând mahallile și mai ales școlile de băeți și fete — strigând — cu un ton cântabil și molău cum e temperamentul seminții lui:

Bigi — bigiii — Saogiul —
Vindem eftin bre ciuguie

Seara da socoteală mamei mei sale de tot ce-a vândut, — înnumărându-i peșin bani, și aducând din ce în ce mai mult câștig. Sânguitor în comerțul lui, descoperea mereu debușuri—Fabrici cu lucrători mulți, schele aglomerate de hamali în port — străbătea pretutindeni unde se găsea o gloată de lume! Intr'o după amiază, vede în fața unei clădiri o mulțime de copii care parcă așteptau ceva, ce anume, nu-și da socoteala.

Să vâă printre ei și vinde în dreapta—vinde în stânga, până ce vede pe copii dând năvală și grămădindu-se unul peste altul printr'o ușă—intrigat intră și el urmând pe cei din coadă. Era o producție școlărească în sala teatrului. — De înțeles, n'a înțeles nimic de cele petrecute—dar a vândut strașnic în timpul pauzelor încât i s'a golit tablaua! — Seara la socoteală—era încântat de câștigul adus, atât el cât și mama lui.

A doua zi la aceeași oră— se găsea iar la acest nou debușeu—dar nu vede nimic—a treia zi la fel,—a patra însă, în desamăgirea lui a rămas descurajat, cu tot temperamentul său de oriental tenace ca răbdare—s'a așezat pe o bancă în fața clădirii dus pe gânduri, fără aș da seamă că timpul trece — și marfa nu se vinde. Spre înserat, vede venind din când în când câte un domn, apoi câte o pereche, trecând la o fereastră din peretele clădirii — vorbind cu cineva din năuntru și apoi plecând; — Impins de curiozitate se duce și el la fereastră pomenită și întreabă pe omul ce să găsea înăuntru.

— Dece vin pamenii aceștia aici d-le și pleacă îndărăt?

— Iși cumpără bilete pentru reprezentația de astă seară.— Poate vrei și tu un bilet de galerie?

Fără șă-și dea socoteală ce însemnează vorba reprezentăție—mașinalicește a răspuns — : Se înțelege că vrei — Câte paraie trebuie să dau ?

— Sânt bilete de 3 lei, 2—1 și galeria 50 de bani.

— Dă-mi d-alea de 50 banii... aruncă o băncuță și-și primește biletul. Să se mai cîltimească din loc—să umble șă-și vînză marfa ? Ferita D-zeu, a așteptat până la ora începerii spectacolului, când s'a suit la galerie; drumul îl cunoștea acum de data trecută.

Până să se înceapă reprezentăția a vîndut ceva, dar puțin. Cum s'a ridicat cortina adio vînzare. Fascinat de cele ce se petreceau pe scenă, de cele auzite și vede, Nenea Lache lasă tablaua de după gât, puind-o jos, la o parte, și rezimat cu mâinile sub bărbie pe balustrada galeriei, a rămas încremenit cu ochi fieși pe scenă. Dintr'o întâmplare cum se petrece de multe ori în viața oamenilor care le aduce o întorsătură cu totul neașteptată schimbându-le drumul vieții la unii în bine, la alții în rău, tot așa și cu Nenea Lache acum. În seara aceea să juca o piesă cu subiect oriental, în care el auzea denumiri turcești, de oameni și orașe, ca : Constantinopol, Meca, Ancara, Aladin, Mahmet, Ali, în costumele lor orientale,

cu les ori Cialma.

Toate astea l'a făcut să-și uite cu desăvârșire de tablaua lui cu marfă, rămîind pe loc nemișcat chiar și în timpul pauzelor. Copii dela galerie, ca ori ce copii, văzându-l atît de absorbit, nemișcat, crezând că doarme, se apropiau tupilip de tabla, încărcau mâinile cu acadele, cât puteau să apuce și se retrăgeau tot așa.

La sfârșitul spectacolului, Nenea Lache își ridică tablaua puind-o după gât fără să observe că-i aproape golită. Acasă, când să dea socoteală mame-lui bani,... ioc, aproape nimic față de marfa ce-i mai rămăsese.

— Unde-s bani bre geanam (mă copile). Ce-ai făcut cu ei ? Pe unde ai umblat haihui până la vremea asta ? Și-mi vii cu atâtea parale lipsă ?

Nenea Lache, mut, cu gândul aiurea, răspundea în monosilabe.

— Hee... he... dacă-ai știi... tu...

— Ce să știi ?

— Dacă,.. hăm, Dacă ai ști tu ?

— Ce să stiu bre omule, spune odată.

— Hee... ce am văzut eu... astă seară... Constantinopole... Aladin... Mehmet.

— Ce bați câmpii bre ? ce Mehmet, ce Ali ? Răspunde la ce te'ntreb eu. Unde sânt paralele ?

— Paralele ?... Parale... atîta am.

După altă reprezentație, a-

ceiaș lucru—aceiași discuție—aceiași lipsă la socoteală. Asta a ținut vre-o două săptămâni; mamă-sa, ca orice mamă mîloasă, era unicul lor copil, n'a spus nimic bărbatului, dar a înțerecat de ai mai da marfă: „Decît în pagubă mai bine lipsă de așa ispravă; cine știe cu ce pușlamale s'a 'nhăitat și cheltuește cu ei. Am să-l las să b tă ulițele fără nimic—o să-și vie el în fire“.

Nenea Lache însă nu bătea ulițele, nici nu umbla haihui cum credea mamă-sa, deși lipsea mereu de-acasă venind noaptea târziu! Cu firea lui liniștită și răbdătoare, încet, încet, s'a strecurat printre actori, vînvîndu-le Sougiue, singurul articol ce cumpăra din marfa lui; acum însă, când numai avea marfă, le făcea alte servicii, fiind nelipsit dintre culisele teatrului la repetițiile de zi și de noapte, ca și la spectacole. Actorii îl trimeteau să le cumpere ba țigări, ba tutun, ba câte un corn sau lipie, așa că ajunsese un ce trebuincios între ei.

Intr'o zi, Madam Fani, aduce o piesă la repetiție, care voia s'o distribue. *Nebuna de la 7 turnuri* și se adresează lui Stavru Sachelarie un vechi actor din trupa ei, format tot de dânsa prin ucenicie, care acum, un stîlp solid al trupei sale, avea 57 de ani.

— „Dragă Stavrule ași vrea să pui în repetiție piesa asta. Tu o cunoști tot așa de bine ca și mine, dar nu știu cum să fac să completez distribuția. Pe lîngă că nu ne ajunge personalul nostru, mă mai lovesc și de deficultatea, că nu prea vād pe cine să pui în rolișorul limonagiului — deși mic, însă.“

Știu... trebuie un tinerel cu un organ plăcut, și un fizic expresiv, zâmbitor. Eh... l'avem, Madam Fani, nu vă mai munciți cu gîndurile.

El, care nu-și uitase trecutul, cum s'a făcut actor, se adresează între culise cu o seninătate de necrezut strigînd: „Vino încoace mă băiatule! Iată limonagiul trebuincios. Nu-i actor, dar cu oarecare stăruință din partea Dv. cred că o să meargă“.

Madam Fani se uită la el, îl măsoară cu ochii de sus până jos și-l întreabă:

- Cum te cheamă, băețăș?
- Laalali Cherim
- Eh!... Cum?
- Laalali Cherim.
- Vai de mine,... ești Ture?
- Da... dar sînt născuta aici la Brăila.
- Ai vrea să joci un rolișor într'o p'esă? Mic, nu așa mare.
- Eu ași vrea unul mai măricel.
- Zău? Nu ți-e frică că ai să te fâstăcești pe scenă? Să te

încurei când vei da cu ochii de public?

— De ce să mă încure? Nu-s tot oameni ca și noi?

Madam Fani să uită lung la el, și la actorii dimprejur, mirat de îndrăzneala cu care vorbea,

— Cum ai spus că te cheamă?

— Laalali Cherim.

— Frumos nume, sună bine la auz, însă nu p t să pui pe afiș un nume turcesc. Trebuie să-ți schimbi numele.

— Pentru mine e tot una.

— Laalali, La-a-la-li, ca să sune apropiat ar fi—Lache și în loc de Cherim, Cherimescu: *Lache Chirimescu*, ți-ar conveni numele ăsta?

— V'am spus că pentru mine e tot una.

Piesa a fost pusă în repetiție, Madam Fani îi intona frazele, puindu-l să repete de 3-4 ori după dânsa.

Seara la reprezentație, toți actorii erau cu ochii ațintiți la el mirându-se de tupeul cu care vorbea și se mișca pe scenă. La sfârșitul actului, Madam Fani l'a sărutat pe frunte, zicându-i: Am să fac din tine un actor. Un al doilea Stavru, însă în comedie.

Această întâmplare cum și peripețiile din mica sa copilărie m-au fost povestite tot așa pe neașteptate: Eram la Huși cu trupa Elenii Albescu. Intr'o dimineață pe la orele 8, îmi sor-

beam cafeluța mea obișnuită într'un chioșc acoperit cu hamei în grădina lui Zeida în care jucam, când aud din chioșcul alăturat, o exclamație de mulțumire și satisfacție prelungă, *„Isa-la, ma-ș-a-la...“* Fără să-mi dau seama, așa în neștire pe acelaș ton, îmi ese din gură vorba *Me-ra-a-ba* și văd imediat apărând în chioșcul meu pe Nenea Lache cu întrebarea: Care ești cu? și dând cu ochii de mine o întreppe, privindu mă mirat.

— Cum, tu ești? Tu ai pronunțat cuvântul Meraabă?

— Da, fără să vreau. Nu știu cum m'a luat gura așa înainte.

— Va să zică și tu ești turc!

— Eu turc? De unde până unde mă scoseși d-ta ture Nene Lache? Eu sânt român get-beget.

— Nu se poate! nu cred odată cu capul.

— Bilirâșan Turce? (știi turcește?)

— Biliorum bicaz! (știu puțin).

— Nu te cred, îți tăgăduiești obârșia. Ca să rostești cuvântul *Me-ra-a-ba* în felul cum l'ai intonat, cuvânt din Coran care-l rostesc Pelerini la Mecca când se așează pe lespedele Moschei înainte de rugăciune, nu-i destul numai să cunoști limba — trebuie să fii... Aide mărturișește, bre geanăm, (mă băiatule) nu te jena de mine că și eu sânt Turc.

Auzindu-l, am rămas acum

eu să mă uit la dânsul ca vi-
țelul la poartă nouă, cum să
uitase el mai înainte când a
apărut în chioșcul meu.

— Cum Nene Lache D-ta ești
Turc?

— Da—din tată în fiu—și ca să
te fac să aibi încredde în mine
să mărturisești adevărul, ascu-
tă să-ți povestesc viața mea și
întâmplarea cum m'am făcut
actor: și a început să-mi înși-
re cele de mai sus. Asta a ținut
până la ora mesii.

După masă, i-am povestit și eu
la rândul meu peripețiile vieții
mele, amintiri rămase întipărite
în creierul meu, încă de pe la
vârsta de șase ani—neșterse și

până azi—ca și cum ar fi fost
eri, mulțumită memoriei ce
m'a ajutat mult în cariera mea.
Numai așa l'am convins pe Ne-
nea Lache că sânt român.

Ca încheere, revin la cele
spuse mai sus; Talentul este pe
primul plan trebuincios unui
actor. Dovadă vestitul actor Dra-
gulici, care nu știa nici să is-
călească, și totuș era singurul
care ținea piept marelui Millo
când jucau vis-a-vis unul de
altul. Deci pe lângă studii ori
cari ar fi ele, trebuie imperios
talent, aceasta e convingerea
mea, și cred că este un adevăr
tot atât de netăgăduit ca și fai-
mosul, *E pur si muove*.

Tristeți Nipone

de Aurel George STINO

VIS STĂBUN

O, Nara, veche capitală,
Părăsită cetate,
Totuși întruna capitală:
Pururea florile la tine n'floresc
Și colorile nu s'au schimbat.

(Naro no Mikado)

DRUM FĂRĂ URME

Ninge, ninge,
Pe cărăruie nu trece nimeni:
Oare, nu-s eu, sărmanul,
Eu, care ntristeță m'am pierdut
Acel drum fără urme?

(Oshikalki no Mitsune).

IZVORUL

Incetișor țîșnește izvorul
Dintr'al stâncilor adânc.
Oare când dragostea țîșni-va
Dintr'a iubitului inimă?

(Anonim)

PASĂRE 'N VOIA VÂNTULUI

Tu ești vântul care suflă,
Eu pasărea'n văzduh:
Unde vom cădea,
Știe cineva?

(Anonim)

SINGURĂTATE

Din spuză răscolesc
Potolitul jar,
Dar nimic nu-mi șoptește:
Vai, în această iarnă grea
Niciun prieten n'am...

(Kuninobu)

E U

Asfințit de soare,
Nori sfâșiați,
Lună târzie:
Nu-s eu, aievea,
Cerul acel crepuscular?

(Ishikawa Tacuboku)

STROPI DE ROUĂ

Pentru sora cea mică,
Din vârful prunului
Cules-am cu a mea mână flori:
Și tot m'au stropit de rouă
Crenguțele de jos!

(Kakinomoto no Hitomaro)

CLAR DE LUNA

Subt a dragostei povară,
Blândă și tristă,
Urcă luna 'ncet 'ncet,
Cu lungi suspine,
Dintr'al sălciiilor desiş.

(Yosand Akiko)

venit iarna.

Odată cu ea, dacă va da Cel de Sus, va veni și liniștea peste Țară, și vor începe iarăși vânătorile, ca altădată, cu tot alaiul lor de snoave, de fantastic și de minciuni.

Și fiindcă veni vorba de asta — adică de iarnă, bine înțeles... — ascultați și dumneavoastră:

Mie unuia, mi s'a întâmplat ca judecător de pace, să umblu pe erno grele și vi-foroase, peste câmpi albi, pe geruri cumplite. Câte odată a-veam arma de

vânătoare cu mine, dar de cele mai multe ori o lăsam acasă sprijinită de perete.

Odată, trebuind să pun un sechestru la un om din Tansa, am plecat pela amiază dela Judecătoria, cu sania, prin pădure. Eram în ea trei: Neculai Cracea vizitiul, Spiridon grefierul și eu.

Pădurea Țibăneștilor e mare. Când pleci la Tansa trebuie să urci din greu, Pârția era bă-tută și am mers noi cum^{am} mers, dar la coborât sania începu să se hartoe, de parcă-și dădea sufletul. Mai tot drumul acesta până'n vale, mi-a sărit inima din piept și dacă domnul Neculai n'ar fi fost un hâtru care

să ne vorbească toată vremea, mi s'ar fi părut că nu se mai isprăvește nevoia aceia...

„Sania neșinită e ca femeea rea: se dă când într'o parte când în alta“, ne spunea Neculai Cracea, întorcându-și fața spre noi și clipind șiret din ochii lui mici ca de viezure, voind oarecum să scuze con-

strucția vehicu-lului său cu tal-pa lată, croită din lemn de metru.

Ogăratec și iute de picior, omul acesta care trebuie să fi nu-mărat peste cin-

cizeci de primăveri, se arătase a fi un bun alergător, atunci când își îndemna telegarii cu biciușca, alături de ei, prin nă-meții drumului.

— Dacă ți-i frig, mișcă din nări ca să te încălzești, dar sue în sanie, îi spunea domnul gre-fier Spiridon. ca să râdă...

— Astă șagă n'am s'o fac eu domnule „grafier“, că mi-i fri-că c'am s'aud! replica Neculai și fugea înainte, lângă mur-gii lui.

Pe urmă a dat Dumnezeu și-am ajuns în Tansa.

Acolo mi-am făcut datoria, cam aspră nu-i vorbă, și am pus un sechestru pe una din juncile unui om nevoeș.

Cronica vânătoarească

LUPII

de

Radu Suțu

Se făcuse noapte la ceasul acela de seară când am plecat din sat, spre casă.

Până pe culmea pădurii, la întoarcere, am avut urcuș piepțiș și poate din pricina lui, a gerului și a întunecimii, nimeni dintre noi n'a mai scos o vorbă. Nici chiar Neculai Cracea, care găsea oricând ceva de spus, nu mai avea gust de pâlavre.

Ningea cu fulgi uzi, grei și repezi, lovindu-ne obrazii și biciuindu-ni-i înțepător.

Cu capetele înfundate în guler, nemîșcați și ursuzi, așteptam să se sfârșească prăpădul acela.

Când sania a ajuns pe zare, am iutrat într'o poiană larg deschisă. Înainte, spre dreapta, o pată vînată stătea prinsă parcă de fundul întunecat al pădurii. Era un bordei de pădurar, părăsit. Am mai mers o bucată bună de drum drept și deodată sania s'a oprit fără pricină. Caii începură să se frămînte în loc, neliniștiți.

Domnul Neculai, cu ochii lui ageri care știu a vedea prin întunericul nopții, sări din sanie cu biciul în mână și se uită într'un loc anume, pe care eu n'am putut să-l nimeresc. După o clipă de cercetare se întoarse către noi și ne spuse:

— Lupii!

Am simțit atunci un sloi de

ghiață cum lunecă de-alungul spinării și am prins cu mîna arma care se odihnea pe genunchi. Degetele înghețate fluturară pe trăgaci, să-l găsească mai bine,

Nici n'apucaî însă să mă cobor din sanie, că domnul Neculai îmi anunță cu aceeași liniște în glas cu care îmi semnase prezența lupilor, că fiarele au fugit și nu le mai vede. Dar — a complectat el — mai este ceva jos, în locul unde au stat lupii.

Ne-am apropiat. Ca la o prăjină înaintea noastră l'am văzut bine și eu. Era un om culcat po o coastă. Când l'am întors cu fața'n sus, un grohăit înăbușit îi eși din piept.

Preț de un minut, două, n'am știut bine ce se întîmplase.

Dar din spatele nostru, din dreptul bordeiului acela îndepărtat, un om fugea spăriet spre noi. Când ~~am~~ ajuns la locul cu pricina, gâfâia de nu putea să scoată o vorbă. Pe urmă însă, când i-a venit răsufletul, treaba s'a lămurit îndată.

Erau doi, din Vovrești, Petruche Talpău și Ion Mantale. Cel de jos din omăt, care dormea și mirosea acru, era Talpău. Plecaseră amândoi de cu ziuă din Tansa, pe jos, s'ajungă la Tibănești. Dar... au plecat, după ce avuseseră grijă să

se înarmeze împotriva frigului, cu câteva șapuri de băutură,

Au mers ei cât au mers, și dac'au văzut că drumu-i greu și anevoe, s'au pus jos unul lângă altul, să ss mai hodi-nească puțin...

N'apucară însă să stea mult, că deodată Mantale a văzut lupii că vin înspre dânșii.

Erau doi, înalți cât mânjii.

Mantale s'a ridicat și-a rupt-o de fugă. Talpău, care admise, fiindcă îl ajunsese un somn de rachi, a rămas însă zălog amenințării.

Omul, care cunoștea părțile acele de pădure, s'a adăpostit fuga în bordeiul pustiu și de acolo ce uita îngrozit înspre Talpău și la lupi, că nu era mai mult de-o bătae de pușcă depărtare.

Și a văzut cum au venit fiarele, cum s'au apropiat de acela care dormea, cum l'au mirosit peste tot și cum înainte de a pleca, au ridicat câte-un picior și au făcut treburile pe dânsul.

În adevăr jocul lui Tapău era ud și mirosea nu numai a rachi, eșind din el și putoare de fiară.

L'am urcat după aceia pe om în sanie și l'am dus la Tibănești.

Când i s'a spus a doua zi de dimineață, după ce s'a trezit din beție, că l'au mirosit lupii

și că au făcut pe el și-o necuviință, Talpău n'a vrut să creadă în ruptul capului, și nici azi desigur n'au izbutit oame-nii să-l convingă de întâmplarea asta neobișnuită.

*

Tot așa, am plecat altădată iarna cu unul Gheorghe Pavăl din Bălușești, cu sania, să fac un testament unui bătrân care trăgea să moară.

Era ziua mare. Câmpul nins se lega una cu cerul. Nu se cunoștea nici drum, nici nimic... Pe ici, pe colo în depărtare eșiau parcă din întinderea înghețată, ca niște stafii, așezările omenești, rare și singure...

Numai după stâlpzii de telegraf ghiceam că pe-acolo trebuie să fie calea.

Caii, singuri, cari știu mai bine decât oamenii, sunt călăuze în asemenea împrejurări.

La mijlocul drumului între Bălușești și Tansa, ne-au eșit doi lupi tineri, dintr'o coastă. N'avem arma la mine și nici măcar o scurtătură, cât numai biciușca lui Pavăl.

Lupanii au așteptat să trecem prin dreptul lor, după care începură să se țină de noi, pe urma sanii. Nici Pavăl nici eu nu spuneam nimic, vrând să vedem anume ce-or face. Întăi s'au pus unul lângă altul, pe coadă, în două labe, privind lung la sania care se ducea.

După aceia unul din ei s'a apropiat tiptil-tiptil până la vre-o șase, șapte pași de sanie. Ajuns aici se lipea cu burta de pământ, cu ochii țintă la noi.

După dânsul pleca celălalt lup rămas în urmă și făcea acelaș lucru ca primul. Tot așa, tupilându-se până aproape de sanie, se oprea cu burta pe zăpădă, lăsându-l pe tovarăș să continue urmărirea.

Ne-au însoțit astfel cale de vre-o trei kilometri.

La un timp Pavăl, care părea că-l interesează strategia lupilor, scoase totuși, și nu știu pentru ce anume, un chiot înfricoșat. Lupii se opriră atunci, dar nu fugiră.

I-am lăsat acolo, până nu i-am mai văzut decât niște mici pete sure pe albul îndepărtat al omătului.

Întâmplările acestea sunt dese, mai ales în ernile grele.

Atunci sălbătăciunea ese la curat să-și caute prada, punându-se de multe ori în primejdie, dar chiar atunci fiind mânăta în faptele ce le săvârșește, de o înțeleaptă măsură și de o ne bănuită băgare de samă.

Foamea, pentru care ființele acestea se luptă și se întrec în nopțile de cumplită iarnă, când peste întinderi viscolul trece prăpădind totul ca o mânia a lui Dumnezeu, face din lup o fiară primejdioasă, din fricoasă,

cum este de obicei.

Iaca mai anii trecuți, un agent perceptor, pe locurile acelea ale Vasluiului, anume la Bârzești, a fost urmărit în zori de zi de o haită. Omul a început să fugă, și s'a aruncat într'o fântână, adăpostindu-se, ca să scape de sfâșiere.

Dar, un acces de cord i-a luat viața. A fost găsit mort, în apa care-i ajungea până la genunchi și cu mâinile mușcate de lupi. Se vede treaba că-l prinseseră de degete tocmai când se lăsa în fântână.

Iar acum vre-o doi ani, unul Leonte din Dumești, a avut de înfruntat fiara cu destulă greutate. Lupul intrase în târla oilor, ziua în amiaza mare, și-a prins cu colții dintr'un berbec.

Leonte a auzit larmă; clopotele dela gâtul cârdului începură să sune, cu zvoană mare...

Când s'a dus să vadă ce se întâmplă, lupul care începuse abia să se ospăteze, a lăsat prada și s'a repezit la om. Numai dibăcia cu care a mânuit Leonte târnăcopul, de l-a pocnit pe lup în numele tatălui, a făcut să se înlătore cine știe ce altă pagubă și nevoe.

La Tîbănești, îmi spunea mai de mult Ion Papuc, că întorcându-se cu chirie dela metri,

i-a eșit în drum dihania, la o margine de țihlă.

Boii se opriră și omul începu să răcnească și să dea chiote, dar lupul nu se dădea dus; stătea și se uita la vite... Și doar erau mai multe sănii în urmă și se făcea larmă, cum îi treaba în aceste cărăușii.

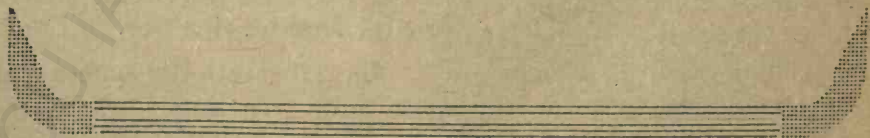
Atunci Papuc. dac'a văzut c'așa-i socoteala, a scos restetul și-a lăsat slobod un bou care s'a luat îndată după lup să-l rupă'n corn. Ajuns față'n față cu dihania, boul a dat să'mpungă, dar lupul s'a ferit în lături. Boul s'a întors atunci să-l străpungă dintr'o coastă. Lupul însă se ferea de una și nu se da dus. Numai când Papuc slobozi și pe celălalt bou, finra, care se văzu prinsă din două părți, o rupse de fugă.

Intâmplările cu lupii din țara noastră sunt—cum s'ar spune—

inofensive... iar poveștile cu dâșșii, adevărate, dar prin țările dela Nord, lucrurile stau cu totul altfel.

Acolo, fiarele, mîinate de foame, fac adevărate prăpăduri, și în goana lor nebună, străbătând imensitățile veșnic acoperite de zăpadă, rup tot ce le ese în cale, atăcând satele, sfărtecând cârdurile de reni, și prădând ca niște adevărați bandiți la drumul mare.

Omul, cu înțelepciunea lui, nu poate face față acestor hoarde înfometate, care se arată a fi câteodată mai iscusite și mai șirete decât însuși stăpânul acelor pământuri, peste care moartea pândește la tot pasul și bucuria de a trăi fiind legată numai de ospățul cald de sânge obținut cu atâtea sacrificii și primejdii.

Doină

de I. François Botez

Eu doinele mele le știu pe derost,
Poenile, nopțile, le sunt adăpost!

.

Și vraja codrului de-o cânt
Și fluer dacă fac din vânt
Și tremur de scobor din stele
E pentru jalea vieții mele.

Destinul alb îl scriu în vers
Și șoapta lui o simt în mers,
Iar turma dac'o mân pe plai
Adâncul firei rupe grai.

Când plasa nopțile-și întind,
Chemarea apelor o prind,
Și-adun din para focului
Scântele norocului.

Eu doinele le port în mine
Ca un cioban cu pasul lin,
Ce leagă dragostea'n suspine
Și semnul vremii sub destin.

Vremea potopia pustiu peste curtea plină de bălării. Portița veșnic deschisă părea o aripă frântă, care se mai ținea într-o biată balama ruginită. Nimeni nu intra, nimeni nu ieșea. Nici măcar vântul ca să scuture praful gros de pe bălăriile îndoite spre cărarea neumbată. Prisma casei

dormita, putrezită, sub soarele nepăsător. Căsuța dărăpănată stătea puțin aplecată, ca și cum ar fi fost cuprinsă de-o adâncă melancolie. Spre fund,

își isprăvea ruina o magherniță nefolositoare, cu scundul ei acoperiș măcinat de spărturi. Și bălării peste tot—pecingine amară și prăfuită.

Înăntu: doi oameni, bărbatul și nevasta lui,—un pat vechi, două scaune desfundate, o rămășiță de covor, o masă lăsată pe o parte—și nimic—nimic peste tot...

La răstimpuri, cei doi oameni vorbeau, fără să se privească. Ochii lor cătau în pământ—fără expresie, fără țel.

— „Eu,—zise bărbatul—m'am hotărât să nu mai beau...”—și lăsă capul în jos.

— „Să te văd...“ îi răspunse femeea, cu neîncredere.

— „Da, da... De data aceasta nu-i glumă...“

— „Hm!... Minciuni—ca totdeauna...“

Și femeea, fără pricină lămurită, isbucni dintr'odată în plâns și în glas mare:

— „Iaca, bețivule, iaca unde am ajuns!...“ — Și cu brațe uscate arătă nimicul din jur.

— „Miroase a mort și-a pus-tiu, ticălosule!“

Grăind așa, ea n'avea răutate în glas, ci mai degrabă o liniște adâncă, un fel de jale ca în preajma

morții. Chiar și plânsul ei nu era un plâns obișnuit, ci părea o schimonosire a feței, o nevoe de a-și arăta aceeași tristeță nemărgenită.

Bărbatul, nepăsător la vorbele femeii, părea că urmărește un vis interior, ale cărui linii fine și sinuoase nu se lăsau prinse de mintea lui, chinuită de un singur gând.

Ca și cum ar fi fost singur, șopti:

— „Are dreptate...“

— „Cred bine“ — răspunse femeea.

— „Nu tu, femeie...“

— „Dar cine ?“

— „Altceineva...“

— „Cine ?“

— „Nu știi tu...”

O tăcere amară și năbușitoare se lasă între cei doi oameni. Incet, un gândac negru se lurișă, fricos, dinspre colțul odăii spre altundeva.

Bărbatul îi urmărea alunecarea grăbită... Se sculă dintr'odată de pe scaun, oftă puternic—și zise:

— „Femeie, mă las de băut!...”

Femeia mai vru să zică ceva, dar bărbatul n'o lăsă:

— „Îți spun: are dreptate, are dreptate!...” — și holbă ochii într'un punct din peretele scorojit.

Femeia se îngrozi puțin:

— „Ce ai, omule!” — un val cald de îngrijorare îi încropea glasul.

— „N'avea nicio grijă; nu-s nebun...”

— „Atunci de cine spui că are dreptate?”

Bărbatul tăcu.

— „N'auzi?... Cine are dreptate, spune odată!”

Respirând adânc, omul zise:

— „Tu nu pricepi, femeie, ce e aici, în sufletul meu!...”

Glasul îi luă, repede, o unduire vijelioasă:

— „Nopti și zori de chin—o, cine le-a știut? Tu? Cine? Nimenil... Aici, aici, înăuntru, s'a sbătut un corb—se sbate și acum—și eu vreau să-l sugrum, și nu pot... Uite: pune mâna—se sbate pieptul—inima—toată

pustia asta de trup...”

— „Omule, liniștește-te...”

— „Nu vreau să mă liniștesc, nu vreau... Eram alb, ca dimineața—și acum sunt negru ca înopțarea... Că au venit corbi, unul după altul și s'au cui-bărit aici—și s'au făcut toți un corb mare, cu aripi desfăcute — și-a cuprins — și-a pustiit lumina...”

Brusc omul se opri:

— „Până-acum i-a fost!... Il scot eu!... N'avea grijă... Vine ajutorul...”

Femeia tăcea, privind în pământ, redevenind nepăsătoare,

— „De unde poate să vină ajutorul?...“

Calm, omul veni lângă femeie și-i puse mâna pe umăr. Femeia tresări. Era îndelungată vreme de când nu se așezase această mână pe umărului ei.

— „Ce vrei?” — și se dădu, fără voie, în lături...

— „Stai, — vreau să-ți spun ceva... Ascultă... Știu că te miri... Dar mă mir și eu... Parcă nu mai sunt eu—și-s mai bun... Stai colea, aproape...”

Femeia, tot ferită, se trase mai aproape.

— „Te rog să înțelegi, — te rog mult să înțelegi... Viața mea, viața noastră atârnă numai de un fir,—de firul acestei înțelegeri... Nu-l rupe. — nu-l rupe... Ne cuprinde întunere-

cul din valea morții... Corbii,— corbii...”

Induioșată, femeea se supuse. Omul ei vorbi :

— „Sunt un bețiv,—sunt un păcătos... Încă sunt un păcătos... Eu am năruit casa aceasta, cum și cea de aici, din pieptul nostru. Eu am chemat corbii spre mine—și le-am dat adăpost... Iaca, așa i-am adunat: veniți, veniți, dragilor—și pusțiți cum vă place...”

Femeea dădea din cap, semn că ea mai știe astfel de vorbe. În adevăr : *străini*... De pildă : ce știu eu de tine, tu de mine, noi de viața asta ? Și dacă nu știu, nu însemnează că eu de tine, tu de mine, și noi de viață, suntem niște străini ? Se înțelege... *Călători* dar ce suntem altceva decât asta ? Unde e tinerețele ? Unde sunt jurămin-

— „Știu, știu,—am mai spus aceste vorbe,—dar niciodată ca acum... Crede-mă,—te rog crede-mă...”

În ochii omului se iveau mugurii argintii ai lacrimilor. Femeea tresări : nu-și aducea aminte de când nu-l mai văzuse lăcrămând. Se trase spre el. Bărbatul îi luă mână :

— „Să vezi... Ascultă. Tu n'ai mai ieșit din blestemata asta de casă de multă vreme... De-a-tunci s'a petrecut o întâmplare foarte mare... Nu-s nebun, femeie dragă, dar mă tem că nici

tu n'ai să mă înțelegi—și mi-i așa de... neprețuit ceea ce am să-ți spui, că mă tem... Uite : mă tem mai tare decât de corbii din suflet...”

Mugurii argintii se spărseră—și lacrimile se prelingeau pe obrajii uscați de insomniile amare.

Ducându-și pumnii la ochi, omul hohoti în plâns. Femeea îi cuprinse umerii—și, încet, îl trase spre sine. Ca de plumb, așa căzu capul bărbatului pe pieptul uscat al femeii. În pustiul odăii, nu se auzea decât un geamăt hohotit.

— „Spune, dragul meu, — spune !...”

Deslipindu-se greu, omul își arată fața udă—și se grăbi să zică :

— „Nu plâng numai de amărăciune,—ci plâng și de îmbucurare... Ascultă...”

Ștergându-și fața, omul zise :

— „Beam, beam, ca un păcătos... Clipele vieții, mulțime nesfârșită de corbi... Noaptea se deschideau văgăunile pentru durerile suferinței, iar zorii erau de spaimă. Dar ziua ?!... Uite—asa se pogorau pânzele cenușii ale pustiului peste lumina soarelui... Beam...” Se prăfuia sufletul în nimienicie... Și toate ca într'o prăvălire... Alunecam fără oprire... De ce să te apuci ? Cine să-ți de o mână de ajutor ?... Și parcă moartea—gândul ei—

aducea vreun hotar? Nimic — nimic...

Trăgând în piept aer mult, ca pentru a se ajuta, bețivul urmă :

— „Și iată într-o zi era un soare călduț, care, vag, aducea aminte de copilărie... Puțin, ca o adiere nesimțită... Nu mai știam lămurit dinspre ce tinuturi venea, și, parcă nici aducerea-aminte nu mai știam ce este... Mă duc în târg. Era o melancolie pe stradă!... Și o părere de rău... Se trăgăneau pe stradele pustii ca niște miazme... Merg departe, spre margine... Acolo e o cafenea pitită, fără firmă... Să bem o cafea... Văd adunați mai mulți... Erau niște mahalagii — și un străin, ostent, plin de praf și necunoscut. Oamenii se uitau la el — și-l ascultau. Mă așez la o parte, — cer cafea, dar nimeni nu era să-mi dea. Glasul străinului venea și la urechile mele. Era moale și dulce—dar împede și neîntrerupt. Vorbea nu știu ce—și oamenii ascultau...

Uitasem de cafea... Blândețea vorbii mă făcuse să uit. Vorbea de răutățile lumii—și dădea trist din cap. Parcă adunase toată tristețea din mahalaua aceea, în ochi, în mâni, pe frunte... Când m'am uitat la el, m'a prins ca într'un clește, cu privirea. Avea ochi blânzi și o bărbită prăfuită... Și am ascultat...

Spunea multe, cum spun popii la biserică. Dar avea un glas ciudat : așa de bun și cald, că nu semăna cu-al nici unui om din lumea asta... Cânta, plângea, se lumina—și iar cânta.

A deschis pe urmă o carte—și ne-a spus deacolo multe lucruri... Nu țin minte... Și nu știu cât voi fi ascultat, când, a întors o altă filă și a zis : *„Iar aici, pe pământ, noi suntem străini și călători...”*

Când a cetit aceste cuvinte, ceva m'a fulgerat în minte și 'n inimă... M'am sculat — am plecat — am început a alerga și m'am trezit singur în câmp... Înțelegi tu vorbele acestea ?!... Străini și călători... Nu înțelegi, fără îndoială... Parcă eu le-am înțeles atunci ?... Când a venit noaptea cu corbii, m'am prăbușit în orcanul cel fără îndurare... Și alte zile, și alte nopți... Pe urmă, m'am dus iar în mahalaua depărtată, dar nu mai era nimeni. Am întrebat pe unul, pe altul... Nimeni nu-și aducea aminte,—și se uitau la mine cu nedumerire. Străinul plecase și nu mai venise.., Și'n fiecare seară, cădeam în fur-tuna neagră... Cercam să beau, — să acopăr pustiul, — zădărnice... Vorbele acelea se amestecaseră cu sângele meu. Am început să le cuget. Suntem străini și călători. Cercam să le îndepărtez. — ele veneau și mai

aproape... „Nu vezi că e așa ? Noi suntem adevăr și viață“... — uite, așa vorbeau ele. În adevăr ? Unde mai suntem noi ? Am fost—atât rămâne.., Adică : suntem călători. Dar moartea care ne așteaptă ? Nu-i, ea, semnul călătoriei ? Se înțelege... În alte nopți, începeam să înțeleg alte lucruri. Dacă suntem străini și călători *aici*, pe pământ, asta înseamnă că în *altă parte* nu mai suntem nici străini — nici călători. Suntem, adică, la noi acasă și statornici... Vasăzică se poate altăceva și în afară de ceea ce petrecem acum ? Când cugetam așa, inima mi se sbătea cumplit—iar corbul se depărta, lăsând în în suflet ca o pajiște luminoasă... Vai, femeea mea, cât de cumplită venea, pe urmă, căderea. Uite : mă prăbușeam ca un bolovan într'o baltă de smoală.

Ce știi tu, de nopțile mele—și de lacrimile ce-am vărsat atunci ? !“.

Omul se opri câteva respirări, mângâind mâna sfărșită a femeii. Femeea tăcea și plângea încet. Șopti apoi :

— „Altă viață“...

Bărbatul isbucni :

— „Da, da, — altă viață... Doamne-doamne, să fim curați, albi, tineri, — altă viață... Da, are dreptate, — are dreptate“...

— „Cine ?“—îndrăzni femeea...

— „Cine ?... Omul acela din ziua plină de tristețe, la cafe-neaua din marginea târgului“...

— „Dar dacă e numai o părere a ta ?“.

— „Nu, nu, nu... Eu știu bine că l-am văzut, cum te văd... L-am ascultat... A deschis cartea, a cetit... Aud și acum vorbele... Dacă nu le-aș ști de la el, de unde aș putea să le știu ? El a zis limpede că : *noi, aici pe pământ, suntem străini și călători*... Așa a zis... Iată : nu pot spune cu temei dacă acum e ziua sau noapte, dar că a zis așa, nu este nici o îndoială... Și când a zis vorbele astea, am avut ca o fulgerare în toată ființa mea, — am alergat în câmpie și am plâns“...

Tăcură amândoi, suspinând.

Intr'un târziu, femeea întrebă sfiit :

— „...Să fie, iar, frumos și senin ?“

Bărbatul se ridică în picioare, privi spre peretele scorjit și ținu în palma lui tremurătoare, pumnul mic al femeii. Pe urmă, îl lăsă să cadă încet, își duse palmele la obraz—și începu să plângă :

— „Da, da... Minunata reîntoarcere... Iarăși lumină bună a lui Dumnezeu... Și bunătate, și dragoste... ce-am fi fără ele ? Ce s'ar alege de tot ? Am înnebuni cu toții, — s'ar stinge toată înțelegerea... Și nu vreau,—

nu mai vreau, nu mai vreau“...

Sbiera acum, plângând,—cer-sea ajutor, sbierând...

Incet, se făcea potolire în suflet... Venea o mână blajină, — punea liniște peste furtună, aducea înseninare—și mângâia... Vremea se desfăcea în lături—și în zări de liniște, omul vedea o margine de lume: se făcea un loc ferit de furtuni, alb, luminos, străbătător de blândeți nemai întâlnite — iar pe un dâmb ușor, omul acela cu ochi adânci, cu bărbită prăfuită de aurul din nemărginiri, glăsuia norodului adunat în jur: „veniți la mine, eu sunt viața veșnică, — fără mine nu puteți face nimic...“ Și noroadele ascultau, — și vremile se opreau locului...

Sdrobit de frumusețe și de nădejde, bețivul căzu în genunchi — și-și acoperi fața cu mâinile.

Hohoti:

—„Sunt un păcătos, — sunt un păcătos!“...

Femeea ingenunchie și ea, sprijii ând pe umărul ei fruntea încrustată a omului.

De undeva, dinspre imense depărtări apropiate, glasul călătorului necunoscut, le spunea în clipele acelea, cu nespusă iubire:

—„Pentru voi am venit Eu!“...

Bălăriile din curtea casei bețivului, tot în clipa aceea, se prefăcură toate, prin dumnezească minune, în florile albe și nevinovate ale iertării.

S'a ținut. pe vremuri la Iași o conferință despre „Crăiunul la Iași, în 1782“. Sunt destul de a-trăgătoare datele asupra acestor sărbători, din vechea capitală a Moldovei.

Din ajun, după ce boerul, cu rangul de al treilea logofăt a venit să primească ordinele Domnului, el anunță pe Mitropolit cu clerul, pe patriarhii cari veniseră să umble după subscripții bănești și pe boerii cari după rang aveau dreptul să fie față la leturghia princiară, ce avea să se serbeze.

Domnul venea la Mitropolie și înaintea lui mergea Spatarul, cu sabia împărătească pe un nărul stâng, iar buzduganul în mână dreaptă. După mai multe formalități în biserică, Domnul ieșea din biserică, unde era primit de căpitanul de vânători înconjurat de mai mulți vânători, iar jos, pe pământ, erau înșirați cerbii, ciure, capre și păsări, ce se puteau vâna.

După sfârșitul slujbei, treceau cu toții cu Domnul în spătărie, spre a se face „tracția“ cu vutcă și cu „confețioane“ (confeturi). Apoi, se dădea cafeaua Domnului, de către Vel Cafegiu, iar invitaților de către copii de casă.

Lamasadomnească, Domnul ordona a se da mezeluri fiecărui comesean. După prânz, urmă dansul. Se înita Doamna și jupâne-sele să vie la joc, cu Domnul și cu boerii. Doamna nu mânca la masă

Un Crăciun la Iași și o reprezentatie teatrală de Anul Nou

de Rudolf
Suțu

cu Domnul, ci, în apartamentele sale, cu soțiile boerilor. Aceasta, în prima zi a Crăciunului. A doua zi, Domnul primea „felicitațiunile“ școlilor. Întâi, acele elinești, apoi pe cele slavonești. Cele elinești fceau două „engomia“. Dacălul cel mare și al doilea dacăl, puneau pe școlarii cei buni, să reciteze bucăți de umflată eloquentă. A treia zi de Crăciun, veneau la Palat, toți egumenii mănăstirilor grecești cu plocane.

Obiceiul era să aduă fiecare câte un miel sau vițel micuți, curcani, găini... Domnul îi primea în Spătărie, le da cafea, îi întreba cum mai petrec la sfintele mănăstiri și apoi, rădicându-se, să ieasă, le zicea tuturor: „la anul și la mulți ani“.

În timpul iernei, de Anul Nou, aveau loc la Iași, „serate“ strălucite, cu piese de teatru cu dansuri și cu copioase oaspete. Persoane din societatea ieșană jucau piese românești și piese francezești. Se juca, de pildă: „Chapitre III, livre premier“. — un mic juvaer de spirit parizian, de o fineță și de o gingășie nespuse. Piesa cuprindea trei personaje: Dna Lucile de Mailly, rol jucat de Elena Ernest Vărnăv, una din frumusețile

și inteligentele femei ale Iașului de altă dată; Octave Dubourg, rol interpretat de Neculai Volenti și Monsieur de Mailly, jucat de Eugen Donici, — acești doi ieșeni, foști consilieri ai Curții noastre de Apel. Artiștii au fost la înălțime, cu o dicțiune limpede și cu nuanțare subtilă.

Ieșenii cari au luat parte la reprezentarea piesei, au și spus că, cu o asemenea „trupă“, un impresar ar putea să facă încunjurul lumii.

Cortina cădea, în mijlocul ovațiunilor entuziaste a aplauselor frenetice și a numeroaselor buchete de flori ce s'au oferit „artiștilor“. Orchestra lui Kraus dădea, apoi, semnalul valsului și balul începea, pentru a nu se mai sfârși...

Balada

schiturilor

vechi

de Sandu Teleajen

Prin munți cu negri văgăuni	Călugării s'au prăpădit
Ori inimi de păduri pustii,	În umbra vremilor de eri,
În leturghie de lăstuni	Doar seara... prin ruini de schit
Și 'n fum de ape albastrii,	Cu fâlfâinde adieri
Sub turle albe-fumurii	Trec liliecii-ahasveri,
Și triste, că nu-și au perechi	Și 'n miez de noapte Hecatar
Dorm gârbovite, reci chilii	Trezesc prin mucedă 'ncăperi
De schituri moarte, vechi.	Strigoi cu chip de var.

Astfel în suflet străjuesc
 Și amintirile 'n șirag:
 Arăr, arar de ne trezesc
 Un chip odinioară drag;
 Căci după negrul vieții prag
 Se sting mereu perechi, perechi
 Precum în codri grei de fag,
 Ruini de schituri vechi...

T. KIRIAKOFF

FIGURE 1

SCHERLOK HOLMES-REDIVIVUS

O cameră mobilată bătrânește.
Restul indicațiilor n'are importanță decât în cazul, când piesa se va reprezenta vreodată pe o scenă.

Deci :

SCENA I

C. Naie — Cc Zamfirița

C. Naie. (In halat și papuci, ca omul gata să se culce, se plimbă agitat).

Cc. Zam. (Impletește de zor la un ciorap).

C. Naie. E grav!... E foarte grav! Teribil de grav:

Cc. Zam. Zău?...

C. Naie. Chestiunea e foarte complicată, Madam! (tușește).

Cc. Zam. Nu te mai plimba așa numai în halat și papuci, să nu răcești.

C. Naie. N'am tușit fiindcă's răcit; ei, ca să-mi limpezesc ideile.

Cc. Zam. Așa?

C. Naie. Așa!

Cc. Zam. Eu, credeam...

C. Naie. Nu fii femeie, Madam, că-mi pare rău! Când ai cinstea să fii colaboratoarea mea...

Cc. Zam. De 30 de ani la Sf. Andrei...

C. Naie. Nu mă întrerupe!

Cc. Zam. Iaca tac!

C. Naie. Nu ți-am zis să taci! Să nu mă întrerupi.

Cc. Zam. Așa?

C. Naie. Așa! Și cum îți spuneam...

Cc. Zam. Rămăseseși la colaboratoare.

C. Naie. La-să că știu eu unde am rămas.

Cc. Zam. Gândeam...

C. Naie. Invață-te să gândești în tine!

Cc. Zam. Tare

ești nervos, Năiță!

C. Naie. Se înțelege că sunt. Chestia se complică de tot.

Cc. Zam. Poate că și ziarele...

C. Naie. Eu nu mă iau niciodată după ziare — Madam.

Cc. Zam. Știu.

C. Naie. Apoi dacă știi?? Un detectiv, un adevărat detectiv...

Cc. Zam. Da, mata, Năiță, nu ești doar... cum ai spus...

C. Naie. Cum nu sunt, Madam! Păi, ce crezi că de flo-rile mărilor îmi zice mie „Năi-ță Scherlok Holmes?

Cc. Zam. Te-au poreclit prie-

Glumă dialogată

de

Adrian Pascu

Persoanele:

Conul Naie

zis și Scherlok Holmes

Coana Zamfirița

tenii astfel...

C. Naie. Lumea, Madame, fiindcă și-a dat seama de talentele mele. Treizeci de ani am mucezit grefier la Tribunal fără să pot să dau drumul aspirațiilor mele. Dar acum...

Cc. Zam. Vezi ce înseamnă să fii pensionar.

C. Naie. Să fiu liber pe acțiunile mele, să fac ce poftesc.

Cc. Zam. Să te scoli când ai chef...

C. Naie. Nu fii burgheză, madame! Pot să-mi urmez vocația.

Cc. Zam. Năiță, iartă-mă că te întrerup, dar dacă nu te superi mata ce-i aia?

C. Naie. Aia? E cum se zice, pentru care te-ai născut. Eu m'am născut să fiu detectiv. Am nas... miros...

Cc. Zam. Totdauna după miros, ghiceai ce mâncare am.

C. Naie. Nu, Madam! Miros omul, cum s'ar spune. Ce mai la deal la vale, copoiu în toată regula.

Cc. Zam. Mata, copoiu?

C. Naie. Eu Madam! E destul să văd pe cineva, să mă uit odată la el, știi cum mă uit eu când e vorba la o adică și, gata — l-am și străpuns.

Cc. Zam. (oftând melancolic). Cui o spui? Nu țin minte eu?

C. Naie. Pot spune și ce a mâncat alaltăieri. Asta înseamnă să ai miros, Madam.

Cc. Zam. Asta.

C. Naie. Păi, eu mine te joci? Cine urmărea toate crimele dela „Universul“?

Cc. Zam. Mata, Năiță.

C. Naie. Cine spunea: „ăsta-i criminalul“ când judecătorii așa și pe dincoace?

Cc. Zam. Tot mata.

C. Naie. M'am înșelat vreodată?

Cc. Zam. Ferească Sfântul!

C. Naie. Și știi D-ta, madame, pentru ce?

Cc. Zam. Fiindcă mata...

C. Naie. Fiindcă imediat îl miroseam. Dumnealor bâjbâiau, se încurcau — dar eu mergeam la sigur. „Ăsta este“ ziceam prietenilor și el era.

Cc. Zam. ȚȚȚ!

C. Naie. De 30 de ani îi miros pe toți și ăsta crezi D-ta că o să-mi scape?

Cc. Zam. Nu-ți scapă, Năiță!

C. Naie. Ori eu, ori el! Se ascunde, e pervers, dar cu mine nu-i merge! Puțină răbdare și ți-l iau uite așa — ca din oală.

Cc. Zam. Să-l iei, Năiță!

C. Naie. O să vadă Dumnealor cu cine au de-aface; că unui Năiță Scherlok-Holmes.

Cc. Zam. Numai dacă...

C. Naie. Fără nici un „dacă“. E în mâna mea, Madam!

Cc. Zam. Mata zici că-i un bărbat?

C. Naie. Se înțelege că un bărbat. Adică, stail! Cum vine

vorba asta ?

Cc. Zam. Cum să vie ?

C. Naie. Mă rog, s'o luăm metodic ! De unde până unde, o asemenea întrebare cu dedesubturi ?

Cc. Zam. Am zis și eu așa o vorbă.

C. Naie. Pardon ! Cu mine Madame, nu se vorbește cu subînțelesuri.

Cc. Zam. Dar nu-i nici un subînțeles, Năiță.

C. Naie. Ba este, că altfel nu veneai D-ta așa din senin cu o așa chestiune.

Cc. Zam. Am citit și eu prin gazete și mi-am zis : Dar dacă e o crimă pasională ?...

C. Naie. Cum crimă pasională la un om de 70 de ani ? Imi pare rău !

Cc. Zam. S'a mai văzut, Năiță !

C. Naie. S'a mai văzut ?...

Cc. Zam. Dar e răzbunarea unei femei ?

C. Naie. Madam, Madam acum am mirosit. S'o luăm cu încetul să nu ne încurcăm. Individul era celibatar ? Este ?

Cc. Zam. Este ?

C. Naie. Nu s'a găsit lipsă nici cel mai mic lucru, prin urmare mobilul n'a fost furtul. Este ?

Cc. Zam. Este.

C. Naie. Atunci ?

Cc. Zam. Tot o femeie e la mijloc, Năiță.

C. Naie. Eu totdeauna am

zis că-i o femeie ; că numai o persoană de sex contrar, poate fi atât de rafinată.

Cc. Zam. Mesalina.

C. Naie. Și mai și ? La omorât cu dragostea ei.

Cc. Zam. Nu te gândești, Năiță, la 70 de ani.

C. Naie. Adică așa e ! Dar mai știi ! Altfel cum se explică chestia că nu s'a găsit nici o urmă violentă ?

Cc. Zam. L-o fi fi otrăvit.

C. Naie. Madam, ești fenomenală ! Se înțelege că l-a otrăvit. Și-o fi uns buzele cu vre'o otravă cum făcea aia...

Cc. Zam. Care aia ?

C. Naie. Borgeoaița, Madam, și i-a dat sărutarea morții.

Cc. Zam. Infama !

C. Naie. Satira, am putea chiar să zicem. Bun ! Mai departe !

Cc. Zam. Mai departe ?

C. Naie. Am ajuns la punctul culminant care vasăzică. Femeie, otravă, răzbunare din amor.

Cc. Zam. Eu zic, că o fi vreo una pe care a înșelat-o Dumnezeu...

C. Naie. Madam, Madam, m'am luminat ! Haide, mărturisește cum l-ai ucis ?

Cc. Zam. Cine ?

C. Naie. D-ta !

Cc. Zam. Vai de mine, Năiță !

C. Naie. Nu te mai prefăce ! Te-am mirosit !

Cc. Zam. Păcatele mele!

C. Naie. Degeaba! Deacuma nu-mi mai scapi!

Cc. Zam. Ce te-a apucat, Năiță?

C. Naie. Te-am mirosit de cum ai venit cu întrebarea. Sângele cere răzbunare.

Cc. Zam. Doamne Sfinte!

G. Naie. Mortul te-a îndemnat să eazi singură în cursă.

Cc. Zam. Care mort, Năiță?

C. Naie. Nu te mai face acum!... Ucigașo!...

Cc. Zam. Năiță, ai înebunit!

C. Naie. Nu mai sunt Năiță, Madam! Sunt Justiția! Haide, dă socoteală de ceiace ai făcut!...

Cc. Zam. Dar n'am făcut nimic.

C. Naie. Câtă perversitate! Omoară omul și zice că n'a făcut nimic.

Cc. Zam. Eu am omorât!

C. Naie. D-ta! D-ta Madam. Adică crezi că nu te bănuisem încă de mult? Ehe! Înșă te-am lăsat, am rrut singură să te dai pe față. Iaca ce înseamnă să fii psiholog.

Cc. Zam. Nu știu ce ai fii, dar în toate mințile sunt sigură că nu ești.

C. Naie. Nu mă insulta, Madame, în exercițiul funcțiunei.

Cc. Zam. Te insult? După ce 30 de ani ți-am fost credincioasă.

C. Naie. Fiindecă de 30 de ani plămădești în tăcere și singurătate, acest oribil asasinat.

Cc. Zam. Mai auzii una!

C. Naie. Așa să știi, Madame! Mi-ai mărturisit că mai înainte de a te lua eu, ai mai fost logodită?...

Cc. Zam. Ți-am mărturisit.

C. Naie. Nu știu cu cine și nici nu te-am întrebat.

Cc. Zam. Pot să-ți spun.

C. Naie. Nu-i nevoie fiindcă știu. Mi-ai spus că individul în chestie te-a părăsit?

Cc. Zam. Ți-am spus.

C. Naie. Că tu l-ai iubit?

Cc. Zam. Nu te cunoșteam pe tine.

C. Naie. Nu importă! El te-a părăsit după ce...

Cc. Zam. Nu-i adevălat!

C. Naie. Aha! Iată strigătul remușcărei, Madam.

Cc. Zam. Să-ți fie rușine!

C. Naie. Fără vorbe grave! Părăsită i-ai jurat răzbunarea. 30 de ani ai așteptat, ai clocit, cum s'ar zice, asasinatul. E limpede ca lumina zilei.

Cc. Zam. Dar, Naie, să nu am parte...

C. Naie. Nimic! Când toată lumea se frământă fără să poată avea un îndiciu, D-ta Madam vii dintr'o dată și luminezi toată afacerea.

Cc. Zam. Afurisit să fie ceasul, când mi-a venit ideea.

C. Naie. Nu ideea. Conștiința asasinului, Madam!

Cc. Zam. Să mor eu, Naie.

C. Naie. Fără jurăminte că

nu mă las înduioșat.

Cc. Zam. Cetisem și eu într'un roman.

C. Naie. Aha, care vasăzică dintr'un romam ai luat planul?

Cc. Zam. Dar nu, omul lui D-zeu! Zic că tot așa o afacere...

C. Naie. Nu umbra să derutezi Justiția.

Cc. Zam. Dă-o dracului de justiție, Naie!

C. Naie. Madame, nu uita că 30 de ani i-am servit cu credință...

Cc. Zam. Și eu tot cu credință...

C. Naie. Ce are aface una și cu alta?

Cc. Zam. Are, Naie.

C. Naie. Zici D-ta, D-ta care astăzi vii plină de sângele nevinovat al celui pe care l-ai otrăvit.

Cc. Zam. Dar cum puteam să-l otrăvesc, păcatele mele?!

C. Naie. Asta, D-ta știi. Hai-de, mărturisește, te ascult!

Cc. Zam. Năiță, nu te gândești că toate astea sunt copilării!

C. Naie. Ce ai spus? Copilării?

Cc. Zam. Se înțelege. Ți se năzare așa din senin.

C. Naie. Cum, Madam, D-ta crezi că mi s'a năzărit?

Cc. Zam. Să te audă cineva, ar râde.

C. Naie. Să poștească!

Cc. Zam. Fiindcă la urma urmei cum sunt eu asasina—tot

asa de bine poți să fii și D-ta.

C. Naie. Eu?

Cc. Zam. D-ta care te rățoești așa la mine.

C. Naie. Ei, nu că asta-i nemaipomenit!

Cc. Zam. De ce numai decât să fie răzbunarea unei femei? De unde știi că nu-i un bărbat?

C. Naie. E dovedit.

Cc. Zam. Cu ce-i dovedit?

C. Naie. Dar ce crezi D-ta că eu mă joc?

Cc. Zam. Nu zic că te joci, dar de unde poți știi că nu-i crima unui soț înșelat?

C. Naie. Soț înșelat?

Cc. Zam. Da, Naie! A unui soț care de 30 de ani urăște pe acel care a iubit întâi pe femeia lui.

C. Naie. Adică eu?

Cc. Zam. Tu adu-ți aminte că întotdeauna când venea vorba...

C. Naie. Asta-i adevărat,

Cc. Zam. Atunci tu l-ai omorât și gata.

C. Naie. Cum să-l omor Madam, când nu l-am văzut în viața mea; habar n'am cine-i.

Cc. Zam. Dar n'ai citit mata Năiță de indivizi cari fac prin somn fapte de cari apoi nici nu-și mai amintesc?

C. Naie. Stai, stai că m'am tâmpit.

Cc. Zam. Ia amintește-ți cum te zvârcolești câteodată în pat și gemi.

C. Naie. Fiindcă mă culc cu

fața în sus.

Cc. Zam. Nu, fiindcă celalt, criminalul iese atunci din tine.

C. Naie. Criminalul ?

Cc. Zam. Răzbunătorul. Nu-ți aduci aminte cum dimineața te sculai buimac de cap și eu tot îți spuneam : Du-te la un Doctor, Năiță !

C. Naie. Madam !

Cc. Zam. Am tăcut, n'am vrut să-ți spun nimic, dar fiindcă mai silit...

C. Naie. Bănuisem eu că nu-i lucru curat cu mine.

Cc. Zam. Iaca vezi unde te-a adus gelozia ?...

C. Naie. Eu, criminalul ? Se înțelege ! Nici nu se putea să fie altul, am mirosit eu ceva de ucigaș în mine.

Cc. Zam. Și mă învinovățai pe mine ?

C. Naie. Iartă-mă, Zamfirițo tată ! Așa-i cu detectivii... caută, bănuiesc când pe unul, când pe altul până ce pun mâna pe adevăratul asasin. Acuma însă gata ! L-am prins !

Cc. Zam. Bietul, Năiță !

C. Naie. Nu mă compătimi, Madam ! Criminalul trebuie să-și primească pedeapsa. Săracul Scherlok-Holmes !

Cc. Zam. Bine că l-ai prins, să te poți liniști,

C. Naie. De acum nu mai am nici o grijă, Madam ! Simt că mi s'a ridicat o greutate de pe suflet.

Cc. Zam. Nu te știu eu, cum ești mata ?

C. Naie. Justiția trebuie să-și facă datoria. (începe să se îmbrace).

Cc. Zam. Ce faci, Năiță ?

C. Naie. Mă duc la poliție să predau pe celălalt, pe criminalul din mine.

Cc. Zam. N'ar fi mai bine să te culci și mâine dimineață...

C. Naie. D-ta crezi, Madame, că Năiță Scherlok-Holmes, după ce a pus mâna pe un asasin, poate aștepta până mâine dimineață ca să-l predea Justiției ? Nu te gândești la gloria mea, Madam, Măine o să urle gazetele : Încă o victorie a lui Scherlok-Holmes. Prinderea asasinului din Str. Prunelor.

Cc. Zam. Așa-i Dar dacă febrească D-zeu răcești ?...

C. Naie. Ai dreptate ! Sănătatea înainte de toate. Omenirea are nevoie de mine. Să ne culcăm, Madam !

Cc. Zam. Să ne culcăm, Năiță.

C. Naie. Și mâine... mâine... (își scoate halatul) Stai ! (caută revolverul în bufet) Iată un revolver. Pune-l sub pernă, Madam și la noapte dacă vezi că criminalul din mine vrea să fugă, trage în el fără milă !

Cc. Zam. Vai de mine, Năiță !

C. Naie. Nu-ți fie teamă ! E neîncărcat. Asta-i un truc polițienesc, Madam. (se culcă) Așa ! Acuma „Universul“.

Cc. Zam. (îi dă gazeta) Iaca, Năiță și ceaiul de mușețel,

C. Naie. Aha! „Asasinatul din str. Prunelor“. Mai aveți răbdare până mâine și o să vedeți D-stră.

Cc. Zam. (Râde încetișor, desbrăcându-se).

C. Naie. (sărind ca ars) Madam! Madam! Autopsia cadavrului a dovedit că victima a murit intoxicată cu ciuperci.

Cc. Zam. Dacă serie așa la gazetă, apoi așa trebuie să fie, Năiță.

C. Naie. Atunci nu-i o crimă?

Cc. Zam. Se vede treaba.

C. Naie. Eu dela început, Madam, mirosisem că nu-i o crimă, dar Dumnealor...

Cc. Zam. Nu știi cum is gazetarii, Năiță.

C. Naie. Noroc că mai sunt și eu, Putea să pătimească omul pe bună dreptate.

Cc. Zam. S'amai văzut, Năiță.

C. Naie. Dar atunci cum rămâne cu celălalt?

Cc. Zam. De unde vrei să știu

eu? Eu sunt femeie, Năiță, n'am talentul matale.

C. Naie. Iaca ce înseamnă să te naști detectiv, Madame! Dar până în cele din urmă tot trebuie să dai adevărul la iveală.

Cc. Zam. Cum l-ai dat mata.

C. Naie. Ce-or să se minuneze mâine prietenii la cafenea, când le-o spune!

Cc. Zam. Acum odihnește-te, Năiță, că vei fi obosit.

C. Naie. Se înțelege că sunt. Muncă a fost asta, nu glumă. Ce te pricepi D-ta Madam?

Cc. Zam. Femeie, Năiță!

C. Naie. Păcat! (se învelește bine cu plapuma). Cât de mulțumit mă simt! Am scăpat un nevinovat de la ocnă! Bravo ție Năiță!

Cc. Zam. (se culcă și ea) Nu te mai culca cu fața în sus.

C. Naie. Încă o victorie.

Cc. Zam. Cui i-o spui?

C. Naie. Oricum, onoarea lui Scherlok Holmes e salvată. Stinge lampa, Madam!

Cortina

Așa suntem noi

Camarazilor căzuți din Reg. 13 Dorobanți

Ne-am născut plugari, legați de ogoare
prin jertfa de sânge vărsat de bunici
și-am crescut pe pământul nostru, aici,
deprinși cu munca pe glie, în soare.

Ne-am bătut îndârjiți și-atâția flăcăi
au căzut încăerați la hotare
și știm s'apărăm dreptatea cea mare,
cînd vor să ne-o sfășie dușmanii răi!

Istoria ni-e scrisă cu litere mari,
în clipe de vifor, cu pană de sânge,
sfințită'n altarul credințelor tari,

iar cei cari cred că pot a ne'nfrînge,
cădea-vor sub brațe de aprigi plugari,
ca snopii ce cad cînd secerea 'i strînge!

C. Nic. Bratu

Freudenthal Oct. 1941.

Se știe că la ocuparea Bucovinei și Basarabiei de către Bolșevici, în 1940, creionul roșu al distrugătorului de granițe, nesătosul Molotov, ne ciu-pise și numeroase comune din pământul Moldovei de Miază-Noapte, în regiunea județului Dorohoi.

În această regiune ce fusese hoștește răpită, se găsesc frumoase și interesante poziții pitorești și localități istorice de care îmi reamintesc, vizitându-le cu prilejul unei excursiuni ce-o făcusem și care îmi procură plăcerea de a le descrie parte dintre aceste mai însemnate localități.

În împrejurimile moșiei Herța se găsește așa zisa «*Cetatea dela fundul Herței*» care pe lângă așezarea sa pitorească, prezintă și un interes istoric.

«*Cetatea*», așezată călare pe muchea unui deal având o înălțime de 267 m. deasupra mării, are forma dreptunghiulară și mai multe despărțituri marcate cu șanțuri și ridicături de pământ.

Ea domină împreună cu

alte întărituri înșirate pe culmile unor dealuri înalte ce merg paralel cu Prutul, înconjurând cu sistemul întreg de apărare a vechiului orașel Herța, situat cam la mijlocul acestui poligon întărit.

Aceste Cetăți — întărituri care se succed, dominân-

du-se una pe alta, stăteau de veghe la drumul principal ce trecea pe vremuri printre dealuri, ducând spre Nord, înspre câm-

Moldova pitorească

◀ și istorică ▶

(Cetăți întărituri din jud. Dorohoi)

de VICTOR MUNTEANU

piile polone și Hotin.

Astfel de cetăți, întărituri se găsesc pe dealul «*Măgurei dela Ibănești*» (385 m); pe dealul Frunzei la „*Orotiana*” și alta pe dealul „*Gorodiștei*” (373 m).

Pe lângă însemnătatea la suprafață a acestor localități istorice, ca vechi întărituri strategice, ele prezintă o deosebită importanță prin vestigiile interesante ale trecutului mult depărtat, găsite prin săpăturile făcute de către distinsul intelectual pictorul Paul Verona, care într'un studiu — memoriu, publicat în Revista istorică română vol. 5 și 6, descrie

descoperirile arheologice și istorice făcute de d-sa în această regiune.

Pictorul P. Verona întemeiase și un interesant Muzeu de obiectele găsite, care nu cred să mai existe în urma distrugerilor bolșevice ale Conacului dela

Herța unde era instalat muzeul.

Urmează ca arheologii și istoricii, specialiștii, să cerceteze amănunțit aceste locuri ce pot însemna o pagină necunoscută însă interesantă de istorie a pământului nostru strămoșesc.

Frumoasa mașină de turism, cu patru locuri, având linia elegantă și alungită, fugea nebunește pe autostrada netedă, lăsând la dreapta, către oraș, o instituție bancară prădată, o haită de câini polițiști care n'o putea ajunge și un cadavru.

Cadavrul nu intrase în socotelile pe cari și le făcuse Gringo. Lui Gringo, întotdeauna îi dispăcea crima. Greșala, ca de obicei, o făcuse complicele său, Rosso, din pricina gravei lui impulsivități.

Pasagerul nebănuît

Dar de acum lucrul era făcut și cei doi complici aveau alătura în automobil, geanta de piele neagră cu uriașă sumă de bani, ce fusese scopul loviturii lor. În general Gringo era satisfăcut. El se așează mai comod pe scaunul din fund și începu să observe cu voio-

sese un asasinat, iar timpul era scurt.

— „Curba aceasta, țipă Gringo, s'o faci numai cu 45 km. pe oră“.

— Dar Rosso o făcu cu 50.

În zdruncinătura făcută de mașină și unul și altul auziră un schelălăit venind de sub banca cheta din fund. Gringo tresări. Dar de îndată se liniști și începu a râde. Intinzând mâna dreaptă, el scoase un că-

șie peisagiul ce desfășura deoparte și de alta a mașinei. Rosso, nervos se plecase deasupra volanului și mâna nebunește. El comițelus ciu lat. Privind cu spaimă pe bandit, cățelul deschidea inteligent, ochii săi mari.

Gringo începu să râdă și mai tare. El așează cățelul pe genunchi și începu să-l mângâie cu bunătațe.

— „De unde dracu vine, izbucni Rosso“.

Gringo ridică din umeri.

Nuvelă polițistă

Cățelul misterios

de R. ZELLER

— „O fi sărit în mașină când am lăsat o în colțul străzii, cu partiera deschisă, în timp ce vizitam banca...

— „Aruncă-l pe drum”!

— „Dece?” Li simpatic. Mie îmi plac câinii.

— Rosso mormăi ironic :

— „A, da? Dumneavoastră vă plac câinii? Dar gândește-te imbecilule, că bestia aceasta poate să aparție tipului căruia i-am făcut felul. Îți poruncesc, aruncă-l!.

Gringo se enervă.

— „Ai nervii zdruncinați”!. Pentru tot acest scandal! Zilnic la radio se dau sute de anunțuri de câini perduti.

— „Și dacă cineva l-a văzut sărind în mașina noastră și ne-a notat direcția”?

— „Nimeni n'a văzut automobilul luând vreo direcție. Altfel ni s'ar fi întins o cursă. Mai mult, dacă poliția a observat, poți fi sigur că se interesează în deosebi de această grămăgioară de bani, nu de un câine. Îți spun, fii liniștit! Eu n'am intenția să duc cu mine acest cățel. Li voi da drumul în primul oraș prin care voi trece. Ai face mai bine să te uiți la accelerator.

Rosso, furios, își aruncă ochii pe drum. El socoti: „Până acuma totul mersese

ca pe roate. Nu se făcuse nici o greșală. Totuși o eroare neînsemnată, putea să strice totul.

Pândind cu coada ochiului pe tovarășul său ocupat să mângâie câinele, Rosso devenea tot mai furios. „Dracul să-l ia pe sentimentalul de Gringo”!

Oprirea tragică.

Mașina înainta către un pod și ochii lui Rosso se strânse cu sălbătăcie. La un metru depărtare de pod, furios și nebun, el întinse mâna, înșfăcă animalul de ceafă și-l aruncă pe fereastră mașinei. Cățelul scoase un geamăt de spaimă, în timp ce cădea în adânc. Gringo deveni furios.

— „Ți am spus odată, că l-aș fi dat și eu”.

— „Dacă m'aș potrivi, multe gogomănii aș mai face”!

Gringo păstra o tăcere disprețuitoare. În acest timp kilometrii erau înghițiți de automobilul în goană nebună. Treceau ferme după ferme și în sfârșit apărură case cu grădiniți, anunțând periferia unui centru urban.

— „Fii prudent, spuse Gringo”.

Rosso încetini. Ajuns la

răspântia principală îi apărură în fața un autocar care stătea nemișcat înaintea lor, având o lumină roșie. Dintr'o mișcare, Gringo văzu că Rosso devine furios. Un om înalt, cu o înfățișare hotărâtă se apropie de automobilul lor. Pe haina lui, era vizibil semnul care-l arăta drept un agent de poliție. Mâna lui Rosso se strânse în buzunarul hainei.

— „Fii calm, îi spuse pentru a doua oară Gringo“. Vrei pierderea noastră?

Polițistul puse piciorul pe scară și privi în mașină:

— „Sunt șeriful, explică el. Incontro mergeți?

— „Spre Sud, răspunse Gringo. Dece?

— „Așa că să știu. Și de unde veniți“.

Rosso indignat, scoase revolverul și-l descărcă împotriva șerifului. Omul căzu la pământ.

În aceiași clipă, un strigăt de indignare se ridică din mijlocul unui grup aflat pe scara unei cafenele.

Gringo strânse pumnii și se aplecă înainte. Dar Rosso cu ochii plini de furie, făcu o manevră îndărăt. Mașina cu un scârțâit strident, se oprește o clipă pe urmă se aruncă în plină viteză înainte, trecând pe lângă autocar.

Totul s'a petrecut în câteva secunde; totuși, Rosso, a zărit prin oglinda retrovizoare, ceva oribil. Autocarul enorm, pachidermic, făcuse și el o mișcare înainte. Cu un zgomot groaznic izbi în aripă mașina bandiților, distrugând-o în parte.

Când reapare câinile

Rosso scoase un răcnet turbat, în timp ce un glonț sfărâmă fereștrăuța din urmă a mașinei de turism. În aceeași clipă automobilul fu înconjurat. Rosso ridică din nou revolverul, dar nu putu face nimic.

Cineva îl apucase pe la spate și i trântise un pumn violent, lăsându-l fără simțire. Să ne reîntoarcem în camera șerifului. Gringo stătea lângă el cu mâinile în cătușe, iar figura lui era impasibilă. Șeriful, cu fruntea bandajată, termina tocmai o convorbire la telefon.

— „Da, l-am prins, spune. Am și geanta cu cei 20 000 de dolari. Banii sunt toți, după câte bănuiesc.

Râzând se întoarse către prizonieri.

— „Vi se pare ceva drăcesc, nu-i așa"? Nu v'ați lovit?

— Sunt un triplu idiot, murmura într'una Ross. Cum

dracu m'am lăsat prins. Trebuia să-mi dau seama din prima clipă, că ni se întinse o cursă.

— „Nu sunt de părerea voastră, observă șeriful. Dar mărturisesc că știam direcția de unde veniți.

— „Cine oare să ne fi trădat, întrebă Gringo?

— „Un cățel pe care l-ați aruncat în apă. Amicul meu Ketkomars, a văzut mărșă-

via voastră, a salvat câinele și mi-a telefonat. Voi am să vă opresc pentru a vă aplica amenda pentru maltratarea animalelor. Cât despre crima voastră și prădarea băncii, nu știam nimic.

— „Ți am spus eu, oftă Rosso și ți-am repetat că din pricina câinelui, o să dăm de dracu.

Tradus din italienește
de A. M.

Stalin: — „Cum antireligios Domnule? Uite Crucea!”

Actualitatea

în caricatură

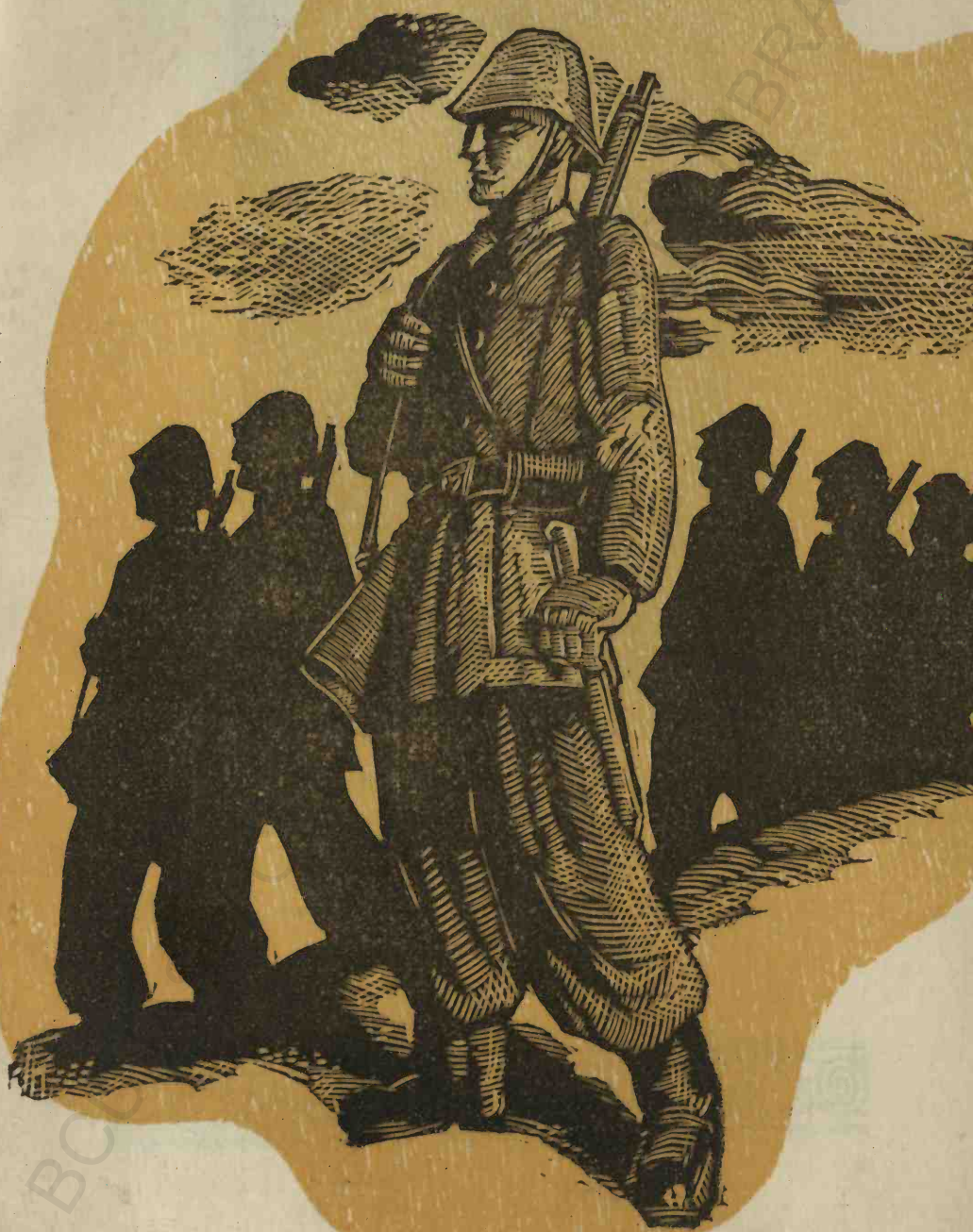
Americanii au înființat un corp special de cowboy pentru a se exercita în vederea capturării zburătorilor germani

Salvarea

— Ține, scumpo, și acum să ne grăbim să-ți facem testamentul.

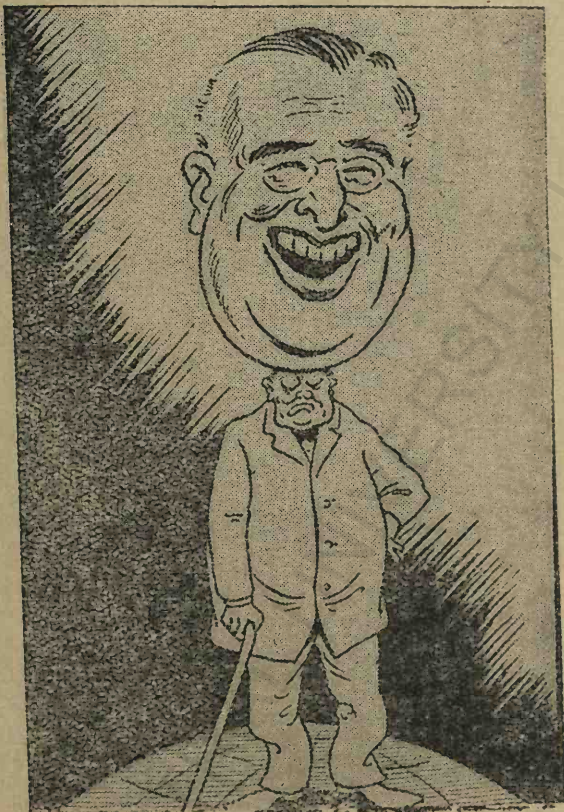
Fantezii americane

Cum își închipuie d. Roosewelt că ar fi cu puțință o invazie americană asupra continentului european...

THE KRAVCOFF

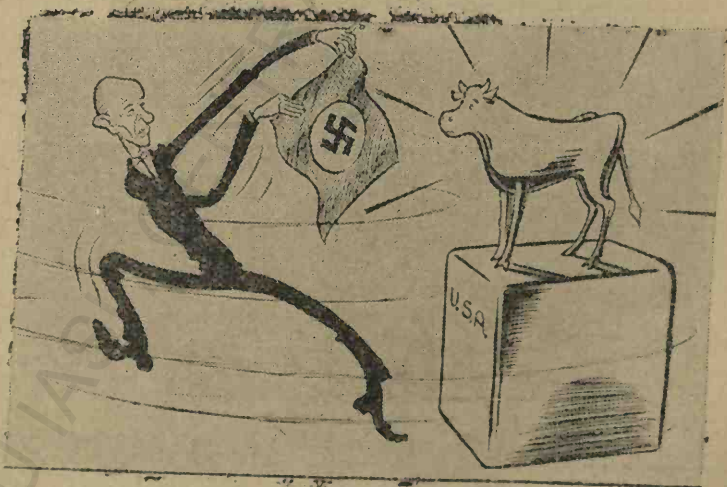
Nou „șef“ al inițiatorilor războiului plutocratic

Mulțumirea Morții

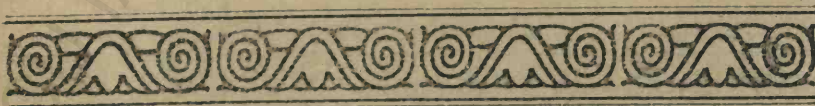
— D-le Prezident îți rămân recunoșcătoare pentru grija
ce pui să nu cumva să șomez.

Toriadorul Halifax în lupta cu vițelul de aur.

Thermopile 1941

Trecătorule, când ai să ajungi în Sparta, spune concetă-
țenilor mei că m'ai văzut luptând aici,
precum a dorit Anglia.

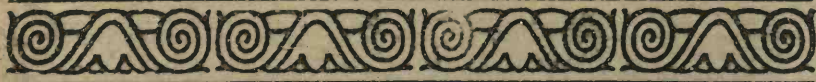
Diogene 1941

- Ce cauți, Diogene ?
— Un Englez.

Stalin se roagă...

- „Foc ? Vin deja !”
- „Cine camarade comisar ? Germanii ?
- „Ce jermani ? Vin soldații noștri înapoi !”

Anul 1941 poate fi caracterizat prin două faze principale: a) Cea a războiului în sud-est, terminată prin victoria totală împotriva forțelor sârbe, grecești și engleze și b) Cea a războiului în răsărit, care este în curs de desfășurare, având însă de pe acum clarificat rezultatul, adică victoria Reichului și a forțelor aliate, împotriva bolșevismului. Primul război a ocupat lunile Martie și Aprilie, iar al doilea s'a declarat la 22 Iunie, fiind supranumit și

Să vedem care este istoricul acestor conflicte. Încă din toamna anului 1940, popoarele din sud-estul european și-au dat seamă că în Răsărit colosul bolșevic pregătește o lovitură prin surprindere, care avea să aducă nimicirea națiunilor mici. În această privință rămânea semnificativ războiul din anul 1939, dus de Soviete împotriva Finlandei, anexarea țărilor baltice și criminala la răpire a Basarabiei și a Nordului Bucovinei. Pentru a face față situa-

Anul internațional

de dr. I. Fr. Botez

Führerul

„războiul sfânt de cruciadă împotriva barbariei bolșevice“.

Regele împărat Victor Emanuel

aderat la politica pactului tripartit. Mai rămăsece neclarifi-

cat cazul Jugoslaviei. Despre Grecia nu se putea vorbi, întru cât aceasta se afla în război cu Italia, adică se declarase împotriva unuia dintre partenerii Axei, sub influența nefastă a ambadorului britanic dela Atena.

Cazul Jugoslaviei a adus în scurtă vreme demascarea întregului complot. Intre așa zisele democrații: Anglia, St.-Unite și Soviete, exista de mai multă vreme un pact secret, care fusese perfectat de către ambadorul britanic la Moscova, sir Cripps. După eșecul lui Molotov la Berlin, când Führerul i-a răspuns cu hotărîre că nu mai poate accepta din partea bolșevicilor încălcarea teritoriilor vecine, călăul roșu Stalin a socotit momentul prielnic venit, pentru a căpăta din par-

tea Londrei și Washingtonului biletul de liberă trecere și de invadare a Europei. Regele Jugoslaviei înconjurat de o clică de oameni vânduți legațiilor democratice, s'a pretat atunci să

D. Roosevelt

joace rolul de acuzator al propriului său popor. În acest scop, chiar a doua zi după semnarea acordului dela Viena, primul ministru și ministrul de externe al Jugoslaviei au fost arestați la scoborârea lor din tren și bande de complotiști, organizate din timp, au năvălit pe străzile Belgradului, dedându-se la acte oribile împotriva tuturor cetățenilor de naționalitate germană și italiană. În aceiaș clipă, un document de mare importanță, emanând din arhiva diplomatică a Moscovei, era dat

Stalin călăul roșu

publicității, demascând în întregime complotul. Se vorbea în acel document despre aprobarea lățișă a rezistenței sârbilor și despre garantarea teritoriului sârbesc în granițele lui actuale.

In proclamația adresată cu acest prilej de către Führer, armatei Reichului, se sublinia faptul că provocările jugoslave cu nimic justificate, au întrecut orice limită și că nu mai poate fi vorba decât de o acțiune pe calea armelor, pentru spălarea onoarei poporului german. Tot atunci, acțiunile diplomatice ale d-lui Roosevelt au fost completate pe față, rolul ambasadorului St. Unite la Belgrad dovedindu-se a fi, rolul unui agent provocator.

Se cunoaște rezultatul luptei. În numai 12 zile, armata sârbă, sub loviturile formidabile ale diviziilor de șoc germane a fost lichidată. Trupele germane au pătruns în același timp în Serbia, pe întreaga lungime a frontierei de Nord și de Răsărit. În curând linia de joncțiune dintre greci și sârbi a fost tăiată și orașul Monastir ocupat. Odată armata sârbă lichidată forțele germane au pătruns din Macedonia pe scurta linie care ducea până la Salonic, ocupând marele port grec și făcând prizonieră armata greacă din toată regiunea pintelului oriental, mărginit de Bulgaria, Turcia și

Marea de Egee. După aceia forțele germane, paralel cu cele italiene venite din Albania au pătruns spre sud, — fără însă a întâlni „faimoasele“ divizii britanice, retrase din vreme pe poziții încă invizibile. Toată luna Aprilie a anului 1941, a fost utilizată de puterile Axei, pentru ocuparea teritoriului grec și a insulelor din arhipelag. Campania victorioasă s'a încheiat în luna Mai, odată cu ocuparea insulei Creta, unde se refugiase guvernul grec fantomă, dispărut la vreme din Atena. Tot aici este locul să reamintim și despre ajutorul englez dat Grăciei. Primele trupe neo-zeelandeze, le-au întâlnit diviziile germane în vestita trecătoare dela Termopile. Și în vreme ce soldații coloniali cădeau secerați, pentru a acoperi retragerea regimentelor engleze, „vitejii fugari“ se imbarcau în portul Pirou, reeditând un al doilea dezastru dela Dunkerque. În tot cursul lunii Mai, tensiunea germano-rusă este în creștere. Anglia făcea eforturi disperate pentru a provoca un nou front de luptă în răsăritul european, spre a mai întârzia clipa atacului final împotriva insulei britanice. Paralel cu victoria Axei în Serbia și Grecia, o altă victorie importantă se înregistra în Nordul Africei. Aici diviziile blindate germane

și italiene luând ofensiva, eliberează în trei săptămâni Cirenaica, ajungând la granița Egiptului. Derna, Bengazzi, Sidi el Barani fură ocupate, în vreme ce în jurul Tobrukului se stabiliră poziții puternice, garnizoana britanică de acolo rămânând izolată. Ca urmare a greșelilor comise, generalul Wavel primi altă comandă, în vreme ce Alexandria și Canalul de Suez, intrau în zona bombardamentelor dese, realizate de către aviația Axei.

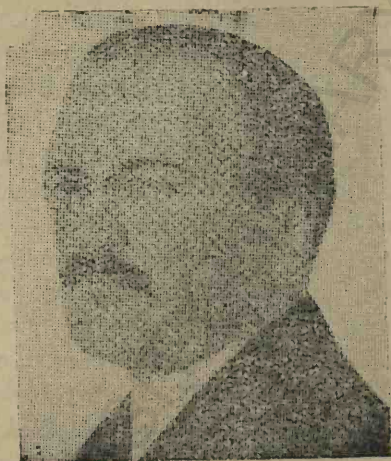
Cu începutul luni Iunie 1941, o tenziune mondială începu să se întrevadă. Dl. Roosevelt, de comun acord cu primul ministru britanic, votă fonduri uriașe pentru înarmarea St. Unite. În același timp începu să instaleze baze de război în insulele Atlanticului și Pacificului. O linie de transporturi, prin Nordul Atlanticului fusese stabilită, având o principală escală în Islanda, posesiune daneză, unde trupele yankee aveau garnizoane alături de cele engleze.

În același timp, într'un discurs public provocator, dl. Roosevelt afirmă că insulele Azore și ale Capului Verde (posesiuni portugheze), cât și Dakarul francez, de pe coasta africană, sunt absolut necesare, pentru instalarea de baze militare americane. Aceleași presiuni se exer-

D. Mareșal Petain

citau dela „Casa Albă“ împotriva republicilor sud-americane. Brazilia invitată de dl. Roosevelt să se amestece în problema Azorelor, răspunse cu demnitate, că niciodată ea nu va primi un atare rol infam, împotriva unor frați de sânge. Argentina chemată la o conferință, în vederea stabilirii de baze Yankee pe teritoriul ei, refuză și ea oferta cu două tăișuri. Tot atunci se produce vizita președintelui Carmona, în insulele portugheze din Atlantic, salutată cu un entuziasm indescritibil de către populațiune. Garnizoanele portugheze sunt dublate și triplate. În Extremul Orient, prin manevre felurite, anglo-americanii pun la cale eșuarea conferinței din Batavia. Se știe, că în vederea satisfacerii nevoilor sale

de petrol, guvernul japonez se adresase Indiilor olandeze. După o serie de discuțiuni preliminare, delegatul guvernului din Tokio și-a dat seamă, că răspunsurile erau voit de rea credință și a întrerupt conversațiile. Aceiaș atitudine ostilă o întâmpină Japonia, în problemele asiatice.

Anglo-americanii întăresc baza navală dela Singapore și se pregătesc să ajute tot mai mult cu armament, trupele lui Ciang-Kai-Şek, pe faimosul drum dela Burma. Aviația japoneză bombardează în mai multe rânduri transporturile, cu deosebită eficacitate. În acelaș timp guvernul din Tokio semnează o înțelegere cu cel francez, pentru apărarea în comun a Indochinei, în cazul în care s'ar produce vre'o agresiune.

Molotov

În India, vice regele ordonă arestarea fruntaşului naționalist cu renume mondial Mahatma — Gandhi. Ciocniri sângeroase au loc între trupele coloniale britanice și triburile indiene din Nord, dornice de libertate. Lumea arabă se agită și ea. Imixtiunea engleză în aceste teritorii devine tot mai supărătoare, mai ales după pătrunderea în Irak. Situația de neliniște crește și în Siria și în Iran.

La Vichy se știe, că englezii pun la cale o nouă infamie împotriva fostului aliat. Aceste încercări de șantaj nu reduc însă întru nimic voința mareșalului Petain și a guvernului în frunte cu amiralul Darlan de a duce mai departe acțiunea de întărire a imperiului colonial francez și de a urmări

pe vina vinovații dezastrului, în persoana celor trei principali acuzați dela Riom: Daladier, generalul Gamelin și Leon Blum.

În primele zile ale lunii Iunie a avut loc la Brennero, întâlnirea istorică din Fűhrerul-Cancelar și Ducele Mussolini. Fűhrerul a venit întovărașit de Mareșalul Goering, de dl. von Ribbentrop și de statul său major, iar Ducele întovărașit de Contefe Ciano și de statul său major. Se presimțeau hotărări istorice. În România ochii tuturor erau ațintiți asupra tânărului nostru Rege Mihai I și asupra Conducătorului Statului, așteptându-se parcă un mare semnal dezrobitor, care nu avea să întârzie. În ziua de 22 Iunie, după ce prepara-

tive intense fuseseră luate pe lungimea unui front uriaș, trupele glorioase ale Reichului, alăturate de cele române și finlandeze, au primit ordinul să atace colosul bolșevic și să salveze Europa de o amenințare, care devenea zi cu zi, tot mai groaznică. Proclamația către soldați a Fűhrerului se încheia cu vestitele cuvinte: „Soldați germani, în mâinile voastre pun din nou cu încredere destinul poporului nostru și al Europei întregi“. În adevăr, după semnarea pactului de neagresiune cu Japonia, dictatorul Stalin, înlocuind dela departamentul externelor pe Molotov, instaurase o epocă de nesiguranță și de amenințare pentru întreaga Europă.

Papa Pius

Eden

Principele Umberto al Italiei

M. S. Regele Mihai I

Toate pregătirile fuseseră făcute, după cum au stabilit anumite documente secrete descoperite, în vederea unei invazii bolșevice spre Apus, asemănătoare celei a hunilor; invazie care trebuia să se întindă, în direcția statelor din centrul continentului și a statelor balcanice.

Planul drăcesc însă a fost dejucat. Încă din primele ceasuri ale conflagrațiunei, spațiul aerian rusesc a fost dominat de formidabila aviație germană. Mii de „Rata“ rusești, au căzut secerate pe toate câmpurile de bătălie și de aterizare. Atacul trupelor Reichului s'a dat întâi la centru, iar după aceea s'a început și învăluirea pe aripi.

La sud, comanda supremă a trupelor româno-germane a revenit ca o cinstire deosebită Mareșalului Ion Antonescu, iar la nord, cooperarea cu trupele finlandeze ale Mareșalului Manerheim a fost tot atât de perfectă. La semnalul dat de către Führer, toate națiunile europene au intervenit în bătălie, trimetând corpuri de voluntari. Rând pe rând, au sosit pe teatrul de luptă din Răsărit, voluntarii italieni, francezi, croați, slovaci, norvegieni, belgieni, olandezi, spanioli, suedezi, danezi, etc. Lupte extraordinare s'au desfășurat a căror amintire nu se va șterge niciodată din istoria lumii. După patru luni dela începerea războiului, bilanțul apărării strălu-

cit, pentru aliați. 1.500.000 km. pătrați, fuseseră ocupați din teritoriul rusesc, elierându-se Bucovina și Basarabia, Ucraina, Rutenia Albă, fostele teritorii polone, statele baltice, Carelia finlandeză, cât și alte regiuni bogate și întinse. Numărul prizonierilor bolșevici a trecut de 3 milioane, cel al morților și al răniților sovietici fiind natural, mult mai mare.

Peste 16.000 de avioane roșii au fost distruse. Deasemenea un număr asemănător de tankuri rusești au fost nimicite pe toate câmpurile de bătălie. Tunurile și armele automate scoase din faptă, ori capturate, nu se mai pot calcula.

În luna Noembrie noi progrese s'au înregistrat, frontul întindându-se din Nordul înghețat, dela Murmansk, prin Moscova și Tula, iar spre Sud

ajungând dincolo de Rostov, în fața fluviului Don, la frontiera Caucazului. Cele 4 puncte strategice, adică Murmansk, Leningrad, Kronstadt și Sevastopol, au rămas complect izolate și căderea lor este iminentă. Ca un punct de cînste pentru țara noastră, trebuie să mai remarcăm aici faptul, că vitezele noastre trupe au cooperat și la victoria bătăliei dela Marea de Azov și la victorioasa ocupare a Crimeii.

Astăzi se știe cu precizie, că zilele guvernului bolșevic, fugit din Moscova sunt numărate. Dându-și seamă de efectul dezastruos produs în lumea democrațiilor, prin prăbușirea colosului cu picioare de lut, Anglia a încercat un ultim șantaj împotriva fostei sale aliata Franța ocupând Siria, iar după

Dr. Mareșal Ion Antonescu

D. Von Ribbentrop

aceia Iranul, unde au cooperat și trupe bolșevice.

„Este o rușine, a spus Mareșalul Petain să privești actele banditești ale unui popor care mereu vorbește în numele civilizației“. Apărarea eroică franceză din Siria, a stârnit admirația lumii întregi și a imortalizat chipul generalului Dontz, omul care niciodată n'a făcut tranzacții cu englezii.

Situația democrațiilor se înrăutățește oră cu oră, în ciuda eforturilor pe care le face președintele Roosevelt, pentru a ajuta Anglia, cu arme și alimente. O singură manevră le-a mai rămas celor doi parteneri; să provoace prin orice mijloc intrarea St. Unite în război.

În luna Noembrie 1941, Congresul American, cu o majoritate de câteva voturi a votat modificarea legii neutralității. În același timp, Japonia a fost invitată să cadă la un compromis cu St. Unite. Dar Japonia rămâne credincioasă Pactului tripartit și Dieta din Tokio, a votat, o moțiune, care declară, „că japonezii își cunosc inamicii din Pacific și nu vor ceda niciodată drepturile lor slinte, nici pe mări, nici în spațiul asiatic“. Anul 1941 se încheie astfel, într-o atmosferă de victorie și sărbătoare pentru popoarele europene și de așteptare înfrigurată a noilor evenimente, pentru lumea întreagă.

La sfârșitul unui an de luptă românească pentru repararea umilirii noastre în răsărit, nu se poate vorbi despre o mișcare artistică propriu zisă, mai cu seamă în cetaatea culturii moldovene. Preocupările tuturor au fost îndreptate către împlinirea idealurilor naționale și toți, într'un avânt admirabil au răspuns la buciurmarea Mareșalului Antonescu, să ne dezrobim din ghiarele balaurului comunist, pământuri scumpe.

Așa că, preocuparea pe tărâmul plastic, în urbea noastră, a căzut pe plan secundar. De altfel, ca să fim sinceri și să nu ne ascundem în dosul unor justificări convenționale, nici nu ne-am așteptat la o prea bogată manifestare artistică. Căci puținele elemente care au mai rămas în orașul tradițiilor moldovenești și-au părăsit de multă vreme activitatea, limitându-se să se complacă într'o încântare senilă, pe vestigiile trecutului, nici acela prea strălucit în realizări.

Încă de acum câțiva ani, remarcam că în Iașul cultural mișcarea plastică urmează o vădită traectorie descendentă. A-

nul trecut de pildă, aproape că nu am avut o expoziție de pictură sau de sculptură remarcabilă din punct de vedere calitativ. Ceiace am înregistrat, au fost manifestațiuni sporadice lipsite de caracter serios. Prin factura lor, prin felul cum au fost organizate aceste prezențări în public, nu s'au impus cu nimic deosebit.

Artiștii noștri caută să găsească scuză inactivității, în faptul că la Iași artele plastice nu sunt încurajate îndeajuns,

Plastica ieșană

Un an de inactivitate

de Tudor Dăscălescu

publicul nu este educat, nu știe să aprecieze cum trebuie o lucrare. Cred că această stare de lucruri are cu totul altă explicație și deaceia este îndelicat să-l acuzi ca neînțelegător, atunci când nu-i oferi posibilitatea să vină în contact cu piese plastice serioase.

Pe această temă dau toată dreptatea ieșenilor, care nu a fost „educați“ prin expoziții cât mai numeroase.

Pictorii și sculptorii noștri, subordonați efectelor vizuale efefine, au neglijat complect elementele care dau durabilitate operei de artă, trezind acel sentiment de admirație în sufletul publicului. S'au mărginit să im-

presioneze prin fel de fel de artificii ușoare sau prin numărul lucrărilor, dar mai ales să comercializeze produsul talentului. Procedul își află justificarea până la un anumit punct.

La adăpostul diferitelor maniere împrumutate dar nu înțelese sau sub influența multiplexelor curente, artiștii noștri în genere și ieșenii în speță, au urmărit pe deoparte, să-și ascundă nepregătirea temeinică de specialitate, iar pe de altă parte să speculeze gustul capricios al publicului, dându-i lucrări de efect superficial.

Se pare însă că artiștii ieșeni au arborat un obicei în a se bizui și pe ingeniozitatea aptitudinilor. Chiar din Academie se mulțumesc cu o îndrumare ne-complectă, fapt ce ne oferă prilejul să întâlnim absolvenți care nu stăpânesc cunoștințele elementare de desen. Dar sunt de o facilitate remarcabilă în manipularea pastei colorate, pentru obținerea de rezultate trucate. Aceasta nu înseamnă că au dreptul să critice reacțiunea publicului, cu atât mai mult cu cât asemenea elemente nu vor putea parveni niciodată să se impună în viața artistică.

Să-mi fie îngăduit, ca aci, să cred că vina revine într-o oarecare măsură și îndrumătorilor, a acelor care au menirea să dea noțiunile necesare începă-

torilor îndrăgostiți de frumos.

Dintr'o înțelegere greșită a misiunii, se acordă o libertate nepermisă învățăcelilor, neimpunându-li-se disciplina din cadrul căreia nu e permis să evadeze. Cel puțin cât se găsească încă în faza de pregătire. Adevărații artiști, consacrați în lumea plastică mondială, au dat dovezi de disciplină în întreaga lor carieră artistică. Nu s'au declarat mulțumiți cu realizări mediocre ci au insistat, au căutat metodic drumul spre progres.

Imi amintesc de regretatul pictor Ștefan Dumitrescu, fost rector al Școlii de Bele Arte din Iași, care avea un cult pentru această disciplină sufletească în manifestările plastice. Și nu trebuie să uităm că, Ștefan Dumitrescu a fost unul din marii noștri artiști de pe urma căruia au rămas lucrări de valoare incontestabilă.

Așa stând lucrurile e lesne de înțeles ce seriozitate trebuie să se acorde pictorilor sau sculptorilor în permanent conflict cu disciplina sufletească.

Dar poate lacuna aceasta ce încă mai dăinuește în Academiile noastre va fi îndepărtată într'un viitor cât de apropiat. Până atunci să privim stările de fapt în lumina lor adevărată.

Cetatea lui Ștefan cel Mare n'a prea văzut elemente care să creeze curente artistice. Cel

puțin până în ultimul timp.

În anul acesta toate deficiențele își au o justificare plauzibilă în imperativul național ce se impunea împlinit.

Să nutrim speranța că poate la anul viitor cronica noastră va semnala o situație mai îmbucurătoare în domeniul plasticeii ieșene.

Să râdă și ei...

Explicație

— Tăticule, ce e aia un monolog ?

— Când are mama ta o convorbire cu mine.

Prevedere

— Nicușor, vino aci să-ți dau o bătaie bună !

— Păi, tăticule, n'am făcut nimic rău.

— Știu, dar mâine când vei aduce notele dela școală nu voi fi acasă !

Semn de sănătate

— Tăticule, e adevărat că obrajii roșii sunt semn de sănătate ?

— Da, puiule.

— Atunci, am văzut astăzi un băiat care era mai sănătos pe falca dreaptă decât pe cea stângă.

Între copii :

— Titi, tu ce vrei să te faci când ai să lii mare ?

— Soldat.

— Nu ți-e teamă c'o să te omceare inamicul ?

— Da ?

Și după un moment de gândire:

— Atunci am să fiu inamic.

Exact :

— Numește-mi șase fiare sălbatice din Africa.

— Doi lei și patru tigri.

Deosebire

— Tăticule, ce deosebire este între economie și sgârcenie ?

— Întreab-o pe mama ta. Ea îți va spune că dacă eu mă las de fumat, sunt econom... Dacă o îndemn să nu-și cumpere încă o pălărie, sunt sgârceit.

MISTERUL LUMII ARABE ?!?

de DEM. SUTU

Cine este Ibn Seud, Regele Arab al revoluției. Congresul dela Meca. Arabii alături de generalul Von Rommel reprezentantul AXEI. Forța fantastică a celor 400 milioane arabi. Cea mai groaznică lovitură pentru anglo-saxoni: Unitatea Islamică

Lumea islamică este din nou în mare agitație. Un imperiu colosal, cu vaste teritorii în trei continente se pregătește de răzmeriță. Lumea islamică adunată în Asia, Africa și Europa, se întinde din Turchestanul chinez și din Malaesia până la Adriatica, la Tanger și Nigeria. Centrul acestui imperiu, orașul conducerii lui politice ce tinde a deveni unitară, este Meca puterii islamice.

Ne găsim așadar în fața unui bloc extraordinar de aproape 400 milioane indivizi și cauzele recentelor agitații arabe sunt două și anume: în primul rând problema coloniilor, apoi aceia a Palestinei

În 1933, atunci când Anglia a abandonat mandatul pe care Liga Națiunilor i l-a încredințat în Irak, creându-se Mesopotamia stat modern, islamul a dat un prim semnal de trezire.

1933, Anul Pregătirii Revoluționare

Islamul se frământă de mult, de sute de ani, totuși, anul când pan-arabismul se pare unit și și-a hotărât definitiv obiectivele, a fost 1933. Gravele tulburări de atunci din Palestina ne sunt încă vii în memorie. Sutele de morți și miile de răniți din întreaga țară, ne dovedesc fanatismul cu care arabii și-au apărât hotarele lor sacre.

În teritoriile franceze, revolta islamică se dovedește la fel de gravă. La Mayhreb tulburările se țin lanț. În

Tunisia poporularab cu studențimea naționalistă în frunte, studențime ce studiasse chiar la Paris, își cere dreptul la libertate. În luptele dela Bizeat și Monastir cad sute de morți. În Algeria, unde până în 1913 indigenii aveau poziții atât de inferioare (libertate nu era decât numai pentru unii) situația se agravează și în 1933, se arată și aci începuturile revoltei. Prăpastia între băștinași și francezi se adâncește din ce în ce.

Marocul nu se lasă mai prejos. Aci intelectualii plătesc impozite având interese, deci b. neficii. Frământarea Marocului francez a ținut ani în șir. Când Franța a crezut că lucrurile s'au potolit, izbucnește în 1933 revolta dela Fez. Și aci lupte, morți, răniți.

În Egipt în 1933 se formează comitetul de apărare al Islamului, iar revolta arabă a fost foarte sângeroasă.

Situația a fost identică și în India. Aci guvernul britanic din diverse interese politice a susținut un timp islamismul. Să nu uităm că în India numărul fiilor Islamului se ridică la 70 milioane oameni. Liga musulmană pan-indiană creiată în 1903 s'a agitat de atunci neconținut.

Progresul islamismului în India a fost uimitor. În 1933 izbucnesc și aci cele mai grave tulburări arabe. Lupte grele și sângeroase se dau la Noplenz, se întind la Damasc, trec la Iaffa și Saint-Jean D'Acree.

Din Irak până'n Maroc

Pretutindenii deci în lumea islamică, din Irak până'n Maroc, pe orice petec de pământ locuit de arabi, lumea se agită, revoluția se află în preparație și revolta izbucnește, tactica de luptă schimbându-se după țară, după mediu.

Ne găsim deci în fața ofensivei generale, admirabil dirijată.

Forța arabă este colosală. O dovadă eloquentă o constituie pelerinagiile dela Meca. Dăm un singur exemplu pe care-l socotim suficient. La pelerinagiul din 1865, peste 20.000 pelerini au murit de holeră; nouă ani de zile epidemia întinsă dela Meca a bântuit apoi lumea întreagă. La pelerinagiul din anul 1893 din o primă grupă de jumătate milion pelerini, 50.000 au încetat din viață pe drum și la Meca.

Un congres misterios la Meca

Vitalitatea islamică este impresionantă. Fenomenul acesta se remarcă astăzi în special în Africa. Egiptul a fost aci indemnul lumii musulmane. Emigranții arabi veniți în secolul X, Beduini în sec. XI cuceresc pământ după pământ.

Centrul lumii arabe

Sudanul egiptean, Uganda, Kenia, Africa equatorială, întregul mal drept al Nilului alb până'n Abissinia, Nigerul, Senegalul, Mauntania, Guinea franceză, Sudanul propriu zis, Guinea portugheză, Siera—Lerue, Liberia, Nigeria britanică, Catonul, Camerunul, Congo mijlociu, Tehord, Congo belgian, Etiopia, tot, totul este arab.

În 1926 în Iunie are loc la Meca, orașul sfânt al agitației islamice, congresul mondial arab. Hotărârile acestui

congres cu 300 de ședințe secrete, ținute lângă mormântul Profetului, au fost extrem de interesante.

Era un prim semnal al redeșteptării arabe. Timid, se formulau atunci primele doleanțe. În dosul lor însă se ascundea focul de azi.

Congresul a cerut atunci: 1) Să se permită musulmanilor să se cunoască în mod mutual. 2) să se permită organizarea musulmanilor din punct de vedere: religios, social, economic și moral. 3) să se construiască căi de comunicații între arabi și 4) Palestina să rămâe arabă.

Ibn Seud sau Regele neincoronat al arabilor

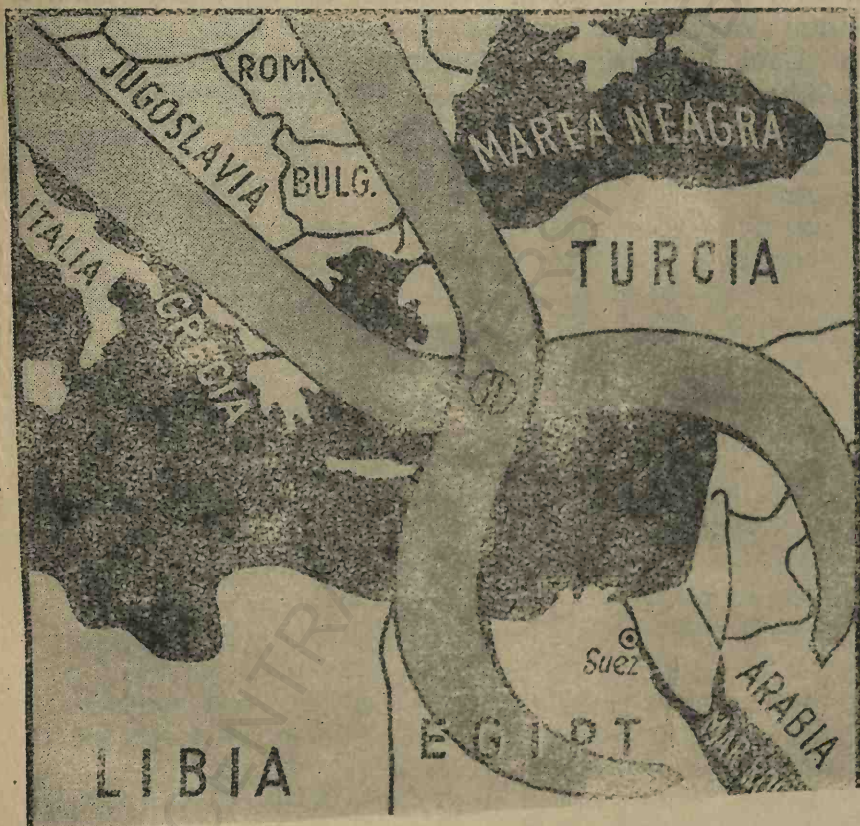
Pan-arabismul de ieri s'a transformat azi în imperialism arab, căci arabii se vor strânși între ei, se vor la un loc, se vor o națiune unită. Cine a învins, cine a fost personagiul care a reușit să creieze această minune pentru islamism? După toate dovezile de până acum, succesul este al *wahabiților*, al lui Ibn Seud.

Naționalismul arab, frământarea *wahabiților*, lupta și munca fără preget a celor din Neydj, se pare că în fine a reușit să creieze o unificare. Cu toate acestea anglosaxonii sunt neîncrezători. Lumea cealaltă indiferentă față de credincioșii dela Meca nu vrea să creadă în marele fenomen. Totuși un adevăr este: Pan-arabismul este azi imperialism.

Creșterea imperiului wahabist a fost vertiginoasă. Victoriile *wahabiților* au început în sec. 19 și se constată că până astăzi nu prea au încetat. *Ibn Seud* intră la începutul secolului nostru în Riadeh. În anul 1913 cucereste provincia El Kana din Golful Persic. Izbucnește apoi războiul mondial. *Ibn Seud* luptă atunci alături de Regele Husein. În 1915 prin tratatul dela Korneit, Ibn Seud câștigă noi țări arabe. Anul 1920 înseamnă pentru Ibn Seud cea mai mare biruință. Atunci este recunoscut Sultan al Hedjedului.

Imediat însă Anglia își dă seama că acest Sultan e un mare obstacol pus în calea planurilor engleze la conferința arabă.

Dar este prea târziu. În 1922 Irakul este nevoit să cedeze lui Ibn Seud provincia Şamar. În anul următor, trei sferturi de Transjordanie este a lui. Vine apoi războiul din 1924, Ibn Seud aruncă în luptă trei coloane imense de luptători: asupra Irakului, asupra malului Trans-

Cleștele german al gen. Von Rommel va birui și pentru arabi

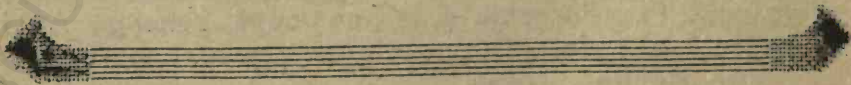
jordaniei, asupra nordului Hedjazului. În Aprilie cade Meca, iar regele filo-englez Hussein abdică.

Ibn Seud nu se oprește, el merge victorios înainte. În anul 1925 cucerește Medina, apoi Djeddache, ultimile teritorii din Transjordanie și în fine ocupă Ymenul. Apoi învingătorul își îndreaptă privirile cu cea mai mare simpatie spre Berlin Roma.

Generalul german Von Rommel, cuceritorul din Africa de Nord, căruia arabii îi spun „Generalul Fantomă“, l-a înțeles pe Ibn Seud. Cleștele german a lui Von Rommel va birui și pentru arabi.

Aceasta este precis, clar, ca și dezideratele atât de juste ale celor 400 milioane de arabi, oamenii credincioși ai unui imperiu uriaș în devenire, cu un extraordinar avantaj: o credință comună.

Căci, gândurile lor ale tuturor, dela Gange și Eufrat la Gibraltar se îndreaptă spre Meca sfântă a Marelui lor Profet.

De toate și de peste tot

Săpun din pom

Printre nenumăratele minuni ale naturii e desigur și acel arbore pe care cresc niște fructe ce pot înlocui cu succes cel mai bun săpun.

Acest arbore ce se găsește în țările de la tropice și mai ales în vestul Indiei și în America de sud, atinge o înălțime de 10 metri și se distinge prin coaja albă care îi acoperă ramurile și prin fructele lui de mărimea unor agreșe, acoperite cu o piele subțire și lucioasă de culoare galbenă verzuie. În interiorul lor se găsește un sâmbure conținând o substanță oleaginoasă. Acest sâmbure în contact cu apă sau alcool dă „saponina“, care spală minunat rufe. E deajuns o bucățică de mărimea unui bob de linte din acest fruct ca să transforme o cantitate de apă de cincizeci de centimetri cubi într'un lichid spumos.

Extragerea acestui săpun natural fiind, în fond, foarte ușoară și ne necesitând cheltueli prea mari, s'a încercat în ultimul timp o transplantare a arborelui de săpun, pentru exploatarea lui pe o scară mai

întinsă. Rezultatele obținute sunt dintre cele mai promițătoare.

Animalele în sala de operații

Cu toate că grădinile zoologice se bucură de marea atenție a publicului, printre zecile de mii de vizitatori care se perindă zilnic prin diferitele secțiuni ale acestor interesante instituții, puțini sunt aceia cari au pătruns în tainele celei mai interesante dintre ele și anume în secțiunea medicală și mai ales în cea chirurgicală. Aci sunt totuși tratate zilnic pentru tot soiul de boli cele mai diferite animale, de la păsările inofensive la cei mai formidabili șerpi. Aci se fac experiențe, ale căror rezultate se folosesc apoi de știința veterinară pentru îngrijirea animalelor domestice atât de indispensabile omului.

Dar, dacă e relativ ușor să se trateze un animal, supunându-l la o anumită dietă, sau chiar la influența razelor solare, cum e, de pildă, în cazul animalelor hibernante, spre a le face să se deștepte mai de vreme, e mult mai greu să se facă o intervenție chirurgicală.

sau să se puie la loc un picior rupt. În aceste cazuri trebuiesc luate precauțiuni spre a împiedica animalul de a-și scoate pansamentul sau legătura. Maimuțelor, de pildă, care sunt foarte neastâmparate, li se pune la gât un fel de guler de lemn în formă de disc, care le împiedică de a ajunge la membrul bandajat și de a-l rupe cu dinții. Unele animale mai mici sunt de-a dreptul puse într'un fel de cutii, nelăsându-li-se afară decât capul, pentru ca să nu-și desfacă pansamentul.

E interesant de notat, că pe când unele animale, când sunt aduse în sala de operație, se zbat cu furie și trebuie adormite, altele înțeleg că ceea ce se pregătește e pentru binele lor și se așează singure pe masa de operație. Bineînțeles, acestea sunt în primul rând maimuțele.

Lumină electrică în junglă

Pe când teritoriul englez e cufundat azi în întunec, din pricina măsurilor de apărare pasivă, o companie engleză de electricitate a terminat toate instalațiile necesare pentru iluminarea cu electricitate a unei porțiuni de 80.000 de mile pătrate din jungla africană.

Cabluri electrice au fost întinse printre arborii seculari spre a procura coloniștilor de

pe „Coasta de Aur“ nu numai lumină electrică, dar și refrigeratoare, ventilatoare, aparate de radio și de încălzit, care să facă din bungalow-urile lor locuințe cu adevărat moderne.

Toată această activitate e rezultatul descoperirii de zăcăminte de aur în râul Ankobra, care străbate colonia. Un vast plan pentru exploatarea acestui aur a și fost întocmit. Drage electrice au fost instalate în punctele cele mai promițătoare de pe malul râului și pentru acționarea lor s'a construit o mare uzină electrică. Instalând această enormă cantitate de echipament electric, societatea a găsit că ar fi momentul să facă un mic efort suplimentar și să lumineze și jungla așa cum n'a mai fost vreodată.

Și astfel, fiindcă s'a găsit aur în albia unui râu african, indigenii au pentru prima oară prilejul să-și vadă nopțile luminate de această stranie lumină ce nu vine din cer...

Un Cresus al Daciei

Se numea Bruda, era originar din Tomis și la vârsta de 35 de ani, contemporan cu Bueribist, regele dacilor, a ajuns stăpânitorul întregului aur din Transilvania, adică proprietarul minelor dela Abrud. Numele este o poreclă schimbată în renume, deoarece Bruda în limba

dacă înseamnă aur. Bogăția acestui om pe care antichitatea l-a comparat cu Cresus, era atât de mare, încât a dăruit regelui său 30.000 kgr. de aur, atunci când acesta a intrat în război cu Domnițian. Plinius cel tânăr prietenul lui Traian, ne spune că averile luate de împărat dela Abrudion, adică din palatul lui Bruda, au fost fabuloase. De altfel, istoria ne păstrează faptul că Bruda făcuse soției sale o statuie în mărime naturală care, împreună cu soclul cântăreau 80 kgr. de aur. Și pentru a se vedea cât de bogat era acest om, e suficient să amintim că odăile servitorilor, bucătăriile și grajdurile sale, erau tapitate toate cu monede romane reprezentând pe Domițian, și asta pentru a umili pe împăratul roman.

Reabilitarea bietului vierme

Un grup de eminente profesori portughezi au pornit o vastă acțiune de reabilitare a bietei târâtoare zămislită în pământ, simbol folosit de poeți spre a desena cele mai umile și disprețuite dintre fapăturile eșite din mâna Creatorului.

Inceputul campaniei constă într-o serie de articole menite să informeze omenirea despre meritele neasemuite ale viermelui, care, afirmă distinșii sa-

vanți, este unul din cei mai mari binefăcători ai omenirii.

Iată și argumentele: cică șanțurile nesfârșite și întortochiate săpate de viermi, afânează pământul și-l face permeabil rădăcinii plantelor, care se întinde astfel cu ușurință în lat și în adânc. Aceste șanțuri sunt și excelente canaluri de irigație, care difuzează apa ploilor în toate direcțiile. Ele mai prezintă avantajul de a face loc gazelor fetide să iasă din pământ și pe acela de a aduce aer curat din afară.

În asemenea condiții, veți admite și dumneavoastră că inimoasa campanie a profesorilor portughezi e cât se poate de dreaptă și binevenită.

„Ratsbibliotek“ din Berlin împlinește 125 ani

Zilele acestea se împlinesc 125 ani, dela deschiderea „Ratsbibliotek“ din Berlin. Deși, această bibliotecă există încă din secolul al XVI-lea, deschiderea oficială s'a făcut abia în 1815. De atunci biblioteca aparține orașului care îi poartă de grijă, punând la dispoziția conducătorilor ei sume importante pentru a o putea menține și îngriji.

În 1863, biblioteca avea 30.000 volume dintre cele mai alese. Astăzi numărul lor s'a ridicat

la 120.000 mii cărți, care conțin și istoria Berlinului, Tehnica germană și câteva volume cu manuscrise național socialiste.

Modernizarea acestei biblioteci se datorește conducătorului ei de astăzi dr. Arendt.

Un paradis terestru

este insula Howe, unde 1505 locuitori trăesc fără nici o grijă.

Insulă paradiziacă. Un adevărat rai pe pământ. La câte insule de pe glob nu li s'a dat acest titlu și câte dintre ele, după cercetări mai aprofundate, sau în contact cu oamenii și-au ținut promisiunea lor? Puține într'adevăr, poate nici una.

Dar accesul în această insulă e interzis oricărui nou sosit. oricum ar fi el.

Insula are în total 150 locuitori, cari își împart munca și beneficiile. Fiecare dintre ei are o avere frumoasă, egală cu a celorlalți.

Munca nu e obositoare și nici nu le ia tot timpul, fiindcă pentru a se îmbogăți, le e suficient să lucreze în mediu 4 ore pe săptămână.

Voind să se izoleze în felul acesta, locuitorii insulei Howe dau dovadă de înțelepciune.

Franklin și parașutiștii

Ideia de a coborâ, înapoia liniilor dușmane, parașutiști,

pare să aparție strategiei moderne. Totuși, în 1783, Benjamin Franklin, scria unui prieten :

„Unul din efectele acestei invenții va fi poate, convingerea suveranilor că războaiele actuale nu sunt decât o adevărată nebunie. Le va fi imposibil, chiar și celor mai puternici dintre ei să-și apere țara cu eficacitate. Căci unde este principele care ar fi în stare să împrăstie în toată țara soldații săi, ca să o apere de miile de dușmani ce ar coborâ din nori și care vor provoca o mulțime de nenorociri, înainte ca să se poată strânge forțele necesare distrugerii lor ?

Statele Unite atinse de blocus

Blocus-ul nu se întinde numai în Europa. Statele-Unite au fost deasemenea atinse. Sunt lipsite de un oarecare număr de specialități europene. Cea mai importantă este foița de țigări. Franța e singura țară din lume care o fabrica de o calitate foarte bună. Această hârtie era scoasă din cârpe rămase dela miile de peticații.

Statele-Unite cumpăra, înainte de război, foiță de țigări, în valoare de 180 milioane franci.

Astăzi trăesc din stocurile lor și se străduiesc să creeze o industrie de acest fel.

O colecție neprețuită a fost vândută

Cea mai mare colecție particulară compusă din obiecte de artă va fi pusă în vânzare la New-York.

Proprietarul ei este d. W. R. Hearst, magnatul presei americane. Nimeni nu știe ce valoare are. Evaluările variază între 600 milioane și două miliarde franci francezi.

Catalogul se compune din 150 volume.

Colecția conține piese de tot felul, dela oale de pământ ars și vase indiene de Peru, până la gobelinurile care l-au costat pe d. Hearst vre-o douăzeci de milioane. Tot aici se află treizeci și patru de farfurii italiene din secolul al XVI-lea, șaptezeci de mobile complete, dintre care șase bucăți autentice Tudor, provenind dela castelul alteței Sale Ducelui de Hamilton, și altele.

Amatorii își vor putea disputa chiar omănăstire spaniolă din secolul al XII-lea pe care agenții lui Hearst au ridicat-o piatră cu piatră din Sacramienta, cu toate protestele guvernului spaniol.

William Randolph Hearst a început să colecționeze pe când era student încă la Universitatea din Harvard.

Fiul unui proprietar al unor

mine de aur el era în stare să-și procure mijloacele. Dar abia când a devenit din regii presei americane d. W. R. Hearst a putut da curs liber pasiunii sale arzătoare pentru obiectele de artă.

Dacă acum la 77 ani, Medicis al secolului al XX-lea—cum îi place să fie numit — vinde comorile, o face pentru a da moștenitorilor suma care le va permite să achite drepturile de succesiune formidabile pe care Statul le va cere într'o zi.

3—4% din barbați nu pot distinge verdele de roșu

Cu ocazia camuflajului s'a putut constata că există oameni care nu văd deloc noaptea și alții care, dimpotrivă, se pot desmetici mai bine pe întuneric. Tot așa există mulți oameni care nu pot distinge culorile. Savantul danez Holm a putut constata că populația insulei Limfjordo din apropierea Islandei nu vede deloc culorile. Ei nu poartă costume colorate, nu cunosc picturi, iar casele și mobilierul lor sunt complet monotone. Ei văd lucrurile și ziua așa cum le vedem noi noaptea, la lumina lunei. Oamenii care nu pot deosebi deloc culorile sunt mai rari, foarte numeroși sunt însă aceia care nu pot deosebi albastru de gal-

ben și cei care nu pot deosebi roșu de verde. S'a constatat că 3—4 la sută din toți barbații fac parte din ultima grupă, suferind de daltonism, cum se mai numește acest defect al ochilor, căci Dalton a fost primul care l-a observat.

Mașina de scris în formatul unei serviete

După sfârșitul războiului vor apare pe piața germană mașini de scris în formatul unei serviete, mai mici decât cele portative de astăzi. Această mașină de scris „pentru birou, casă și călătorie“ are 44 de clape, înălțimea de 5,5 cm., lățimea de 30,5 cm. și cântărește numai 4 kgr. Construcția este simplă, așa încât este o plăcere să scrii pe această mașină.

Cum trăește episcopul Polului Nord

El a scris și o gramatică a limbei Eschimoșilor

Vești sosite din Baia Hudsonului au trezit oarecare preocupări pentru starea unui venerabil bătrân care trăește de aproape 40 de ani dincolo de Cercul polar, în condiții în adevăr excepționale. Este vorba de monseniorul Arsen Turquetil, episcop al Polului Nord și pastor al Eschimoșilor, a cărui diocază este cea mai vastă a lumii fiindcă cuprinde două mi-

lioane cinci sute de mii de kilometri pătrați de teritoriu.

Monseniorul Turquetil are șaptezeci și cinci de ani și încă dela 1900 a început opera lui de asistență religioasă și civilă a Eschimoșilor, începând dela lacul Caribu.

Numit Vicar apostolic al Băii Hudsonului în 1926 monseniorul Turquetil posedă azi o mică colibă de lemn cu un pat adevărat. A mâncat totdeauna pește pescuit direct, la o temperatură adesea de 55 grade sub zero. A organizat un serviciu poștal pentru Eschimoși, iar prima stațiune de cale ferată este la o distanță de numai o mie de kilometri de centrul Eschimoșilor.

Pentru a le înlesni contactul cu lumea civilizată episcopul Turquetil a scris o gramatică a limbei vorbite a Eschimoșilor astfel ca și ei să poată avea o limbă scrisă. Gramatica va fi tipărită astfel că va fi posibil să se înoade relații regulate cu triburile Eschimoșilor în avantajul traficului cu regiunile polare.

Cărți legate în piele de om

Nu vă prea vine a crede că există pe lume amatori de legături tăiate în pielea șemienilor lor! Totuși e adevărat.

Se cunosc mai multe volume

legate în piele de om. S'a înregistrat astfel oficial, vânzarea senzațională, efectuată în 1872, într'una din sălile celebrului Hotel Dronot din Paris, a unui volum intitulat „Les Poèmes d'Anacréon, și legat în piele de... negresă. Intr'o altă vânzare la licitație, s'a dat peste un exemplar din „Misterele Parisului“, de Eugène Sue, cu o etichetă lipită în interiorul scoarței, pe care era menționat faptul că legătura, executată în 1884, era din piele de femeie.

Mai înainte vreme, legăturile în piele de om erau și mai dese, fiind întrebuințată ca materie primă epiderma condamnaților la moarte, spânzurați, decapitați sau ghilotinați.

Un caz fără îndoială unic, e acela al unui german. anume Kauffman, a cărui piele a servit la legarea unui volum, scris de el. Dar „operația“ s'a săvârșit din chiar dorința lui, exprimată cu limbă de moarte.

Berzele din Fez

În orașul Fez din Maroc există un spital pentru berze. Când îi se întâmplă să întâlnească vreuna din aceste păsări rănite, orice locuitor din Fez se grăbește s'o ducă la această clinică, unde după ce e vindecată îi se dă iarăși drumul.

Citind aceste rânduri, vă închipuiți desigur că marocanii ne

sunt cu mult superiori prin sentimentele lor de umanitate față de sărmănele animale... Din nefericire, această grijă de simpaticele berze, nu pornește din prea mare dragoste pentru ele, ci dintr'un sentiment de teamă, și iată de ce :

Religia mahomedană prescrie supușilor lui Alah să viziteze, cel puțin odată în viață, mormântul celui mai mare sfânt al lor, care se găsește tocmai la Fez. Acela, care se sustrage de la această datorie se prefacă, după moarte în barză și e silit, sub această nouă formă să zboare până la mormântul sfânt. Această credință populară fiind adânc înrădăcinată în sufletul mahomedanilor, ei văd în ori ce barză, reîncarnarea unuia din coreligionarii lor și de aceea le poartă atâta grijă.

„Leopardul albastru“

Această stranie împerechere de cuvinte nu e eșită nici din imaginația unui autor de romane exotice, nici din aceea a unui scenarist al studiourilor americane, ci a fost născocită de niște oameni primitivi spe a desemna o vietate de o frumusețe fantastică.

„Leopardul albastru“ e un fluture uriaș, cu o deschidere de aripi de 50 centimetri, stropit cu zeci de culori strălucitoare asemenea unor pietre prețioase. El

trăește pe insula Java și pân'a-cum n'a fost niciodată văzut de vreun om din rasa albă.

Bine înțeles nu e vorba de un exemplar unic, ci de o specie necunoscută încă entomologilor. Indigenii însă îi cunosc foarte bine și au pentru ei un fel de respect admirativ amestecat cu teamă, căci, — după credința lor, — în ei sălășluiesc sufletele morților, cari rătăcesc prin păduri.

Un cunoscut colecționar american a oferit un premiu de 50.000 de dolari aceluia care îi va aduce un „leopard albastru“ dar oricât ar fi de îmbietoare oferta, se crede că nu se vor găsi mulți cari să încerce o captură atât de dificilă, cu atât mai mult cu cât unii increduli susțin că fabulosul fluture nici nu există și că el n'ar fi trăind decât în imaginația poeticilor locuitori ai insulei Java.

Barba dă putere

Un savant italian, care afirmă că a studiat în cele mai mici amănunte sistemul capilar al omului, susține că barba nu e numai o podoabă ce dă un aspect majestuos al posesorului ei, dar și un factor esențial pentru asigurarea sănătății lui. După părerea sa, părul din barbă ar avea proprietatea de a absoarbe din aer anumiți hormoni, pe cari îi dă la rândul lui corpului.

El își sprijine afirmația pe numeroase exemple din istorie, menționând între alții pe faimosul Rasputin, care și-ar fi datorat extraordinara lui putere fizică și psihologică bărbii sale lungi și stufoase.

Dealtminteri, legendara putere a lui Samson n'avea oare aceeași origină? Iar, în ce privește exactitatea acestei teorii, ne aflăm, — din nefericire, — într'o epocă în care o verificare ar fi mult mai ușoară ca acum câțiva ani, de oarece, printre cei care luptă acum pe front mulți și-au lăsat să le crească barba și bine înțeles, ei ar fi în măsură să ne spuie, dacă se simt mai puternici sau nu.

Pipe pentru toate țările

Aproape toate pipele, care se vând în lume sunt de proveniență franceză și engleză. În America, în Australia, în Bulgaria, în Rusia Sovietică, sau în Tumbuctu, toți fumătorii se servesc de pipe, care au fost luate de englezi și de francezi.

Lemnul din care se fac pipele se găsește aproape numai în cuprinsul imperiului francez. El e rădăcina unui arbust sălbatec, care crește mai ales în munții Atlas din Africa franceză. Fabricanții britanici lucrează acest lemn, făcând pipe după patru sute modele diferite.

T. KIRKPATRICK

Cea mai mare piață de desfacere a acestor pipe sunt Statele Unite ale Americii. De notat că, pe când Americanilor le plac modelele cele mai excentrice, danezii le vor simple, dar cât mai încăpătoare, din cauză că la ei tutunul e mai slab și mai ieftin.

De la începutul războiului cererea pentru pipe a crescut în mod uimitor, probabil din pricină că pe front, mai toți soldații fumează.

Cât timp trăesc...

Această amuzantă comparație face să reiasă diferența considerabilă a mediei de vitalitate dintre vegetale și animale. Sub acest raport se poate spune că flora este foarte privilegiată, căci fauna, asemenea speței omenești, nu numără decât puținii centenari.

ANIMALELE

Mai puțin de un an :
24 de ore, efemerele.

6 săptămâni.

2 luni, fluturele.

3 la 4 luni, musca.

1 an, furnica.

1 an, greerele.

1 an, albina.

Mai mult de un an :

3 ani, larva.

6 la 10 ani, iepurele.

8 ani, iepurele de casă.

10 ani, oaia.

10 ani, vipera.

10 la 12 ani, câinele.

12 ani, privighetoarea.

12 la 15 ani, lupul.

12 la 15 ani, pisica.

15 ani, broasca

15 ani, bizonul.

18 ani, sticletele.

18 ani, canarul.

20 ani, broasca râioasă.

25 ani, boul.

25 la 30 ani, calul.

30 ani, vulturul.

35 ani, cerbul.

35 ani, barza.

35 ani, cămila.

40 ani, urangutanul.

50 ani, băltanul.

50 ani, leul.

50 ani, ursul.

80 ani, cerbul.

Mai mult de o sută de ani :

Știuca, crapul, broasca țestoasă, papagalul, elefantul, cega.

PLANTELE

Edera trăește 200 ani.

Ulmul, între 300 și 400 ani.

Stejarul trăește între 400 și 600 ani.

Teiul este adesea milenar.

Bradul trăește până la 700 sau 1200 ani ; s'au văzut brazi în picioare la 3000 de ani.

Boababul poate deveni un bătrân de 5000 de ani.

Apa mai scumpă decât benzina

Cetățenii din Albany, capitala statului american New-York, s'au

plâns pe drept asupra faptului că apa de băut, pe care statul și-o procură pentru autoritățile sale și care se livrează în sticle, costă 12 cents galonul (circa 4 litri), în timp ce benzina costă numai 6,75 cents galonul.

Automobilistii au făcut autorităților propunere să facă schimb, și anume un galon apă pentru un galon benzină.

Cel mai lung serviciu militar

Ostașii renumitului cuceritor mongol din secolul al 13-lea, Tchingis-Khan, trebuiau să facă serviciu militar dela 15 până la 70 ani. Fiecare ostaș avea 4 cai; iar când călăreau pe distanțe lungi, prin pustiuri și stepe și nu mai aveau nici un fel de provizii, extrăgeau cailor de rezervă ceva sânge pentru a-l bea, și astfel, refăcuți, călăreau mai departe.

Primul tramvai electric din lume

Fără tramvai este greu de închipuit astăzi viața orașenilor. Oamenii din marile orașe mereu grăbiți și obligați să străbată distanțe mari, sunt nevoiți în fiecărui moment să folosească acest mijloc de transport, pe cât de comod, pe atât de eficient.

Bineînțeles că primul tramvai n'a fost electric. La început, deși exista locomotiva cu aburi, pen-

tru tracțiune s'a întrebuințat forța animalică. Astfel primul tramvai a circulat în anul 1832 între Linz și Budweis, cu titlu de experiență. Deși experiența a fost satisfăcătoare, tramvaiul cu cai s'a consacrat totuși cu mult mai târziu. Și atunci când s'a consacrat tramvaiul electric i-a luat locul.

Primul tramvai electric din lume a apărut acum 80 de ani, mai precis la 16 Mai 1881, la Berlin. El făcea legătura între actualul cartier al Berlinului, Lichterfelde, cu școala centrală de ofițeri. Traseul nu măsoara decât 2,45 km., a fost întrebuințat... pentru construirea școlii de ofițeri. La terminarea construcției primul tramvai electric a fost întrebuințat pentru transportul călătorilor. „Motorul“ vagonului — care avea 12 locuri pe scaune și 14 locuri în picioare — avea numai 5 c. p., dar putea atinge 30—40 km. pe oră.

Ciudățeniile istorice

Dintr-o statistică engleză publicată de poliție pe la sfârșitul anului 1797: „Orașul Londra are un perimetru de 26 de mile, cuprinde 8000 de străzi, 120.000 de case și adăpostește 1.250.000 de locuitori. Din acești locuitori cel puțin 115.000 trăiesc din mijloace nepermise și cel puțin 20.000 nu știu de dimineața cum vor petrece ziua și unde vor

dormi seara. Furturile și excrocheriile pricinuesc o pagubă de 2 milioane lire sterline pe an și vreo 3000 de persoane se ocupă în mod regulat cu fabricarea monedelor false.

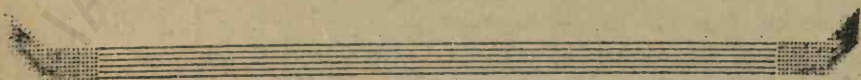
Dintr'o cronică germană cu data de 28 Martie 1797: „Cu aprobarea autorităților a fost înființată la Hamburg o societate de cetățeni, care se însăcinează să transmită documente scrise în orice punct al orașului. În fiecare cartier se vor deschide oficii

unde se va putea depune scrisori la orice oră din zi.

Scrisorile vor fi transportate la oficiul central al societății și de acolo, duse la destinație.

Principele Iohann Georg al Saxoniei promulgă în 1595 un decret prin care oprea cu severitate întrebuințarea batistei. În decret se spunea că astfel de „rafinamente“ nu se potriveau cu persoane serioase, care au la dispoziție cele 10 degete dela mâini!...

Știați că :

Prima bancă a fost înființată în Italia, în anul 808.

Un chinez din lana susține că o femeie ca să fie frumoasă trebuie să fie bogată și grasă.

Aristocrația naturii o formează crabul, stridia, melcul și viermele ; toți au sânge albastru !

Valsul a fost dansat, prima dată, la curtea din Londra în anul 1816. Critica susține că acest dans este imoral. Valsul era cu desăvârșire oprit la curtea imperială germană până în anul 1819.

Salutul se face în Tibet scotând limba când cineva trece prin fața persoanei căreia vrea să-i dovedească că-i poartă respect.

Un purice poate sări la o depărtare variabilă dela 60 cm. până la un metru. Dacă și omul ar putea sări ca puricele, — în raport cu puterea sa, — l-am vedea sărind dela București până la Paris iar un elefant din București dincolo de Europa și

peste Oceanul Atlantic până în America... la d. Roosevelt.

Vestitul savant chimist francez Marcelin Berthelot (1827-1907), într'un timp al vieții sale, era atât de surescitat de munca sa, încât nu putea dormi din cauza sgomotului unui ciocan. Toți dimprejurul său credeau că i se pare, căci ei nu auzeau nimic. Totuși cercetară și găsiră într'adevăr, că a opta casă de acolo, la o distanță colosală, era într'adevăr un fierar care lucra noaptea. Ei bine, atât de încordat era nervul auzului lui Berthelot, încât percepea acel sunet atât de îndepărtat și nu putea dormi.

În anul 1669, o ploaie de sânge cade în Franța la Chatelon-sur-Reien ; însă s'a dovedit că apă a fost ridicată de un vârtej din lacurile noroioase din împrejurimi. O altă ploaie cu sânge a căzut în 1774 tot Franța în apropiere de Gênes la Saint Pierre d'Arena. Cauzele acestei ploi colorate sunt aceleași, ca în 1669; apa roșie a provenit dintr'un pământ roșiatic dela un munte apropiat.

Cel mai vechi. parlament din lume îl are Islanda, numit Althing, și care datează dela începutul secolului X-lea.

Intr'un gram de praf se găsesc 1.300.000 microbi.

Primăvara când se desvoltă mugurii un hectar de pădure absoarbe 30.000 litri de apă pe zi.

Pâinea albă e mai puțin hrănitore decât pâinea neagră. Ea mai mult constipă. (Dr. Huchard).

Producția mondială de plumb s'a ridicat în anul 1937 la cifra de 2.000.000 tone.

După 6 ani de studii, un japonez abia poate citi ziarul; limbajul japonez conține 30.000 de caractere chineze.

Cu două sute km. pe oră vitează, s'ar ajunge, în lună în optzeci de zile.

Odinioară în Japonia sprincelele dese erau considerate ca unul din cele mai mari farmece ale femeii, din care cauză bărbații geloși obligau soțiile lor să și-le radă.

De ce regii, vorbind de persoana lor, întrebuintează „Noi“? Pentru că imperiul roman avea către sfârșitul său doi împărați: unul la Roma celălalt în Bizanț și nici un decret nu putea fi semnat de unul, fără asentimentul amândorora.

A ciocni paharul provine dela un obicei al gladiatorilor romani. Înainte de luptă ei beau câte un pahar de vin și spre a se asigura că vinul nu era otrăvit de adversar, conținutul se amesteca; mai târziu a devenit un semn de prietenie. Și mai târziu s'a ajuns numai la ciocnitul de pahare.

Panglica ce poartă bărbații la pălărie, provine din evul mediu: cavalerii puneau eșarfele doamnelor în jurul căștilor lor.

„Punch“ nu e cuvânt englez ci indian; înseamnă cinci și provine de la faptul că se amestecă cinci produse pentru a-l face (vin, mirodenii, lămâe, zahăr, apă).

În trecutul războiului mondial au murit 13.000.000 de oameni, din cari 9.000.000 au murit numai în Europa!

În Europa, dinții să fie frumoși, trebuie să fie albi; în Japonia galbeni, iar în India dinții se vopsesc cu roșu și la oarecari triburi arabe cu negru.

În munții țării noastre sunt unele puncte, unde din timpuri imemorabile, au activat câțiva geiseri. Astfel s'au recunoscut urmele unor vechi geiseri în regiunea sudică a Carpaților Vulcanici, în special la Herculean și Remetea.

Rossini, vestitul compozitor italian (1792-1868), a fost cel mai mare gourmand și propriul său bucătar.

Biserica Sf. Petru din orașelul Bantzen (Saxonia) este folosită pentru slujbele religioase atât de catolici, cât și de protestanți.

La Romani luxul parfumurilor ajunsese foarte înaintat, făcându-se chiar abuz la curtea împăraților. Astfel împăratul Nerone la ceremonia funebră a soției sale Popea, a aprins pe rug mai multă tămâie, cât producea Arabia într'un an.

Broasca țestoasă are o viață foarte tenace, față de alte animale. Astfel pentru uciderea ei s'au făcut experiențe în camera de gaze, unde ea continuă să trăiască. S'a recurs atunci la tăierea capului și s'a observat că ea continua să meargă înainte. Și nu numai atât, au fost cazuri când capul retezat al unei broaște țestoase decapitate a mai cauzat mușcături foarte dureroase.

Laptele ocupă astăzi un loc important în alimentarea omului. După Statele Unite și Germania, Franța ocupă locul al treilea pe glob în consumul laptelui, cu 11.000.000.000 litri anual!

Pentru D=voastră

Doamnă!..

Despre mâini

Sănătatea sau tulburările ei, vă sunt serise pe vârful degetelor l...

Veți fi mirate cetind această afirmare, crezând-o de domeniul fanteziei. Cu toate acestea ea este produsul unor cercetări a câtorva oameni de știință, cercetări făcute în dorința de a cunoaște starea sănătății noastre înainte de a se manifesta organic.

După culoarea, consistența, forma și diferitele pete sau linii putem pune ușor diagnosticul asupra normalei sau defectuoasei noastre sănătăți.

Prevenirea răului valoarea de multe ori mai mult decât o vindecare, deaceia urmărind definițiile la cari s'a ajuns, priviți-vă cu atenție unghiile și vă veți da seama de sănătatea voastră.

Culoarea unghiilor

Roze: unghii normale, sănătate bună.

Lucitoare: semn de o anumită hiper funcțiune tiroidiană.

Palide: sânge sărac, limfatism.

Roșii: circulație rea a sângelui — ceeace merge mână în mână cu o pletoară sanguină.

Vinete: circulație defectuoasă, mai mult a vinelor, datorită unei stagnări a sângelui.

Galbene, sidefii: tulburări ale vezicii biliare sigure.

Tăria unghiilor

Tari: sănătate sdravănă.

Care se sparg, totuși tare: anemie.

Flexibile; semn al slăbiciunii oaselor.

După care se iau solzi: parazii intestinali.

Fărămicioase: tulburări a glandelor cu secreție internă.

Pete pe unghii

Pete albe: acestea sunt semnul unei demineralizări a organismului în urma oboselii, a

nervozității sau a surmenajului. Se întâlnesc deseori la ființele care cheltuesc multă energie și se odihnesc prea puțin sau chiar deloc; ființe care muncesc cu exagerare și sunt curajoase până la limită. Trebuie înștiințate să se păzească de cheltuirea vitalității lor.

Pete și puncte mate închise sau negre: turburări ale eliminării toxinelor care indică o intoxicație temporară.

Petele pe arătător turburări hepatice (de ficat).

Pe mijlociu: turburări intestinale.

Pe inelar: greutate circulație sau de rinichi.

Pe degetul cel mare: perturbațiuni de ordin general.

Forma unghiilor

Prea lungi: predispoziție la atomia organică, la bolile de lingoare.

Prea scurte (în deosebi plate și pătrate): semn de slăbiciune a inimii sau nervozitate cu spasme.

La femei: turburări la ovare.

Exagerarea acestor forme:

Unghii în formă de migdală: semn de sănătate a inimii.

Unghii concave: turburări nervoase.

Unghii convexe: predispoziție pentru bolile căilor respiratorii.

Unghii în chip de ghiară, foarte bombate: afecțiune cro-

nică a plămânilor sau a inimii.

Luna: dispariția ei poate indica o slăbire a inimii și turburări în circulația sângelui; mărirea lor exagerată arată o predispoziție la arterio-scleroză.

Defectele unghiilor

Unghii canelate vertical: când liniile sunt fine și bine trasate arată răuri generale, în deosebi turburări intestinale. Când însă sunt foarte pronunțate în deosebi pe degetul cel mare și pe inelar; afecțiuni ale căilor urinare.

Linii transversale: ele sunt urmele accidentelor de sănătate adesea trecute, căci nu se formează decât aproape după o lună dela începutul bolii și nu reapar decât în caz de reîntoarcere a bolii.

Linii transversale pe degetul cel mare: mare depresiune morală.

Pe arătător: răuri mari de ficat, atac de gută sau de epilepie.

Pe mijlociu: perturbațiuni intestinale, carii dentare, boli de urechi sau reumatism.

Pe inelar: criză cardiacă, răuri de ochi, bronșită febră sau nevralgie.

Pe degetul cel mic: depresiune nervoasă, diverse intoxicații, accidente de sănătate datorite fierii.

Anumite stări de depresiune

de origină mentală sau pasională pot lăsa urme pe toate unghiile și să formeze un șanț foarte scobit sau o creștătură foarte ridicată.

Astfel se poate citi pe unghii

nu numai turburările sănătății, dar chiar și necazurile inimii voastre... Gelozia, regretele, remușcărilor se gravează... Deci atenție să nu fiți descoperite!

Ingrijirea mânilor

Unele femei au mâni foarte frumoase, fără prea multă bătaie de cap, pentru simplu motiv că nu le prea... întrebuintează. Problemă greu de rezolvat este pentru femeia care este nevoită să îndeplinească anumite treburi gospodărești și care totuși vrea ca mâna ei să aibă un aspect frumos, să fie mcale și catifelată.

O datorie imperioasă pentru fiecare femeie, este de a avea mânilor îngrijite.

Deaceia, trebuie să aibă o atenție deosebită pentru obținerea acestei „îngrijiri“.

Nu există mâni frumoase, fără a avea unghiile frumos tăiate, fie în formă de migdală, fie în formă de triunghi după gust și forma unghiei, să fie bine curățate și lustruite, fie cu roz sau nu.

Majoritatea femeilor rezolvă această problemă, ducându-se săptămânal la manicuristă. E o risipă de bani și o pierdere de timp, deoarece fiecare femeie poate face singură acest lucru, înarmată cu un foarfece, o pilă și... puțină răbdare.

E bine să faceți unghiilor, una sau două băi pe săptămână, de untdelemn curat încălzit. În locul lui, e și mai bună (și mai costisitoare) pomada următoare care se prepară în casă, amestecându-se toate elementele indicate și încălzindu-se la „bain-marie“:

Praf de carmin 3 gr.

Grăsime curată 10 gr.

Ulei de pergamote 2 gr.

Esență de Chypre — câteva picături.

Cu această pomadă se ung unghiile și după câteva minute se șterg cu un prosop subțire.

Pentru a-și lustrui unghiile dându-le o culoare ușor transparentă fără a părea totuși dată cu lac vor recurge la strata-gema următoare. Vor prepara întâi următoarea pudră:

Oxid de Staniu 200 gr.

Carmin 20 gr.

Esență de pergamote 10 gr.

Esență de lavandă 10 gr.

Oxidul de staniu trebuie bine pisat și amestecat imediat cu restul elementelor.

E o pudră care dă un lustru foarte accentuat unghiilor. Se pune puțină cantitate de pudră pe o bucățică de piele și cu aceasta se freacă uaghiile până ce se obține luciul.

Mâni albe

Când vă spălați mânilor, periați nu numai unghiile, dar și mâna întreagă, insistând asupra încheeturei. Ștergeți cu îngrijire cu un șervet uscat. Apoi umeziți cu câteva picături de apă fața mâinii, puneți puțină cremă și lăsați-o să pătrundă bine în epidermă. Acest procedeu vă va da mâni albe, însă palmele nu vor fi lipicioase.

*

Înceercați să vă obișnuiți să purtați mănuși, o pereche veche de ață, sau mănuși de cauciuc, când faceți treabă în casă sau la bucătărie. La început vi se va părea greu, dar vă veți obișnui cu timpul și această precauțiune e atât de necesară.

*

Mânilor umede sunt deseori un izvor de încurcătură pentru persoana care suferă de acest neajuns. Tratamentul pe care vi-l indic, aduce o oarecare ușurare, dacă nu poate vindeca

pe dea'ntregul. Cufundați mânilor până la încheeturi timp de 4 minute în apă caldă, atât de caldă pe cât puteți suporta. Cufundați-le apoi în apă foarte rece, timp de o jumătate de minut. Ștergeți-le bine și ungeți-le cu o cremă grasă.

V'au crăpat mânilor?

De vânt, de apă, de treburi,.. Nu vă speriați însă. Ungeți-le cu ulei de ricin; dimineața masați-le un sfert de oră, ștergeți-le cu apă distilată și pudrați-le cu talc.

Ultime sfaturi

- Nu vorbiți cu mânilor.
- Nu este frumos să țineți pumnii strânși.
- Ce gest urât, mânilor pe șolduri!
- Când beți nu țineți degetul cel mic în sus. Veți trece drept o pretențioasă.
- Nu închideți fața între mâni. Aceasta vă va da o înfățișare îndărătnică.
- Când ședeți, nu vă țineți obrazul în mâni, ca babele.
- Nu încrucișați brațele pe piept. Este un gest fără grație și vă îmbătrânește.
- Când vă așezați, nu puneți mânilor pe genunchi.
- Nu lăsați mânilor să vă atârne.
- Nu puneți mânilor la spate.

Haz de necaz!...

De ce?

Condamnatul. — După ce voi fi decapitat, vă rog să mă duceți la un ospiciu.

— De ce?

— Cum de ce? Fiindcă mi-am pierdut capul!

Vei fi...

— Acuzat, ai mai fost condamnat vreodată?

— Nu, domnule.

— Bine, stai jos. Vei fi de data aceasta.

Alegerile

— Ce sunt alegerile?

— Alegeri e atunci când unii se aleg cu ciolanul, iar alții cu bătaia.

Nu știu

Bombonel:

— Tăticule, a căzut termometrul.

— Da? Cu câte grade?

— Nu știu: Cu opt metri... Dela balcon.

Din observație

— Mama Popeaschii dădea camere cu chirie.

— Serios?

— Da, mașer. Intr'o zi a ve-

nit un domn foarte bogat să vadă camera. Totodată a observat că mama e nostimă.

— Ei [și]?

— Din această observație s'a născut Popeasca.

Păi...

— Spui că medicul a sfătuit pe Costache să bea numai un pahar cu vin pe zi! Și am văzut eri bând zece pahare.

— Păi a fost la zece medici și fiecare i-a îngăduit să bea câte un pahar de vin pe zi!

Bine 'nțeles

— Eu nu sunt capabil de o infamie ca aia pe care mi-o atribue măgarul de Mișu. Eu semnez totdeauna scrisorile anonime.

— Nu mai vorbi prostii!

— Cu un nume fals, bine 'nțeles!

Indispoziție

— Pari indispus Nae... ce e cu tine?

— Sunt foarte plictisit... Trebuie să mă duc la o nuntă.

— Ei, asta e! N'ai decât să nu te duci!

— Nu se poate! E nunta mea!

In parte

— Vezi că s'a realizat proorcirea mea?

— Da, dar numai in parte. Am un copil, dar nu am încă un bărbat.

Dimpotrivă

— Adelei nu i-aş încredinţa niciodată un secret.

— Are obiceiul să-l spună la toată lumea?

— Dimpotrivă. Îl păstrează numai pentru ea.

Explicabil

— Sunt încântat de devotamentul cu care-l îngrijiţi pe soţul dv. bolnav.

— Dar bine, d-le doctor, gândiţi-vă şi dv.: cine să se căsătorească cu o văduvă cu şapte copii?

Observaţi

Clientul! — Cum se face, chelner, că puneţi aşa de puţini cartofi la friptură?

Chelnerul: — Vă rog să observaţi că şi friptura e mai mică.

Poate...

Clientul: De mult timp ţineţi acest restaurant, domnule patron?

Patronul: S'au implinit patru ani.

— De ce?

— Pentrucă, până acum, poate mă servea chelnerul...

Deocamdată

— Ce mai învârteşti acum luncule?

— Vând mobile.

— Imi pare bine. Şi merg treburile?

— Din păcate nu!

— Dece?

— Fiindcă deocamdată vând numai mobilele mele!

Griji...

— E greu, Otilio, să fii credincioasă unui bărbat.

— Ce să mai spun eu... care trebuie să rămân credincioasă la trei bărbaţi?

Chiar...

Ea. — Ai spus prietenilor tăi că te-ai logodit cu mine?

El. — Da.

Ea. — Te-au felicitat?

El. — Toţi. Unii mi-au mulţumit chiar.

Slavă Domnului

— Zoe! Zoe! Vino repe că am înghiţit butonul dela gât!

— Slavă Domnului că ştii şi tu odată unde se află!

Mi-a spus...

Patronul: — Domnişoară, ai fost arogantă cu o clientă. Ştii că ele au totdeauna dreptate...

— Da? Mi-a spus că magazinul nostru e un cuib de speculă şi că d-voastră sunteţi un escroc.

Nu...

— Mi s'a spus că ai stat șase luni în pat. Ai fost atât de rău bolnav?

— Nu. Boala era neînsemnată dar am fost căutat de un mare specialist.

Scuzați

După consultația doctorului:

— Pardon, pardon, consultația mea, nu e o sută de lei, ci trei sute.

Clientul:

— Mă scuzați: auzisem că două sute.

Cum să știu?

— Nu există ființă mai risipitoare decât nevastă-mea. Mereu îmi cere bani.

— Și ce face cu ei?

— Nu știu... Că nu-i dau niciodată...

La început

— Nevasta lui Nae a fugit!

— Vai de mine! Și Nae ce a zis?

— La început eram cum era dar acum s'a mai liniștit. Eu unul credeam c'o să inebunească de bucurie.

Geografie

— Angelo, mi-am bătut strașnic joc de tipul de colo! I-am spus că sunt Spaniolă veritabilă născută la Calcutta.

— Te-ai făcut de răs, proasto!

— Dece?

— Fiindcă orașul Calcutta nu e în Spania, ci în Germania.

Atunci?...

— Nae își face de cap. Eu cred că e pe jumătate nebun!

— Pe jumătate? Atunci merge spre însănătoșire!

Luptă și Victorie

— L'am ținut cu amândouă mâinile de reverurile hainei și... jart! o palmă, și jart! a doua palmă.

— Cum ai putut să-i tragi palme, când îl țineai cu amândouă mâinile de reverurile hainei?

— Păi vezi asta e... Palmele mi le-a tras el mie.

Simplu

— Domnișoară, ce trebuie să fac pentru a putea să-ți spun pe numele dumitale de botez?

— Să-mi dai numele d-tale de familie.

Jocuri de Pasiantă

Răufăcătorii. Se face cu 52 de cărți. Se trag cărțile una câte una și se pun pe masă una după alta. Se scoate orice carte se găsește între două altele de aceeași culoare sau de aceeași valoare. Scoaterea se face pe măsură ce se trag cărțile, îndată ce se sfârșește tot talonul, dacă mai rămân cărți pe masă. ai dreptul să ieși ultima carte, să o așezi cea dintâi și să repeți scoaterea încă odată.

Pasianta reușește, dacă în aceste două rânduri poți scoate toate cărțile.

Prințesa. Se face cu două jocuri de câte 52 cărți. Formezi 13 pachete cu fața în sus de câte 8 cărți fiecare, așezate precum urmează: se pun 6 cărți pe o linie orizontală și câte 2 sub primul și sub ultimul pachet. Se obține astfel un spațiu cuprinzând 2 rânduri de 4 cărți destinate a servi de bază și ierarhie urcătoare a cărților de aceeași culoare. Valoarea cărții ce trebuie să servească de bază, este determinată de prima carte ieșită din joc; baza poate să fie orice carte. Se caută atunci a se forma ierarhiile cu ajutorul cărților superioare din pachete și al cărților din joc, ce se trag una

câte una. Pentru pachete se poate pune una peste alta, orice carte de aceeași valoare, imediat inferioară; se poate deasemeni pune peste un pachet o carte provenind din talon. Când se termină un pachet, se poate pune în locul său cartea superioară a unui pachet sau din talon.

Când jocul s'a terminat, ai dreptul să ieși cele 5 cărți din urmă din talon și a te servi de ele cum ai făcut mai înainte cu cele din joc.

Ca să reușească pasianta, trebuie să fi isbutit să formezi 8 ierarhii.

Miomac. Se face cu 52 cărți. Pui un as deoparte; așezi apoi pe masă 8 cărți pe aceeași linie orizontală și pui asul sub prima carte dela stânga. Pe măsură ce ies ceilalți ași, trebuie să-i pui la rând sub fiecare carte următoare. Acești ași, vor servi de bază la 8 ierarhii crescânde, terminându-se cu riga, fără să ții socoteală de culoare. Pe măsură ce cele 8 cărți primitive, așezate, își găsesc locul în una din ierarhii, le repui și le înlocuești prin una din cărțile din talonul format, trăgând cărțile din joc una câte una.

Pasianta e reușită când isbu-

tește să formeze 8 ierarhii.

Ceasornicul. Se ia un joc de 52 de cărți fără rigi. Se așează riga de cupă la mijlocul mesei și, de jur împrejur, se așează, asemenea cifrelor unui ceasornic în formă mai mult sau mai puțin rotundă, douăsprezece cărți as, 2, 3, 4 etc. 10, valet, damă. Valetul echivalând cu 11 și dama cu 12. Trebuie așezate însă, aceste douăsprezece cărți alternativ: cupă, treflă, caro, pică.

Se amestecă apoi cărțile rămase și se dau pe față una câte una, așezându-se împrejurul rigii de cupă, as pe as, 2 pe 2, 10 pe 10, etc. pe rând, fără a sări unul.

Epuizând talonul, se reia, dar nu se amestecă; și se continuă astfel până se așează toate cărțile.

Columnnele lui Hercule. Această pasianță se execută cu două jocuri de câte 25 de cărți.

Se așează nouă cărți orizontal și se propune a se forma la stânga patru coloane începând cu riga și terminându-se cu asul; și la dreapta patru serii începând cu asul și terminându-se cu riga. Coloanele din stânga, cât și cele din dreapta, trebuie să prezinte cele patru culori.

Se trage din joc cărțile una câte una și se caută a le așeza în coloane; cele cari nu pot fi așezate, se pun pe masă, unele sub altele, formând talonul.

Cele 9 cărți din linia orizontală pot fi așezate în coloane și înlocuite cu cărți de talon.

Cea din urmă carte din talon e totdeauna liberă, și poate fi așezată, fie în linia celor 9 cărți, fie în coloane.

Pasianța reușește când parvenim a forma atât coloanele din stânga cât și cele din dreapta, distribuind talonul de trei ori.

Crucea sf. Andrei. Se întrebuintează două jocuri de câte 52 de cărți. Se scoate un as și patru rigi și se așează în cruce, asul la mijloc. Scopul este de a forma deasupra asului patru serii suitoare începând cu asul și sfârșind cu riga, și deasupra fiecărei rigi o serie scoboritoare. În aceste serii nu se dă atențiune culorii cărților.

Cele 5 cărți așezate așa cum am zis, formează dedesubtul lor o linie orizontală din alte 8 cărți, pe față. Dacă una din aceste poate intra în vreo serie, se înlocuește imediat cu o carte din talon, așa ca linia să fie totdeauna completă.

Pasianța reușește când reușim a așeza în serii toate cărțile din talon.

Harem. Luând din 2 jocuri de câte 52 de cărți, asul de cupă și 8 rigi, se așează în pătrat cum urmează:

Prima linie orizontală: rigă de treflă, as de cupă, rigă de treflă; a doua linie orizontală:

riga de caro, riga de cupă, riga de caro ; a treia linie: riga de pică, riga de cupă, riga de pică.

La stânga și la dreapta acestui patrat se așează în linie orizontală câte patru cărți.

Aceste 8 cărți și talonul servesc pentru a forma seriile patratului.

Cărțile așezate în pătrat trebuie să formeze ierarhia începând cu riga, asul, două, trei, etc., până la damă, numai din cărți de aceeași culoare. Riga de cupă din centrul pătratului nu primește nimic, și asul din mijlocul primei linii primește doi, trei, etc., până la damă.

Pasiața reușește când am sfârșit de așezat cărțile în ierarhie, adică atunci când riga de cupă e înconjurat de 8 dame.

Piramidele. Se întrebuintează două jocuri de câte 52 de cărți.

Se așează două cărți una lângă alta, pe aceeași linie orizontală; de o parte și de alte se așează 8 cărți în două coloane verticale, în fine alte două cărți, sub cele două dintâi și în aceeași poziție, pentruca dreptunghiul interior să conțină 8 cărți în patru linii de câte 2.

Cele 8 locuri interioare, sunt destinate să primească pe cei 8 rigi, deasupra cărora trebuie așezate cărțile de aceeași familie, în ordine scoboritoare.

Pentru a așeza cărțile, ne pu-

tem servi de cele din dreptunghiul interior, cât și de cele din talon.

Cărțile dreptunghiului pot fi acoperite cu altele și să servească de bază ierarhiilor scoboritoare. Când locul vreuneia din aceste cărți este gol, se pune aci una dintre cărțile talonului.

Cărțile talonului se dau pe față din trei în trei și din două pachete pe care le întrebuintăm alternativ.

Pasiața reușește, când reușim a forma 8 ierarhii, începând cu rigii și sfârșind cu așii.

Pasiața lui Napoleon. Formați două linii paralele, întâia compusă din patru ași, — fiecare as așezat în josul rigiei de aceeași culoare. Dedesubtul liniei așilor formați o altă linie de patru cărți; dacă printre aceste cărți, este un 2, așezați-l deasupra asului respectiv.

În susul liniei rigilor așezați ale patru cărți, — dacă una din astea e o damă așezați-o deasupra rigiei respective. În dreapta și în stânga pătratului format din aceste patru linii, așezați câte 2 cărți: una în dreptul așilor, cealaltă în dreptul rigilor.

Apoi se distribuie talonul, câte o carte deasupra fiecăreia din liniile superioară, inferioară și cele două laterale, așezând succesiv în ierarhie: cărțile din linia inferioară în ierarhia așilor, căr-

tile din linia superioară în ierarhia rigilor; cărțile din liniile laterale pot fi așezate în oricare din cele două ierarhii.

În această pasianță se întrebuițează două jocuri de câte 52 de cărți.

Când ierarhia așilor s'a terminat cu rigi și ierarhia rigilor cu ași, pasianța a reușit.

Bruna și blonda. Două jocuri de câte 52 de cărți. Se distribuie cărțile una câte una și se așează într'o linie opt cărți. Dacă apare un as, îl așezăm în susul liniei de opt cărți.

Se așează deasupra acestor opt cărți cele cari ieșind din joc, sunt chemate să ocupe locurile lor în ierarhie, cu condiție ca culorile să alterneze. De exemplu, se va așeza o damă roșie pe un popă negru, un valet negru pe această damă, un zece roșiu pe acest valet, etc. asul și sfârșind cu riga; celelalte cărți date pe față, după cum sunt 2, 3, etc., valet damă sau rigă, se așează fiecare sub pachetul din care a fost scoasă, dacă nu i-a venit încă rândul să-și ia locul în ierarhie. După așezarea asului se începe formarea ierarhiilor. atât cu cărțile din pachetul de 16, cât și cu cele din 12 pachete de câte trei.

Când unul dintre aceste din urmă pachete s'a isprăvit, poate fi înlocuit cu o carte din pachetul superior.

Pasianța reușește când s'au completat toate 4 ierarhii.

Newtonniana. Se iau 52 de cărți și se scot opt: 1 as, 2 doi, 1 trei, 2 patru, 1 șase și un opt.

Se așează aceste opt cărți cum urmează: pe aceeași linie orizontală punem patru cărți, asul, 1 doi, 1 trei și 1 patru, 1 șase și 1 opt.

Se trag apoi cărțile din talon una câte una, și se așează în coloane verticale acelea al căror număr de puncte este egal cu suma punctelor a celor două cărți extreme din aceeași coloană. Valetul se numără 11, dama 11 și riga 13.

Când suma extremelor trece peste 13 nu se țin în socoteală decât excesul asupra acestui număr. Așa de ex.: $11 + 4 = 15$, în loc de 15 punem 2, adică $15 - 13$.

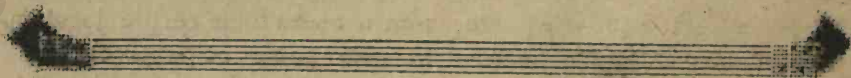
Când am dat pe față rând pe rând toate cărțile din talon, le strângem pe cele rămase și continuăm formarea coloanelor.

Pasianța reușește când parvenim a așeza toate cărțile jocului în cele patru coloane. Aceste cărți sunt atunci așezate în ordi-

nea următoare:

1	2	3	4
2	4	6	8
3	6	9	12
4	8	12	3
5	10	2	7
6	12	5	11
7	1	8	2
8	3	11	6
9	5	1	10
10	7	4	1
11	9	7	5
12	11	10	9
13	13	13	13

Dacă pasianța reușește, se poate face o combinațiune foarte amuzantă. Strângeți în câte un pachet cărțile din aceeași coloană, așa ca riga să fie deasupra. Luați pachetul din stânga și, dedesubtul său succesiv celelalte trei. Întâi 13 cărți în semicerc, apoi 13 cărți deasupra celorlalte din două în două, apoi 13 cărți din trei în trei și în fine ultimele 13 cărți din patru în patru.

Zodiacul

Când un ghicitor vrea să știe ce planetă și ce semn al zodiacului guvernează o persoană, trebuie să întrebuițeze același alfabet ca pentru cifrele cabalistice, adică:

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	20	30
M	N	O	P	Q	R	S	T	U			
40	50	60	70	80	90	100	200	300			
V	Ș	Ț	Z	X	Y						
400	500	600	700	800	900						

și se ia literă cu literă numele de botez al persoanei al cărui oroscop îl caută, precum și numele mamei și al tatălui ei.

Adunând toate aceste numere și împărțind totalul cu 9, cunoaște planeta.

Dacă rămâne:

2 sau 7	este	Luna;
3	"	5 " Jupiter;
5	"	" Mercur;
6	"	" Venus;
8	"	" Saturn;
9	"	" Marte;
1	"	" Soarele.

Spre a cunoaște semnul zodiacului ce domnește asupra acelei persoane, trebuie să împarți cu 12 totalul ce ai divizat deja mai înainte cu 9.

Dacă rămâne:

1	este	Leul
2	"	Vânătorul
3	"	Fecioara
4	"	Săgetătorul
5	"	Racul
6	"	Taurul
7	"	Berbecul
8	"	Balanța
9	"	Scorpionul
10	"	Capricornul
11	"	Peștii
12	"	Gemenii

După acest prim calcul, ghicitorul face horoscopul persoanei și-i descrie caracterul după indicațiunile următoare:

Jupiter. Jupiter dă fericirea, domnește asupra popoarelor și omul peste care domnește el, este viu, sanguin. Este frumos, privirea-i este dulce, sinceră; caracterul îi este blând, poartă hainele curate și multă vreme.

Marte. Marte aduce războiul, nenorociri. Ziua sa e Mercuri. Individul supus lui Marte este viguros; caracterul îi e înflăcărat, războinic, fața fină și mică; ochii scânteietori; îi place sgomotul armelor.

Saturn. Saturn însemnează moartea. El dă pacea și odihna. Ziua lui e Sâmbătă. Omul su-

pus lui e melancolic, visător. Caracterul îi este răzbunător, răul Spiritu-i dezvoltat e apt pentru fapte mari. Ochiul îi e strălucitor, părul negru.

Venus. Venus răspândește derinți, plăceri, gânduri amoroase. Ziua sa e Vineri. Cel supus acestei planete posedă, dacă e născut în ora acestei planete, adică la miezul nopții, va avea pielea albă, figura fină, fruntea îngustă, bărbia rotundă, nasul mic. Dacă din contra, va fi născut ziua, nasul va fi arcat, ochii dulci, caracterul melancolic. Va iubi câmpul, aerul, arborii, natura.

Soarele. Soarele dă tuturor mișcarea vieții. Ziua lui este Dumineca. Cel guvernat de Soare are privirea vie, vorba tare, caracterul despotic. Imaginația îi este înflăcărată.

Luna. Luna pune piedici și aduce furtună. Ziua ei este Joi. Cel guvernat de Lună are fața palidă, slabă; este gâlcevitor, e svelt la corp, cu chipul plăcut.

Mercur. Mercur conduce afacerile oamenilor. Este zeul comerțului. Ziua lui e Mercuri. Cel guvernat de această pla-

netă este mare, are nasul lung, ochii înfundați, sprâncenile dese, fruntea joasă, umerii lungi, dinții strânși și ascuțiți.

lată acum și explicația semnelor Zodiacului care tempe-rează sau mărește influența planetelor.

Berbecul, Taurul și Geme-nii. Aceste trei semne guver-nează capul, gâtul, umerii și brațele. Ele produc tempera-mentele sanguine. Cel care este sub influența lor este dotat de putere și de dorinți înflăcărate. Este mare, grațios, visător.

Racul, Leul, Fecioara. Gu-vernează pieptul, inima, sto-macul și pântecul. Prezidează la temperamentele greoaie, reci și seci. Cei care se nasc sub aceste constelații sunt nestă-tornici și mândri.

Balanța, Scorpionul, Săge-tătorul. Guvernează rinichii pâ-nă la coapse. Formează caracterele poetice, visătoare, timide.

Capricornul, Vărsătorul, Peștii. Guvernează genunchii, pulpele și picioarele. Ele produc naturile flegmatice, neîngrijitoare, bolnăvicioase, și mai ales expune la dureri reumatismale

Superstiții creștine

1. Ca să redai sănătatea unui copil, pune-l vara să stea pe acoperișul casei, iar iarna într'un cuptor potrivit de ferbinte.

2. Nu ieși din casă înainte de cântarea cocoșului, care gonește spiritele rele.

3. Străpunge cu un fier corpul unui copil mort nebotezat; altfel ar devini strigoi și ar supăra pe cei vii.

4. Ca să nu ți se fure banii, spală-i cu apă sărată și freacă-i c'o cârpă uscată.

5. Dacă ai o fată și un băiat, botează-i Eva și Adam. Vor trăi multă vreme.

6. Când întâlnești de dimineață o babă, toată ziua îți va merge rău.

7. Când ginerele și mireasa își dau mâna în timpul cununiei, care are mâna mai rece acela va muri mai curând.

8. Cel mai bun apărător contra boalelor, este să porți în deget un inel făcut din monede căpătate de pomană.

9. Dacă pe fața unui cadavru vezi pete roșii e semn că în curând va mai muri un membru din familie.

10. Dracul nu poate să facă niciun rău omului care s'ar găsi într'un loc cât de periculos, dacă

ar avea un măgar lângă el.

11. Dacă ți s'o întâmpla să auzi cântecul cucului în momentul când n'ai bani la tine, toată viața ta vei rămâne sărac.

12. Dacă un copil rămâne mai mult timp nebotezat, ochii lui se fac mari și frumoși.

13. Dacă ucizi o rândunică, faci să ploaie patru săptămâni de-arândul.

14. Să nu frigi carnea primului vitel ce fată o vacă; ea ar mirosi și ar muri.

15. Când se bate primul cuiu la clădirea unei case noi, dacă cuiul acesta va scoate scântei, e semn că casa va pieri de foc.

16. Nu știnge lumânarea în noapte de paște, căci îți moare cineva.

17. Când cumperi un cuțit nou prima bucatăică ce o tai, dă-o la un câine. Cu chipul acesta cuțitul nu se va pierde nici odată.

18. Nu prăsi porumbei, dacă nu ai un loc destul de mare sau curte destul de spațioasă. Praful ce se produce din murdăria lor este vătămătoare sănătății.

19. Când cineva îți dă lapte, nu mulțumi, căci vaca s'ar îmbolnăvi.

20. Un bolnav care s'a grijit, dacă imediat după împărtașanie

va cere să mănânce, va muri ; dacă va cere să bea, se va vindeca.

21. Când îți tai unghiile sau părul, aruncă-le în foc sau într'un loc ascuns, căci dacă o pasăre ar mânca din ele, vei muri la sigur.

22. Nu turbura cuibul rândunicilor, căci vei rămâne orb la bătrânețe.

23. Dacă plouă în ziua nunței e semn că mireasa va plânge des în viața ei.

24. Dintrei doi soți cel care după cununie, va adormi cel d'întâi, acela va muri înaintea celui alt.

25. Când mergi pe stradă, nu trece peste lăturile aruncate ; poți să te bolnăvești.

26. Dacă un om rătăcit, întâlnește în cale un epure, e semn de primejdie.

27. Când mama taie pentru întâia oară unghiile copilului, trebuie să le rupă cu dinții ; altfel va deveni un hoț.

28. Intr'o casă unde zace un bolnav, dacă două pisici se bat și se mușcă, bolnavul va muri.

29. Când cineva se culcă pentru întâia oară într'o casă nouă, dacă va visa, visul se va împlini.

30. Cel care a mâncat din pâinea mușcată de altul, acela îi va deveni dușman.

31. Nu lăsa copii mici să calce cu picioarele goale pe masă ; mai târziu vor suferi de reumatism.

32. Dacă vrei să scoți pui buni și mari, pune cloșca pe ouă în ziua de Sf. Petru.

33. Nu da copilului să sugă, după ce l-ai întărcat, va deveni un blestemat.

34. Dacă un câine va trece printre picioarele unei femei, e semn că aceasta își va bate bărbatul.

35. Când un câine trece printre doi prieteni. prietenia lor va înceta.

36. Or de câte ori îmbraci haină nouă, pune ceva în buzunar.

37. Ca pomii să facă fructe mai bune, aruncă cu piatra în ei în noaptea de Paște.

38. Nu lăsa să se sărute doi copii care încă nu vorbesc.

39. Ca să-ți ferești casa de primejdie, ține în curte cocoși, pisică și câine toate de culoare neagră. Dracul fuge de casa ta.

40. Al cincilea copil, băiat, care n'ar avea înaintea-i altă soră, este bun de leac, căci or ce rugăciune ar face el pentru sănătatea cuiva, îi va fi ascultată.

41. Când moare stăpânul unor stupi de albine, trebuie să se ducă cineva să le anunțe aceasta, bătând în fiecare stup ; altfel albinele vor fugi.

42. Tineri, care se căsătoresc, să nu mănânce mult în ziua nunței și mai ales după cununie căci ar da naștere la doi copii muți sau infirmi.

43. Ca să împedici pe cineva de a dormi, pune-i sub saltea un ochiu de rândunică.

44. Femeia în timpul nașterii scapă mai ușor, dacă se încalță cu ciorapii bărbatului său.

45. Ca să scapi pe un bolnav de la moarte, culcă-l pe o saltea umplută cu fulgi de potârniche.

46. Ca să aperi vitele de boale, pune în cele patru colțuri ale

coșarului, în ziua de 1 Aprilie, câte un pumn de sare.

47. Nu boteza copilul după prânz și mai ales nu primi pe popă să facă botezul după masă.

48. Iată cele trei zile cele mai nefaste ale anului : 1 Aprilie, când s'a născut vânzătorul Iuda ; 1 August, ziua căderii lui Lucifer în Infern ; 1 Decembrie, ziua când Marea Mortă a acoperit Sodoma și Gomora.

Să râdă și ei...

Timp potrivit

Profesorul :

— Care e timpul cel mai potrivit pentru culegerea merelor ?

Elevul :

— Când grădinarul pleacă la târg și câinele lui e prin vecini.

Așa-s femeile

Mama. — Nu ești cuminte !
Am să te spun lui tăticu.

Puiu. — Așa-s femeile ! Nu pot ține un secret !

Sfat :

— Tăticule, sus pe tavan e un păianjen.

— Strivește-l cu piciorul și lasă-mă în pace !

Alomanția

Sau proorocirea prin sare.

Încă și astăzi, sunt persoane care cred că o solniță răsturnată, este de rău augur. Autorii acestei superstițiuni sunt vechii păgani. Ei credeau că sarea este sacră și divină. Iată o notă foarte curioasă pe care o face Vacier asupra acestei chestiuni, explicând oda XVI din cartea II a lui Horațiu: „Cei vechi credeau că sarea este sacră; această credință vine de acolo că Homer o numește divină și Platon θεσφιλήν σωμα. Arnob zice: „*Sacras facitis mensas salinorum appositu et simulacris deorum*“. Sfințiți mesele voastre punând pe ele solnițele și statuile zeilor“. De aici, dacă cineva uita să pună solnița pe masă, masa era profanată, și o nenorocire amenința pe oaspeți; tot așa dacă o lăsa pe masă și se culca înainte de a o ridica. Festus, ne istorisește următoarea întâmplare:

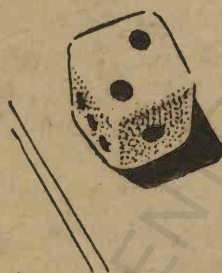
„un olar, se puse la masă împreună cu amicii săi, aproape de cuptor, și adormind aproape beat, un trecător care văzu ușa deschisă, intră și, voind să facă o glumă, aruncând solnița în foc; aceasta cauză o așa de mare învâlvorare, încât olarul, casa, și toți câți se aflau într'ansa fură arși. Din acest timp — și foarte mult încă — olarii nu îndrăsniră a se mai servi de solnițe“.

Această superstițiune își găsește și astăzi loc în spiritul multor persoane, de almintrelea foarte serioase, care sunt impresionate foarte viu, de câteori se varsă o solniță pe masă. Romanii luase aceasta de la Greci, care aveau o venerațiune foarte mare pentru masă. Pe acest motiv se fondează mustrea pe care o face Archilochus socrului său.

1987

*Nu
riscăți
sănătatea
D-stra!*

la
**RĂCELI
GRIPĂ
JUNGHIIURI**
luați

TESTA

PREȚUL 60 LEI

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY